

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Rev. Patr. Joannis Laurentii Berti, Ord. Eremit. S.
Augustini, Theologia Historico-Dogmatico-Scholastica,
Seu Libri, De Theologicis Disciplinis**

Berti, Giovanni Lorenzo

Monachii [u.a.], 1749

Index Rerum, Et Materiarum, In Quinto Hoc Libro Contentarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-83684](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-83684)

) o (

INDEX

RERUM, ET MATERIARUM,

IN

QUINTO HOC LIBRO CONTENTARUM.

NB. *Primus numerus sub Lit. P. Denotat paginam. Alter sub Lit. N. Significat Numerum Marginalem.*

A.

A *Aron*: an Christus non sit potius Sacerdos secundum Ordinem Aaron, quam Melchisedech? p. 215. n. 7. 8. 9. & 10. ex figura illius Sacrificii probatur, quod Christus in cœlo non immoletur. p. 234. num. 6.

Abaelardus negat peccatum Originale, & Redemptionis necessitatem. p. 226. n. 10. unde Christum passum affirmat, ut nobis exemplum relinqueret. *ibid.* refutatur. p. 249. n. 1. tot. cap. V. & p. 272. n. 1. tot. cap. VII.

Abagarus: an scripserit Epistolam ad Christum, & ab hoc responsum tulerit? p. 343. n. 11. & seq.

Abel: cur Christus non sit Sacerdos secundum Ordinem Abel? p. 210. n. 12. an Abel sit salutem consecutus sine satisfactione Christi? p. 257. n. 13. & 14.

Abrahamus: ob communicationem Idiomaticum Christus dicitur Abrahamo antiquior. p. 170. n. 2. & seq. an Melchisedech fuerit dignior Abrahamo? p. 209. n. 8. & 9. ad p. 212. n. 15. Aries pro Isaac ab Abrahamo immolatus figurabat Christum pro peccatoribus Oblatum. p. 256. n. 12. & spinis coronatum. p. 357. n. 9. quomodo viderit diem Christi? *ibid.* quomodo intelligendum illud? *quingenta annos necdum habes, & Abraham vidi.* p. 338. n. 4.

Absconditus: fœmina abscondita designat in Scriptura Virginem. p. 54. n. 2. & seq.

Acceptio: quomodo Socinus, & quomodo Christianus explicent illud? *Personarum acceptio non est apud eum.* p. 272. n. 1.

Acephalus: unde hi hæretici hoc nomen acceperint? p. 141. n. 1. rebellant contra Episcopum Alexandrinum. *ibid.*

Acemeta: Monachi acemeta negantes Christum esse unum de Trinitate tanquam Nestoriani sunt damnati. p. 202. n. 8.

Acta insignia Pilati in laudem Christi data, sunt argumentum efficax Religionis nostræ. p. 44. n. 7. hæc acta sunt genuina, *ibid.* & seq. propter hæc acta pevit Tiberius Christi Apotheosin. *ibid.* Critici id negantes refutantur. *ibid.*

Actio Christi nulla, siue agat assumpta forma, siue Divina, sejungenda est à communione Personæ, & sic omnis actio Christi est infinita. p. 269. n. 8.

Adam: an Christus venisset, si Adam non peccasset? p. 49. n. 1. tot. cap. XII. an Adam ex natura sua fuerit doloribus, & morti obnoxius? p. 78. n. 9.

Adeps: Crematio adipis figurabat dilectionem Christi erga nos. p. 234. n. 6.

Adimpleo: quomodo intelligendum illud? *adimpleo ea, quæ desunt passioni Christi in carne mea.* p. 268. n. 7.

Admiratio quomodo in Christo fuerit? p. 89. n. 11.

Adolescens: in qua ætate quis vocetur adolescens? p. 307. n. 22.

Adopti-

- Adoptivus*: an Christus possit dici filius Dei adoptivus? p. 177. n. 1. & seq. saltem secundum humanitatem? p. 181. n. 11. & seq. quis sit filius adoptivus? p. 183. n. 14. an Nathan sit filius Davidis adoptivus, vel naturalis ex Bersabee uxore Uriæ? p. 217. n. 12. & 13.
- Adoratio* Magorum fuit religiosa, & indicavit Divinitatem Christi, p. 322. n. 13. 14. & 15.
- Adultus*: cur non salvetur nisi volens? p. 249. n. 1. & seq.
- Æneus*: vid. *Serpens*.
- Æra*: quot annis ante æram vulgarem Christi incepit Regnum Persarum? p. 21. n. 1. & seq. æra Vulgaris Dionysiana incepit anno U. C. 754. p. 308. n. 1. & 2. æra Diocletiana incepit anno Christi. 284. p. 309. n. 3. & seq. æra Martyrum Alexandrinorum incepit annò Christi 284. *ibid.* Ecclesia utitur in Martyrologio Romano æra Vulgari Dionysiana. p. 312. n. 8. & 9.
- Æternitas* tribuitur Christo contra Socinianos, & Ebionæos. p. 197. n. 12.
- Æther*: plures dicunt, corpus Christi esse formatum de cælo, æthere, sideribus, p. 54. n. 1. vid. *Corpus*. refutantur. p. 76. n. 1. & seq.
- Æthiops*: cur tres Magi dicantur Æthiopes? p. 321. n. 10.
- Aggæus*: quòd Messias jam advenerit, probatur ex Aggæo Propheta. p. 32. n. 10.
- Agnoita* sive Corrupticola denegat Christo scientiam. p. 86. n. 1.
- Agnus*: cur Christus dicatur Agnus? p. 246. n. 1. & seq.
- Agonia*: textus S. Lucæ, quòd Christus in Agonia sit confortatus ab Angelo, est Genuinus. p. 353. n. 1.
- Alexander* nequit compari Christo. p. 47. n. 1. & 2.
- Alexandria*: æra Martyrum Alexandrinorum incepit annò Christi, p. 284. p. 309. n. 3. & seq.
- Altare*: vid. *Eucharistia*.
- Amor*: vid. *Charitas*.
- Anastasius* negat cum Nestorio B. Virginem posse dici Deiparam. p. 114. n. 1. & seq. impugnatur. p. 123. n. 1. & seq.
- Anathema*: vid. *Excommunicatio*.
- Anathematismus*: explicantur duodecim Anathematismi à S. Cyrillo contra Nestorium conscripti, p. 131. n. 12. & seq. capitulum Theodoretii hos impugnans ut Nestorianum rejectum est. p. 141. n. 1. & seq.
- Ancyranus*: vid. *Marcellus*.
- S. Andreas*: quid significet hoc nomen? p. 340. n. 7.
- Andreas Oslander*: vid. *Oslander*.
- Angelus*: quomodo Christo apparuerit Angelus confortans? p. 50. n. 15. & seq.
- R. P. Berti Theol. Tom. V.*
- Origenes, & Didymus dixerunt Melchisedech esse Angelum. p. 208. n. 1. refutantur *ibid.* & seq. Christus est caput hominum, & Angelorum p. 220. n. 7. & 8. an gratia, gloria, & perseverantia Angelorum sit ex Merito Christi? p. 221. n. 9. & 10. an nec Angelus potuisset Deo satisfacere pro peccato? p. 276. n. 3. Angeli boni erant irati ob peccatum nostrum, sunt autem pacificati per mortem Christi. p. 286. n. 14. 15. & 16. Origenes putabat, Christum etiam pro Angelis, & astris mortuum, ac ideo pœnas inferni non esse perpetuas. p. 285. n. 12. & seq. an idem docuerint S. Hieronymus, & Tertullianus? *ibid.* Christus non assumpsit naturam Angelis, ut dæmones liberaret, nec assumeret. p. 285. n. 13. Domus Nazarethana verè fuit è Syria translata Angelorum ministerio Terfactum, inde in agrum Picentinum, nunc Lauretum. p. 324. n. 16. & seq. textus S. Lucæ dicentis, Angelum confortasse in agonia constitutum Christum, est genuinus. p. 353. n. 1.
- Anima*: Christus assumpsit animam humanam. p. 84. n. 1. hanc ei plures denegant substituantes pro anima Divinitatem. *ibid.* & seq. Apollinaristæ admiscere in Christo animam sensitivam, mente, & ratione privatam. *ibid.* secundum Philosophos recentiores sola anima rationalis potest sentire. p. 85. n. 5. probatur animam Christi habuisse mentem & intellectum. p. 85. n. 6. & seq. anima Christi præter scientiam increatam habuit scientiam infusam creatam. p. 86. n. 1. & seq. acquisitam, & experimentalem. p. 87. n. 4. Beatificam. p. 87. n. 5. ac p. 90. n. 15. & seq. non autem comprehensivam. p. 88. n. 6. & seq. quomodo in anima Christi simul esse potuerit scientia Beatifica, & summa tristitia? p. 90. n. 15. & seq. qui in Christo astruit Carnem sine anima, aut solam animam sensitivam concedit, Monothelita est. p. 92. n. 1. & seq. quomodo Christus pro nobis animam suam posuerit, & quomodo nos pro fratribus debeamus animam ponere? p. 253. n. 7. & 8.
- Animal*: in veteri lege animalia macabantur loco peccatorum. p. 256. n. 12. figurabatur Christus pro nobis crucifigendus, & moriturus. *ibid.*
- S. Anna*: in quo sensu possit dici avia Dei? p. 126. n. 12. & 13. an Beatissimæ Virginis Parentes fuerint Joachim & Anna? p. 67. n. 5. & seq. unde habeat ortum. p. 68. num. 7.
- Annuntiatio* B. Virginis contigit 25. Martii. p. 33. n. 2. ac p. 345. n. 2. ac p. 348. n. 3. die eodem Christus est mortuus. *ibid.*
- Antiochenus Joannes*: vid. *Joannes*.

Antiochus: de Antiocho Epiphane non potest intelligi prophetia Danielis. p. 19. n. 15. & 16.

Antipsychus: Soldurii apud Gallos, & Decii apud Romanos vocantur *Antipsychus*: quia se pro aliis morti tradunt. p. 229. n. 2.

Appellejanus docuit, corpus Christi esse formatum de caelo, æthere, sideribus. p. 54. n. 1. v. *corpus* refutatur. p. 76. n. 1. & seq.

Aphthartodocita: hi hæretici progressi sunt à Juliano Halicarnasseo, & Gaius. p. 72. n. 1. docuerunt Christum assumpsisse corpus incorruptibile. p. 72. n. 1. in suum errorem induxerunt plures etiam Hierarchas primarios, & Monachos. *ibid.* imò & ipsum Imperatorem Justinianum, qui postea omnes Episcopos vi ad sibi consentiendum cogere voluit. *ibid.* refutatur. p. 76. n. 1. & seq. dicunt passionem Christi factam per miraculum. *ibid.*

Apollinarista negat Christum habuisse animam humanam. p. 84. n. 1. & seq. asserit vicem animæ gessisse Divinitatem. *ibid.* tandem Christo tribuit animam sensitivam mente, & ratione carentem. *ibid.* refutatur. *ibid.* & seq. est annumerandus Monothelitis. p. 92. n. 1. sentit cum Nestorio in materia unionis hypostaticæ. p. 118. n. 9. & 10. S. Cyrillus ob Capitula quædam à Nestorio habetur ut Apollinarista, aut Arius. p. 115. n. 2. sed defenditur ab hac noxa. p. 128. n. 3. & seq. Eutyches cum Apollinaristis docuit, carnem Christi ita esse Divinitate absorptam, ut non nisi corpus phantasticum haberet, & Divinitas fuerit cruci affixa. p. 153. n. 1. & 2. uterque refutatur. p. 154. n. 3. & seq.

Apollonius nequit comparari Christo. p. 47. n. 1. & 2.

Apostolus: Divinum est opus, quod per Apostolos, homines rudes, & plebejos Evangelium sit prædicatum. p. 41. n. 1. & seq. in quo sensu verbum dici possit Apostolus. & Sacerdos? p. 134. n. 2. Christus est auctor reconciliationis soluto pretio, Apostoli autem per prædicationis officium. p. 254. n. 9. & 10. de vocatione Apostolorum. p. 339. n. 6. quid significant hæc nomina *Simon Petrus*? *ibid.* cur idem dictus sit Cephass? *ibid.* an Petrus, vel Christus, vel fides sit Petra? *ibid.* quid significet nomen Paulus? p. 340. n. 7. quid significet nomen Andreas? *ibid.* quid Jacobus, & Joannes filii Zebedæi? cur dicti Bonanerges? *ibid.* quid Philippus? unde ortum traxerit? *ibid.* quid Bartholomæus? an idem sit ac Nathanaël. p. 340. n. 8. quid Matthæus, qui & Levi dicitur? *ibid.* quid Thomas, qui & Didymus appellatur? cur dicatur geminus? *ibid.* quid Judas Thaddæus? cur dictus etiam Leb-

bæus? *ibid.* quid Simon Chanaeus? *ibid.* cur Judas proditor vocetur Ischariotes? an natus sit in vico Scharioth, vel in urbe Carioth? p. 340. n. 9.

Apotheosis: Tiberius ob acta in laudem Christi à Pilato data petit illius apotheosin. p. 44. n. 7. Critici hoc negantes refutatur. *ibid.* & seq.

Aqua: vid. *Mutatio*. petra, unde fluxerunt aquæ, figurabat Christi latus apertum. p. 255. n. 11. & 12.

Arabia: an tres Magi fuerint ex Arabia? p. 321. n. 10.

Arbitrium: ad libertatem requiritur indifferentia arbitrii. p. 114. n. 25.

Arca: an Corvus rediit in Arcam? p. 10. n. 7. & 8. Arca Noë Christi incarnationem, mortem, & resurrectionem figurabat. p. 255. n. 11. & 12. item Ecclesiam. *ibid.*

Archelaus Rex quò anno in exilium sit pulsus? p. 303. n. 14. & seq.

Argentæus: quanti pretii erant triginta argentei Sicili, quibus venditus est Christus? p. 354. n. 2. 3. & 4.

Argentum: in quo sensu dicamur *empti sine argento*? p. 251. n. 3. & 4.

Arianus negat, Christum habuisse animam humanam, sed hujus vicem gessisse Divinitatem. p. 84. n. 1. & seq. negat de Christo sapientiam. p. 86. n. 1. Arius negat, Verbum, & Spiritum S. scire judicii diem. p. 90. n. 14. est annumerandus Monothelitis. p. 92. n. 1. denegat Christo Divinitatem. p. 132. n. 16. S. Cyrillus ob capitula quædam à Nestorio habetur ut Apollinarista, & Arius. p. 115. n. 2. sed defenditur ab hac noxa. p. 128. n. 3. & seq. Oratio Christi demonstrat ejus Divinitatem, non aliquam subjectionem, ut putant Ariani. p. 293. n. 8.

Aries pro Isaac ab Abrahamo immolatus figurabat Christum pro peccatoribus immolandum. p. 256. n. 12. ac spinis coronandum. p. 357. n. 9.

Arphaxad: nomen Cainan est aliud à nomine Arphaxad, & Sale. p. 72. n. 8.

Artaxerxes: statuitur Epocha Regni Artaxerxis. p. 21. n. 1. seq. hebdomadæ Danielis incepere ab anno septimo Artaxerxis. p. 23. n. 5.

Asinus: an in Christi præsepio verè fuerint Bos, & Asinus? p. 318. n. 2. 3. 4. & 5.

Asphyxia: vid. *Morbis*.

Astra: Origenes putabat, Christum etiam pro astris mortuum. p. 285. n. 12. an idem docuerint S. Hieronymus, & Tertullianus? *ibid.* & seq.

Astronomicus: probatur ex calculis astronomicis, Christum esse mortuum die 25. Martii. p. 351. n. 7. & seq.

S. Aug.

I N D E X.

S. Augustinus: quomodo exponat priorem Epistolam S. Petri. cap. III. vid. 18. 19. 20. p. 287. n. 17. huic contradicit Bellarminus. p. 288. n. 18. sed non potest expositio S. Augustini aliqua censura notari. p. 288. n. 19. eam sequuntur plures Doctores. *ibid.* ac ulterius laudatur. *ibid.* & seq.
Augustinus de Roma defenditur. p. 88. num. 7.
Avia Dei an dici possit S. Anna. p. 126. n. 12. & 13.
Avitus immerito arguit Clementem XI. in sua Homilia hæresis Eutychianæ. p. 159. n. 1. & seq.

B.

Babylonicus: an tempore Captivitatis Babylonice defecerit Sceptrum de domo Juda? p. 4. n. 1. ac p. 11. n. 9. & 10.
Baptismus: cur infans salvetur per Baptismum, etsi non possit habere actum voluntatis propriæ? p. 249. n. 1. & seq. an Baptismus sit pro viris tantum institutus? p. 282. n. 7. 8. & 9. quo ætatis anno Christus Baptismum receperit? p. 329. n. 6. & seq. Christus à Joanne Baptismum recepit die 6. Januarii. p. 334. n. 20. 21. & 22. inter Baptismum Christi, & mortem intercedebant quatuor Paschata. p. 336. n. 1. & 2.
Baptizo: ob communicationem Idiomatum Christus dicitur Baptizatus, & Baptizans. p. 170. n. 2.
Bardefanisæ docuit corpus Christi esse formatum de Cælo, æthere, sideribus. p. 54. n. 1. vid. *Corpus*, refutatur. p. 76. n. 1. & seq.
Barrabbas humani generis typum gessit. p. 358. n. 10.
S. Bartholomæus: quid significet hoc nomen? & an idem sit ac Nathanaël? p. 340. n. 8.
Basilides docuit, Corpus Christi esse formatum de cælo, sideribus, æthere. p. 54. n. 1. vid. *Corpus*, refutatur. p. 76. n. 1. & seq.
Beatus: an Christus ut viator habuerit scientiam Beatorum? p. 87. n. 5. ac p. 90. n. 15. & seq. an cum hac stare potuerit summa tristitia in eodem Christo? *ibid.* vid. *Sanctus*.
Bellarminus: vid. *S. Augustinus*.
Bersabea: vid. *Urias*.
Boanerges: cur filii Zebedæi Joannes & Jacobus vocati Boanerges? p. 340. n. 7.
Bos: an in Christi præsepio verè fuerint bos & asinus? p. 318. n. 2. 3. 4. & 5.
Bruttias: an incolæ Calabriae Bruttii dicti

fuerint crucifixores Domini? p. 364. n. 21.

C.

Cædes Hypatiæ non potest imputari S. Cyrillo. p. 127. n. 1. & 2.
Cælum: plures docuerunt, Christi corpus de cælo, æthere, sideribus esse formatum. p. 54. n. 1. vid. *Corpus*, refutatur. p. 76. n. 1. & seq. quomodo intelligendum illud, *filius Hominis, qui est in cælo*? p. 119. n. 11. quomodo Christus ascenderit in cælum, ut impleret omnia corporaliter? p. 176. n. 15. & 16. Christus in cælo non immolatur, ut putant Poloni fratres. p. 234. n. 6. hoc probatur ex figura Sacrificii Aaronis. *ibid.* solvuntur objectiones. p. 249. n. 1. tot. cap. V. & p. 272. n. 1. tot. cap. VII.
Cæremonialia nequeunt intelligi per chirographum. p. 238. n. 8.
Cæsarea quo anno condita? p. 306. n. 20. & 21.
Cainan: an in Genealogia Christi à D. Luca descripta nomen Cainan sit superfluum, vel sit omissum in libro Genesis? p. 69. n. 1. & seq. nomen Cainan est aliud à nomine Arphaxad, & Sale. p. 72. n. 8.
Calypbas: quomodo intelligendum illud? *expedit vobis, ut unus moriatur homo pro populo*? p. 230. n. 4.
Calabria: an incolæ Calabriae Bruttii dicti fuerint crucifixores Domini? p. 364. num. 21.
Calamitas: si Christus satisfecit, cur patimur mortem, & hujus vitæ Calamitates? p. 262. n. 17. & 18.
Calix: quomodo exaudita sit oratio illa: *Pater mi! si possibile est, transeat à me calix iste*? p. 293. n. 10.
Calvaria: de monte Calvariæ, seu Golgotha. p. 360. n. 12.
Calvinus: hujus asseclæ docent, Christum tantum mortuum esse pro electis ante mundi constitutionem. p. 279. n. 1. & seq. refutatur. *ibid.* tribuit Mediatoris Officium humanæ, & divinæ naturæ. p. 294. n. 13. sententia Authoris. p. 295. n. 15.
Capitulum: S. Cyrillus ob capitula quædam à Nestorio habetur ut Apollinarista, aut Arianus. p. 115. n. 2. sed defenditur ab hac noxa. p. 128. n. 3. & seq. cur capitula S. Cyrilli rejecerit Joannes Antiochenus? p. 136. n. 3. an tria capitula Theodoretæ contra S. Cyrilli anathematismos, Iba, & Theodori Mopsuesteni rectè ut Nestoriana fuerint proscripta? p. 141. n. 1. & seq. adversus hæc capitula edictum

B b b

edidit

edidit Justinianus Imp. *ibid.* & quidem ex instinctu Origenistarum Authore Theodoro Cappadoce. *ibid.* quid dicendum de *Judicato* à Vigilio Papa edito contra tria capitula? p. 141. n. 2. & seq. alia adhuc notanda de his capitulis afferuntur, *ibid.*

Captivitas: an tempore captivitatis Babylonice defecerit Sceptrum de Juda? p. 4. n. 1. ac p. 11. n. 9. & 10. Christus nos verè redemit à captivitate dæmonis. p. 229. n. 2. & seq. idè enim mortem per tulit. p. 230. n. 4. voluit Christus hominem à captivitate dæmonis liberare non potentia, sed justitia p. 242. n. 3. solvuntur sophismata Socini negantis, Christum, pro nobis satisfecisse. p. 249. n. 1. tot. cap. V. & p. 272. n. 1. tot. cap. VII. an verbum *Redimo* nil aliud significet, quàm sine soluto pretio liberare à captivitate? p. 251. n. 3. & 4. Christus nos liberando è captivitate dæmonis non debuit manere hujus captivus, sed cum hoc in morte sua captivam duxit captivitatem. p. 253. n. 7. & 8.

Caput: Christus est caput hominum, & Angelorum. p. 220. n. 7. quid requiratur, ut quis sit caput cæterorum? *ibid.* & n. 8. cur mulier debeat velare caput? p. 282. n. 7. 8. & 9.

Carcer: quomodo intelligendum illud? *in quo & iis, qui in carcere erant, spiritibus veniens prædicavit: qui increduli fuerant aliquando, cum fabricaretur Arca Noë.* quomodo S. Augustinus hunc locum exponat? p. 287. n. 17. & 18. ei contradicit Bellarminus. p. 288. n. 18. expositio S. Augustini non potest aliqua censura notari. p. 288. n. 19. eam sequuntur plures Doctores. *ibid.* ac ulterius laudatur. *ibid.* & seq.

Carioth: an Judas proditor natus sit in urbe Carioth? p. 340. n. 9.

Caro Christi non est de cælo delapsa, sed ex B. Virgine procreata. p. 59. n. 1. tot. cap. II. quidam docuerunt, Christum assumpsisse carnem incorruptibilem. p. 72. n. 1. an eadem fuerit doloribus subdita? p. 76. n. 1. & seq. S. Hilarius tribuit Christo verum corpus nostro consubstantiale, & ex Mariæ carne susceptum. p. 79. n. 1. & seq. ac passionis capax. p. 80. n. 6. & seq. qui in Christo asserit carnem sine anima, Monothelita est. p. 92. n. 1. Eutyches cum Apollinario docuit, carnem Christi ita Divinitate esse absorptam ut non nisi corpus phantasticum haberet, & ipsa Divinitas fuerit crucifixa. p. 153. n. 1. & 2. uterque refutatur. p. 154. n. 3. & seq. cur verbum *facio* in textu *aquam vinum factam* significet mutationem sub-

stantiæ, & cur non in textu *verbum caro factum est*? p. 155. n. 6. & seq. an verbum per substantiæ mutationem factum sit caro, sicut panis, sit corpus Christi? p. 155. n. 6. & seq. quomodo intelligendum illud? *adimpleo ea, quæ defunt Passionis Christi, in carne mea.* p. 268. n. 7. quomodo à Christo omnia sint instaurata, reconciliata, ac pacificata, sive quæ in terris, sive quæ in cælis sunt? p. 286. n. 14. & 15.

Carolus M. quando cæperit regnare? p. 178. n. 2.

Carpocrates purissimæ Matri denegat integritatem. p. 54. n. 1. refutatur. p. 54. n. 2. & seq.

Catholicus: quomodo Catholici Doctores interpretentur Vaticanum Jacob? p. 4. n. 1. & seq. tot. cap. I. II. & III. quomodo Socinus, & quomodo Catholicus explicent illud? *Personarum acceptio non est apud eum.* p. 272. n. 1.

Celsus impugnavit Genealogiam Christi. p. 65. n. 1.

Census: quid dicendum de censu acto tempore Nativitatis Christi? p. 310. n. 4. & 5. an indictus à Saturnino, vel Cyrino? *ibid.*

Cephas: cur S. Petrus vocetur Cephas? p. 339. n. 6.

Cerintus B. Virgini denegat integritatem. p. 54. n. 1. refutatur. p. 54. n. 2. & seq. negans Christum fuisse unam personam damnatur. p. 120. n. 13.

Chanandus: an Melchisedech sit Chananeus? p. 208. n. 5. & 6. quid significet nomen S. Simonis Chananeæ? p. 340. n. 8.

Charitas quæ in Christo fuerit? p. 108. n. 7. an hæc fuerit causa, cur Christus peccare non potuerit? p. 110. n. 14. an Christus Deum necessario charitate persecutus sit, & tamen mereri potuerit? p. 114. n. 25. & 26. Charitas Christi figurabatur per cremationem adipis. p. 234. n. 6. ut Christi Passio consequatur suum effectum, debet applicari per fidem, charitatem, fidei Sacramenta, & bona opera. p. 257. n. 13. & 14. an per solam charitatem perfectam sine satisfactione Christi Deo reddatur omne, quod peccatum abstulit? p. 277. n. 5. & 6.

Chirographus: in reconciliatione à peccatis sumus expiati, delecto per passionem Christi peccatorum nostrorum chirographo. p. 238. n. 8. ut adeò Christus per suam mortem non declararit solum peccata demissa, sed verè satisfecerit. *ibid.* quid per chirographum intelligat Socinus? p. 238. n. 8. non Deus, sed Christus delevit chirographum, *ibid.* solvuntur ob-

ectio-

ctiones Socini. p. 249. n. 1. tot. cap. v. & p. 272. n. 1. tot. cap. vii.

Christianus: vid. *Catholicus*.

Christi corpus plures putarunt formatum de Cælo, æthere, sideribus. p. 54. n. 1. contrarium ostenditur. p. 59. n. 1. tot. cap. II. alii tribuunt Christo corpus phantasticum non solidum de Virgine, umbratile, non verum. p. 54. n. 1. Christus est crucifixus, non Simon Cyrenæus, non Judas apostata, non diabolus. p. 63. n. 2. & 9. quomodo Christus, si verum Corpus habuit, sit factus in similitudinem hominum? p. 61. n. 5. & 6. an Christus negarit, Beatissimam Virginem esse Matrem suam. p. 64. n. 10. & 11. de Genealogia Christi vide *Genealogia*, quidam docuerunt, Christum assumpsisse corpus incorruptibile. p. 72. n. 1. & seq. an assumpsit corruptibile, vel incorruptibile? p. 73. n. 3. & 4. Christi corpus habuit vera membra. p. 73. n. 5. de venustate, & forma corporis Christi. p. 74. n. 6. & seq. an Christi corpus fuerit verè doloribus subiectum? p. 76. n. 1. & seq. an ejus passio fuerit opus miraculosum? *ibid.* Christus potest dici dupliciter passus. p. 76. n. 4. S. Hilarius tribuit Christo verum Corpus nostro consubstantiale, & ex Mariæ Carne susceptum. p. 79. n. 1. & seq. & passionis Capax. p. 80. n. 6. & seq.

Christi Nativitatis Tempus. Herodes Rex, sub cujus Regimine natus est Christus, quo anno cœperit Regnare? p. 301. n. 9. & seq. quando mortuus? p. 303. n. 13. & seq. quot annis vixerit? p. 307. n. 22. varia sententia Doctorum de tempore, & anno Nativitatis Christi. p. 308. n. 1. 2. Christus natus est anno U. C. 749. *ibid.* æra Vulgaris Diocletiana incepit anno U. C. 754. *ibid.* æra Diocletiana incepit annò Christi 284. p. 309. n. 3. & seq. æra Martyrum Alexandrinorum incepit annò Christi 284. *ibid.* quid dicendum de censu acto tempore Nativitatis Christi? p. 310. n. 4. & 5. an indictus sit à Saturnino vel Cyrino? *ibid.* quid dicendum de descriptione Universi orbis tempore Nativitatis facta? p. 311. n. 6. & 7. an facta à quirino? *ibid.* quid dicendum de sententia, quam de anno Nativitatis Domini tenet Ecclesia in Martyrologio Romano? p. 312. n. 8. & 9. quando inceperint fasti consulares? p. 312. n. 10. quo die & mense Christus sit natus? p. 313. n. 1. & seq. dies Natalis Christi, & Epiphaniæ distinguuntur. *ibid.* an Homilia S. Chrysostomi de Nativitate Christi sit spuria? *ibid.* si Christus natus est hyberno tempore, quomodo Pastores vigilare poterant nocturno tempore? p. 316. n. 7. Christus na-

R. P. Berti Theol. Tom. V.

tus completis novem mensibus. p. 316. n. 8. quæ acta sint post Nativitatem Christi? p. 317. n. 1. & seq. ex qua materia fuerit præsepe Christi? & an in eo verè fuerint bos, & Asinus? p. 318. n. 2. 3. 4. & 5. an tres Magi, qui Christum adorabant, fuerint Reges? p. 319. n. 6. & seq. vid. *Magi*, contra Judæos probatur, Christum accepisse Damasci spolia, & Regum obsequia. p. 321. n. 9. probatur contra Socinianos, adorationem Magorum fuisse Religiosam, & indicasse Divinitatem Christi. p. 322. n. 13. 14. & 15. tres Magi Christum Deum contestati sunt muneribus suis. *ibid.* quo anno ætatis suæ à Joanne Christus receperit baptismum, & inchoaverit prædicationem? p. 327. n. 1. & seq. ac p. 329. n. 6. & seq. Christus à Joanne Baptizatus est 6. die Januarii. p. 334. n. 20. 21. & 22. Christus prædicationis Officium gessit tribus annis, & tot mensibus. p. 336. n. 1. & seq. inter Baptismum Christi & mortem intercedebant quatuor Paschata. p. 336. n. 1. & 2. quomodo intelligendum illud? *quingenta annos necdum habes, & Abraham &c.* *ibid.* & seq. de vocatione Apostolorum à Christo facta. p. 339. n. 6. vid. *Apostolus*. an Christus vel Petrus, vel fides dicatur Petra? *ibid.* Christus suam Prædicationem confirmavit miraculis Divina virtute patratis. p. 341. n. 10. resuscitatio Lazari nequit in dubium vocari. *ibid.* cur Christus jussit in ejus suscitatione tolli lapidem? p. 341. n. 10. in suscitatione aliud miraculum fecit Christus, quod ligatus ambulavit. *ibid.* an Petrus de Apono ipsemet, vel ejus statua sit combusta ob negatam Lazari suscitationem? *ibid.* an Abagarus scripserit Epistolam ad Christum, & ab hoc responsum tulerit? p. 343. n. 11. & seq. quo annò Christus passionem subierit, ac pro nobis crucifixus mortem sustinuerit? p. 345. n. 1. Daniel prædixit Occidendum Christum in medio hebdomadæ LXX. *ibid.* quando hæ incipiant? *ibid.* de Eclipsi, quæ facta est in morte Christi, quando contigerit? p. 345. n. 2. quo anno imperii Tiberii mortuus sit Christus? *ibid.* quo anno post Christi mortem Jerosolyma sit expugnata? *ibid.* Christus Crucifixus est VIII. Kal. Aprilis. p. 345. n. 2. & p. 348. n. 3. & seq.

Christi patientis Historia: Hortus olivæ cur dicatur Gethsemani? p. 353. n. 1. sudor Christi fuit sanguineus. *ibid.* textus S. Lucæ dicentis Angelum confortasse in agonia constitutum Christum est genuinus. *ibid.* quanti pretii erant triginta argentei sili? p. 354. n. 2. 3. & 4. numerus verberum in flagellatione Christi qua-

Ccc

li

lis fuerit? p. 355. n. 5. an facta sit flagellatio ab uno licitore? p. 355. n. 6. an solum fuerint triginta novem verbera? *ibid.* flagellatio fuit poena acerbior, quam erat fustuarium, p. 356. n. 7. fustuario plectebantur liberi homines, ac pauperes: non autem Romani cives: servi autem flagellis. *ibid.* quæ forma flagellorum? *ibid.* in flagellatione Servorum non erat præscriptus certus verberum numerus. *ibid.* Christus flagellatus est more Romanorum, non Judæorum. *ibid.* an corona Christi erat ex marinis juncis? p. 357. n. 9. vel ex rubo, aut rhamno? *ibid.* Coronatio Christi fuit figurata in ariete hærente vepribus, & ab Abrahamo imolato. *ibid.* Barabbas humani generis typum gessit, p. 358. n. 10. quid dicendum de Sudario Veronicæ? p. 358. n. 10. & 11. de monte Calvariæ, seu Golgatha, p. 360. n. 12. quomodo conciliandus S. Marcus cum S. Joanne, quorum prior scribit, Christum crucifixum hora tertia, alter hora sexta? p. 360. n. de forma crucis Christi, & tituli, p. 361. n. 14. 15. an benè legatur? *foderunt manus meas, & pedes meos.* p. 361. n. 15. ex quo ligno fuerit crux Christi? an ex quercu? p. 362. n. 16. an crux Christi habuerit suppedaneum, cui corpus quasi infidebat? p. 362. n. 17. 18. quot clavis Christus fuerit ligno crucis affixus? p. 363. n. 19. Christus cruci affixus respiciebat occidentem. p. 364. n. 20. an Brutij, qui sunt incolæ colabriæ, fuerint crucifixores Christi? p. 364. n. 21. de vestimentis Domini. *ibid.* tenebræ factæ sunt in morte Christi super universam terram, & non solum in aliqua parte terræ. p. 365. n. 22. de verbis Christi, in qua lingua ea protulerit? p. 365. n. 23.

Christi satisfactio, & Redemptio despicitur ab hæreticis: quorum aliqui solum prædestinatos esse redemptos putant, alii existimant omnino neminem. p. 223. n. 1. Incarnatio Christi est determinata, ut pro nobis satisfaceret, & nos redimeret. p. 224. n. 1. potuisset Deus nos relinquere in perditione nostra, p. 224. n. 2. vel non petere satisfactionem secundum rigorem Justitiæ, *ibid.* an Deus potuisset omnino culpam condonare absque morte Christi? p. 224. n. 3. an Deus fuisset injustus, si sine poena condonasset nostra peccata? p. 225. n. 4. & 5. Christus pro peccatis nostris satisfecit, p. 226. n. 7. Pagani docent, non dari secundam Personam, quæ pro nostra salute passa esset, sed peccata, quæ Superis non nocent, condonari à Deo. p. 226. n. 8. Sociniani negant Christum potuisse condignè satisfacere pro peccatis, quia eum purum hominem

putant. *ibid.* Pagani, Ebionitæ, & Pelagiani negant peccatum originale, & Redemptionis necessitatem. p. 226. n. 10. unde Christum passum affirmat, ut nobis exemplum relinqueret. *ibid.* his consentit Abaelardus cum Socino. *ibid.* qui ultimus docet, nullam Dei justitiam postulare, ut peccata puniantur, Christum dici Servatorem, quia nobis salutis viam annuntiavit, non tamen satisfecisse pro peccatis, nec functum esse ante mortem munere Sacerdotis: sed Deum condonare peccata, nec potuisse Christum innocentem mortis supplicio affici pro sceleratis sine summa injustitia. p. 227. n. 11. quid de Christo Redemptore senserint Crelluis, Grotius, & Vossius, p. 228. n. 13. Socinus refutatur decem propositionibus, in quibus demonstratur, Christum verè pro nobis satisfecisse. p. 228. n. 1, & seq. Christus revera humanum genus redemit, p. 229. n. 2. hæc redemptio non fuit facta exemplo, & prædicatione, p. 229. n. 3. sed verè lytrum intervenit. *ibid.* & ideo Christi sumus. *ibid.* ac p. 230. n. 4. Christus eo fine, ut nos à peccato, & dæmonis captivitate redimeret, mortem pertulit. p. 230. n. 4. quomodo intelligendum illud? *expedit vobis, ut unus moriatur homo pro populo.* p. 230. n. 4. Christus pro impiis mortuus est. *ibid.* Christus per mortem suam peccatorum nostrorum poenas luit. p. 232. n. 5. quomodo intelligendum illud? *verè languores nostros &c.* *ibid.* & illud? *eum, qui non noverat peccatum, pro nobis peccatum fecit.* *ibid.* quomodo Christus pro nobis sit factus *maledictum*? p. 232. n. 5. quomodo Christus abstulerit, deleverit, & exhauserit peccata? *ibid.* Christus factus est Sacrificium pro peccato, *ibid.* & hoc in ligno Crucis fuit Deo sponte oblatum, p. 234. n. 6. hoc Sacrificium est profiguratum in Sacrificiis, victimis, & hostiis veteris legis. *ibid.* an Sacrificia veteris testamenti debebant per se peccata? *ibid.* Christus fuit simul Sacrificium, & Sacerdos. *ibid.* Dilectio Christi erga nos signatur per cremationem adipis. p. 234. n. 6. Christus fuit Sacerdos per sacrificium, quod ut homo obtulit Patri in ligno crucis. *ibid.* ac p. 256. n. 12. quodnam discrimen inter Christum Sacerdotem, & reliquos Sacerdotes? *ibid.* Christus in cælo non Sacrificatur, ut putant Poloni fratres. *ibid.* hoc probatur ex figura, oblationis Aaronicæ. *ibid.* per Sacrificium Christi reconciliati sumus Deo. p. 237. n. 7. quomodo gratis sumus reconciliati Deo, cum Christus pretium obtulerit? *ibid.* ac p. 255. n. 10. in reconciliatone à Chri-

â Christo facta â peccatis sumus expiati, deletio per passionem Christi peccatorum nostrorum chirographo. p. 238. n. 8. ut adeo Christus per mortem suam non declararet solum peccata dimissa, sed verè satisfecerit. *ibid.* non Deus, sed Christus deleuit Chirographum. *ibid.* cur reconciliatio tribuatur morti Christi? & cur non ejus miraculis, aut resurrectioni? *ibid.* noluit Deus in hominum reparatione peccata dimittere non exhibita Divinæ justitiæ satisfactione. p. 241. n. 2. sed intuitu meritorum Christi, & satisfactionis ejus salvifacit sumus. *ibid.* Christus omnium peccatorum pœnas, non verò culpas suscepit. *ibid.* quomodo intelligendum illud? *quæ non rapui, tunc exsolvebam.* *ibid.* in morte Christi eminebant misericordia, & justitia. p. 242. n. 3. ac p. 260. n. 5. & 16. item apparuit turpitudine peccati. *ibid.* quas homo alias utilitates hauriat ex passione Christi? *ibid.* voluit Christus diabolum vincere non potentiâ, sed justitiâ. *ibid.* an Deus habuerit Dominium, & jus absolutum in vitam, & corpus Christi quâ hominis? *ibid.* Christus sponte mortem, & crucem subiit. *ibid.* est sponsor, & vos, cui volenti peccata nostra sunt imputata. *ibid.* an sponsor possit puniri pro reo tam in pecunia, quàm corpore? *ibid.* Christus propter passionem, & mortem suam gloriâ, & honore est coronatus. *ibid.* contra Socinianos probatur, Christum esse Redemptorem nostrum, qui pro nobis, & peccatis nostris passus, & mortuus est, ac Sacerdos fuit. p. 246. n. 1. & seq. tot. cap. IV. cur dicatur Agnus? *ibid.* an Christus vocetur Salvator, quia nobis annuntiavit salutis viam? p. 227. n. 11. ac p. 249. n. 1. aut quia Sanguine suo confirmavit veritatem? aut quia per mortem suam nobis exemplum præbuit? aut quia per resurrectionem nos in fide firmavit? aut quia vitam æternam nobis præbet? aut quia pro nobis satisfecit, & pretium solvit? *ibid.* & seq. solvuntur sophismata Socini negantis, Christum pro nobis satisfecisse. p. 249. n. 1. tot. cap. V. & p. 272. n. 1. tot. cap. VII. cur non omnes homines salvi fiant, cum tamen Christus omnes redemerit? p. 249. n. 2. in quo sensu sanguis Christi dicatur sanguis fœderis? p. 249. n. 1. & seq. Christus est propriè Redemptor, qui nos sanguine suo redemit, & pro peccatis nostris satisfecit. p. 251. n. 3. & 4. in quo sensu Christus dicatur vendere peccatores sine pretio? *ibid.* in quo sensu dicamur redempti â Christo sine argento? *ibid.* qualiter Christus peccata nostra portaverit?

p. 252. n. 5. & 6. an hircus emissarius fuerit typus Christi? *ibid.* ritus in hirci emissarii ejectione observati qui fuerint? *ibid.* Christus est mortuus pro peccatoribus, id est, loco peccatorum, ut hi eriperentur â perditione. p. 253. n. 7. & 8. quomodo Christus pro nobis animam suam posuerit, & quomodo nos debeamus pro fratribus animas ponere? *ibid.* Christus nos liberando è captivitate non debuit manere captivus, sed captivam duxit in morte sua captivitatem. *ibid.* explicantur verba Christi: *Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur.* *ibid.* Reconciliatio nostra principaliter sanguine, & non vitæ Christi tribuenda est. p. 254. n. 9. & 10. quomodo intelligendum illud? *si enim cum inimici essemus, reconciliati sumus per mortem filii ejus, multo magis reconciliati salvi erimus in vita ipsius.* *ibid.* an Deo reconciliati simus â Christo per solam non imputationem peccati? *ibid.* Christus reconciliationis est auctor soluto pretio, Apostoli autem per officium prædicationis. *ibid.* serpens Aeneas figurabat Christum in cruce exaltatum. p. 255. n. 11. & 12. petra, unde fluxerunt aquæ, latus Christi apertum. *ibid.* Arca Noë Christi incarnationem, mortem, resurrectionem, & Ecclesiam. *ibid.* Aries pro Isaac ab Abrahamo immolatus figurabat Christum pro peccatoribus offerendum. *ibid.* quomodo Abraham viderit diem Christi? *ibid.* Christus jam ante mortem declaratus est filius Dei â Patre. p. 256. n. 12. quomodo intelligendum illud: *si ergo (Christus) esset super terram, non esset Sacerdos?* p. 256. n. 12. an satisfactio Christi hæcenus explicata repugnet misericordiæ Dei? p. 257. n. 13. & 14. an Abel, Noë sint salutem consecuti sine Christi satisfactione? *ibid.* an Deus olim condonarit peccata sine ulla satisfactione, dumodo peccator doluerit de iis? *ibid.* sine meritis Christi non possemus pœnitentiam agere. p. 257. n. 13. & 14. quomodo Deus peccata condonet? *ibid.* quale emolumentum accreverit Deo per satisfactionem Christi? *ibid.* propter satisfactionem Christi non sunt supervacanea bona opera nostra. *ibid.* ut Passio Christi consequatur suum effectum, debet applicari per fidem, charitatem, fidei Sacramenta, & bona Opera. p. 257. n. 13. & 14. fuit Justitiæ conveniens, quod Christus innocens mortis supplicio afficeretur pro peccatoribus, & ei peccata nostra imputentur. p. 227. n. 11. ac p. 244. n. 4. item p. 260. n. 15. & 16. an Deus ante adventum Christi jam fuerit nobiscum re-

C c c 2

con-

conciliatus? p. 261. n. 17. & 18. resurrectio Christi fuit necessaria ad fidei confirmationem. *ibid.* quomodo mors & mortis stimulus (id est peccatum) sit à Christo devictum? p. 262. n. 17. & 18. si Christus satisfecit, cur patimur mortem, & calamitates hujus vitæ? quomodo Christus satisfacere potuerit, cum ipsemet sub lege fuerit? *ibid.* an satisfactio fuerit finita, vel infinita? p. 264. n. 19. ac p. 265. n. 1. tot. cap. VI. an ex stricta justitia, & ad juris apices? p. 265. n. 1. & seq. tot. cap. VI. quid requiratur ad satisfactionem rigorosam? *ibid.* Satisfactio Christi nedum æquivalens est, verum etiam superabundans. p. 266. n. 3. & seq. cur Christus solum semel se in Sacrificium obtulerit, & mortuus sit? p. 266. n. 3. an satisfactio Christi fuerit infinita propter unionem hypostaticam? p. 267. n. 5. quomodo intelligendum illud? *adimpleo ea, quæ defunt passioni Christi in carne mea.* p. 268. n. 7. nulla actio Christi, siue agat assumpta forma, siue Divina, sejungenda est à communione Personæ & sic omnis actio Christi erit infinita. p. 269. n. 8. quomodo incarnatio verbi sit opus Trinitatis totius, & quomodo Redemptio opus Christi? p. 269. n. 10. Christus ut homo tenebatur quidem ad obedientiam Patri cœlesti, sed non tenebatur præcepto mortis. p. 269. n. 9. nisi ut fideiussor, Sponsor, Vas, & obles. *ibid.* Christus est mittens; & Missus. p. 271. n. 14. quomodo Socinus, & quomodo Christiani explicent illud? *Personarum acceptio non est apud eum.* p. 272. n. 1. mors hominis Dei majori pretio æstimanda est, quàm sempiternum damnatorum supplicium. p. 273. n. 2. quæ adaugeant Passionem Christi? p. 273. n. 3. cur Christus mortem acerbissimam perpeffus sit, cum unica guttula pretiosi sanguinis fuisset sufficiens lytrum nostræ Redemptionis? p. 274. n. 4. Christus quidem ut homo satisfecit, sed natura humana, in qua passus est, erat hypostaticè unita verbo. p. 274. n. 5. cur satisfactio sit infinita ex eo, quia facta à Deo, & cur non ex eadem ratione mundi productio, & alia opera Dei? p. 274. n. 5. quomodo Christus utpote Deus potuerit sibi ipsi satisfacere? p. 275. n. 6. an loco Christi potuisset creatura pura satisfacere Deo pro peccato? p. 274. n. 2. & p. 275. n. 1. & seq. vid. *Creatura.* Christus pro omnibus passus, & mortuus est, ac pro omnibus satisfecit. p. 279. n. 1. Calviniani, Janseniani, Prædestinati, & Góthelchalcus docuerunt, Christum tantum pro Electis ante mundi constitutionem mortuum esse,

ibid. refutantur. *ibid.* & seq. etsi Christus omnes redemerit, multi tamen mortis, & Redemptionis beneficium non recipiunt. p. 280. n. 2. Christus pro Prædestinati non solum mortuus est, sed etiam iis applicat mortis suæ fructum. p. 280. n. 3. an à Christo etiam fæminæ sint Redemptæ? p. 281. n. 4. negat Horatius Plata. *ibid.* affirmativa sententia propugnatur. *ibid.* & seq. fæmina æquè homo est ac vir: an etiam ad imaginem Dei creata? *ibid.* n. 5. & seq. non est destituta ratione. *ibid.* nec pietate aut eloquentia. *ibid.* probatur exemplis. *ibid.* an Baptismus tantum pro viris à Christo sit institutus? p. 282. n. 7. 8. & 9. cur velare debeat caput? *ibid.* fæmina potest peccare. p. 284. n. 9. Christus etiam faminis beneficia contulit. *ibid.* & seq. cur noluerit tangi à fæmina? *ibid.* an Christus redemerit dæmones, & damnatos? p. 285. n. 12. & seq. Origenes putabat, Christum etiam pro Angelis, & astris mortuum, ac pro iis satisfecisse. *ibid.* ac idè inferni pœnas non esse perpetuas. *ibid.* an idem docuerint S. Hieronymus, & Tertullianus? *ibid.* sempiterna sunt dæmonum, & damnatorum supplicia. p. 285. n. 13. Christus non assumpsit naturam Angeli, ut dæmones liberaret: nec assumeret. *ibid.* quomodo intelligendum illud? omnia à Christo esse instaurata, reconciliata, ac pacificata, *quæ in terris, siue quæ in cælis sunt.* p. 286. n. 14. & 15. quando Christus dicitur Redemptor mundi, intelligitur Redemptor hominum, non dæmonum. *ibid.* nec obest, quòd dæmon dicatur Princeps mundi. *ibid.* an Christus descenderit ad inferos, ut inde erueret incredulos, & impios sine penitentia defunctos? p. 287. n. 17. Angeli boni erant irati ob peccatum hominum, sed sunt cum hominibus reconciliati per mortem Christi. p. 286. n. 14. 15. & 16. Christus fuit capax meriti. p. 290. n. 1. meruit à primo suæ conceptionis momento. p. 291. n. 2. in Christo fuit indifferentia libertatis, non autem suspensionis. *ibid.* merita Christi sunt pretii infiniti. p. 291. n. 3. 4. & 5. quæ Christus meruerit, & quibus? p. 292. n. 6. Christus oravit, & cur? p. 292. n. 7. Oratio Christi demonstrat ejus Divinitatem, non aliquam subjectionem, ut putant Ariani. p. 293. n. 8. omnis Oratio Christi est exaudita à Patre. p. 293. n. 9. quomodo exaudita sit Oratio illa: *Pater mi! si possibile est, transeat à me calix iste?* p. 293. n. 10. an mortis tristitia potuerit perturbare mentem Christi? *ibid.* pro quibus Christus oraverit verbis illis: *Pater dimitte illis:*

illis: non enim sciunt, quod faciunt: & an sit exauditus? p. 294. n. 11. Christus mediator est peculiari quodam titulo ad differentiam Sanctorum. p. 294. n. 12. & 15. an sit mediator secundum Divinam, vel humanam naturam, aut utramque simul? p. 294. n. 13. Andreas Osiander Lutheranus Divinæ tantum naturæ, Stancarus humanæ solum tribuit Mediatoris Officium, Calvinus utrique. *ibid.* Christus non est Mediator, prout est homo à persona verbi præcisus. p. 295. n. 14. nihilominus si attenduntur opera, per quæ Christus partes Mediatoris implevit, mediator est in quantum homo. p. 295. n. 15. itaque mediator est natura humana hypostaticè unita verbo. *ibid.* an Christus à Dextris Dei sedens etiamnum sit Mediator, & oret Patrem pro nobis? p. 296. n. 16. *Christus* assumpsit animam humanam. p. 84. n. 1. & seq. hanc denegârunt Christo Apollinaristæ, Ariani, Eunomiani, & Laodicæni. *ibid.* hi asserunt, animæ vicem gessisse Divinitatem. *ibid.* Apollinaristæ admiscere in Christo animam sensitivam, sed mente ac ratione humana privatam. *ibid.* refutantur. p. 85. n. 6. & seq. Christus præter scientiam increatam habuit creatam, & infusam. p. 86. n. 1. & seq. acquisitam, & experimentalem. p. 87. n. 4. Beatificam. p. 87. n. 5. ac p. 90. n. 15. & seq. Christus ut homo non habuit scientiam comprehensivam. p. 88. n. 6. & seq. quomodo Christus profecerit scientia? p. 88. n. 8. & seq. quomodo fuerit in Christo admiratio, & lacrymæ? p. 89. n. 11. quomodo ignoraverit peccata? p. 89. n. 12. quomodo nesciat peccatores? *ibid.* an ignoraverit Iudicii diem? p. 90. n. 14. quomodo in Christo stet summa tristitia cum visione Beatifica? p. 90. n. 15. & seq. quomodo apparuerit Angelus confortans eum? *ibid.* in quo sensu dixerit: *Deus, Deus meus, ut quid dereliquisti me?* *ibid.* quomodo in morte ab humana Christi natura recesserit Divinitas? p. 91. n. 18. *Christus* Dominus duas habuit voluntates. p. 92. n. 1. & seq. Monothelitæ admittunt in Christo duas naturas, sed unam voluntatem, & operationem. p. 92. n. 1. narratur auctor, & initium Hæresis Monothelismi. p. 92. n. 2. & seq. qui asserit unam in Christo naturam, vel cum Divinitate carnem sine anima, vel animam sensitivam, sed mente ac ratione destitutam, Monothelitis assentitur. p. 92. n. 1. in Christo etiam duæ fuerunt operationes. p. 93. n. 5. & seq. an humanitas Christi sit instrumentum Divinitatis? p. 96. n. 16. *vid. Monothelita*, duæ voluntates in *R. P. Berti Theol. Tom. V.*

Christo sunt duæ naturales, & non una personalis, nec una *Gnome*, nec una *habitudine*. p. 93. n. 5. ac p. 95. n. 11. duas voluntates, ac operationes in Christo non negat Honorius I. Papa. p. 98. n. 1. & seq. Christus vocatus est Nazareus, id est, Sanctus ob Spiritum S. inhabitantem. p. 107. n. 1. in qualibet Creatura sanctitas debet dici creata, & accidentalis. p. 107. n. 2. quid præstet Sanctitas? *ibid.* an hæc in Christo fuerit accidentalis, ac creata, vel substantialis, & increata? p. 107. n. 2. ac seq. vel utraque simul? *ibid.* quæ virtutes fuerint in Christo: an temperantia, continentia, charitas, fides, spes? p. 108. n. 7. Christus nullum commisit peccatum. p. 109. n. 8. & seq. an committere potuisset? *ibid.* currepugnet, Christum dici peccatorem, & non repugnet, dici pauperem mortuum? p. 109. n. 9. an impeccantia Christi proveniat à Carentia concupiscentiæ vel fomitis? an ab unione hypostatica, an à visione Dei? p. 109. n. 10. an ab amore? p. 110. n. 14. in quo consistebat libertas humanæ voluntatis Christi? p. 110. n. 14. quomodo libertas Christi possit stare cum impeccantia? p. 111. n. 15. & seq. an Christus habuerit à Deo Patre præceptum moriendi? *ibid.* quomodo stante præcepto liberè sit mortuus? *ibid.* quid requiratur ad libertatem? p. 111. n. 16. ad eandem non spectat, posse peccare. *ibid.* ad libertatem sufficit indifferentia mediæ secundum se abstrahendo à Decreto, aut præcepto. p. 111. n. 17. ad libertatem requiritur indifferentia arbitrii. p. 114. n. 25. an Christus Deum necessario diligebat? p. 114. n. 25. & 26. & tamen mereri potuerit? *ibid.*

Christo unionem hypostaticam denegat Nestorius. p. 115. n. 4. & seq. in Christo unica est admittenda persona. p. 119. n. 11. & seq. sectæ contrariæ Nestorii, Gnosticorum, Valentini, Ebionis, ac Cerinthi damnantur. p. 120. n. 13. quomodo intelligendum illud: *Filius hominis, qui est in Cælo?* p. 119. n. 11. in quo sensu Christi humanitas comparetur templo, tabernaculo, ac indumento? p. 121. n. 14. & 15. in quo sensu Christus dicatur *Deifer*? p. 121. n. 16. & 17. ac p. 132. n. 17. in quo sensu assumpserit hominem? p. 121. n. 16. & 17. an humanitas Christi sit perfecta sine propria substantia? p. 122. n. 18. & 19. B. Virgo ritè vocatur *Deipara*. p. 123. n. 1. & seq. B. Virgo revera genuit Deum, & in utero suo formatum edidit. *ibid.* an Christus dici possit nepos Joachimi, & Annæ? p. 126. n. 12. & 13. nil contra hujus incarnationem erroneum scripsit S. Cyrillus. p. 127. n. 1.

& seq. Divinitatem Christo denegant Arius, & Eunomius. p. 132. n. 16. S. Cyrillus docuit, Christum patrâsse miracula virtute propria, non aliena Spiritûs S. p. 134. n. 21. Deum verbum, & Christum distinctos dixit Theodorus Mopsuestenus damnatus à Synodo quinta. p. 142. n. 5. Capitulum Ibæ negans Christum esse Deum hominem ex virgine, ut nestorianum à Synodo quinta rejicitur. p. 141. n. 1. & seq. Eutyches docuit, in Christo duas naturas post unionem ita confundi, ut in unam transeant. p. 153. n. 1. & 2. idem cum Apollinario voluit, Christi carnem ita esse Divinitate absorptam, ut non nisi corpus phantasticum haberet, & ipsa Divinitas sit crucifixa. *ibid.* probatur, in Christo fuisse duas naturas distinctas etiam post unionem non permixtas, sed in eadem Persona existentes, & non separatim. p. 154. n. 3. & seq. cur verbum facio in textu: *aquam vinum factam*: significet mutationem substantiæ, & cur non in textu: *verbum caro factum est*? p. 155. n. 6. & seq. an verbum per substantiæ mutationem factum sit caro, sicut panis sit corpus Christi? *ibid.* quod in resurrectione Christi forma Servi sit reversa in formam Dei, non est dogma Eutychianum. p. 159. n. 1. & seq. an humanitas Christi promereri potuerit unionem hypostaticam? p. 164. n. 7. ac p. 190. n. 4. & quomodo promeruerit? *ibid.* & seq. in quo sensu Christus sit oleum lætitiæ? p. 166. n. 13. cur Christus non redemerit demones? p. 168. n. 17.

Christo ob unionem hypostaticam convenit communicatio Idiomatum. p. 169. n. 1. qui hanc denegant Christo, sunt Nestoriani, & qui eam adstruunt inter utramque naturam Eutychiani *ibid.* Ubiquitarii, & Lutherani immensitatem & omnipotentiam Christi humanitati tribuentes conveniunt cum Eutychianis. *ibid.* communicatio in Christo respectu Personæ admitti debet. p. 170. n. 2. & seq. ob hanc dicitur Christus Deus, mundi Conditor, omnipotens, crucifixus, mortuus, Baptizatus, Baptizans, sanctificatus, sanctificans. *ibid.* per eam Christus cum Patre unus est, & Patre minor est. *ibid.* ob eandem est genitus ante Luciferum, antiquior Abrahamo. *ibid.* non datur Communicatio Idiomatum inter unam, & alteram naturam Christi. p. 171. n. 5. 6. & 7. sic non possum dicere humanitas Christi est immensa. *ibid.* duodecim regulæ observandæ in Communicatione idiomatum. p. 172. n. 7. humanitas Christi non est ubique. p. 173. n. 8. & seq. non est eadem omnipotens. *ibid.* quomodo Chri-

stus sedeat ad dexteram Patris? *ibid.* quomodo Christus ascenderit in cœlum, ut impleret omnia corporaliter. *ibid.* quomodo maneat nobiscum usque in consummationem sæculi? *ibid.* an Christus possit dici filius Dei adoptivus? p. 177. n. 1. & seq. duas in Christo admiserunt Personas felix Episcopus, & Elipandus. *ibid.* an Christus possit dici filius Dei adoptivus secundum humanitatem? p. 181. n. 19. & seq. an verò naturalis? *ibid.* quot in Christo sint filiationes? p. 187. n. 27. in quo sensu Christus dicatur prædestinatus Dei filius? p. 188. n. 1. & seq. ad quæ munera sit prædestinatus? p. 190. n. 4. cur Christus dicatur natus de Spiritu S. & cur non filius illius? p. 191. n. 1. & seq. an Christus possit dici Dei Servus? p. 193. n. 1. & seq. certe non potest dici Servus peccati. *ibid.* an Christus possit dici creatura? p. 196. n. 10. an possit dici homo Dominicus, aut Deifer? p. 197. n. 11. & seq. Christus non dicatur Servus Dei, creatura, homo Dominicus, aut Deifer. p. 197. n. 11. & seq. an hæc propositio sit usurpanda: *Christus incepit esse*? p. 197. n. 12. Christo tribuitur æternitas contra Socinianos, & Ebionæos. *ibid.* an Christus possit dici compositus? p. 199. n. 14. & seq. natura Divina nequit esse pars Personæ, quæ est Christus. p. 199. n. 15. cur hæc propositio: *duæ naturæ, Divinitas, & Humanitas est unus Christus*: sit damnata? p. 199. n. 16. Monachi Acemeta negantes Christum esse unum de Trinitate tanquam Nestoriani sunt damnati. p. 202. n. 8. Melchisedech non est virtus Christo Superior. p. 206. n. 1. & seq. an Melchisedech sit ipse Christus? p. 209. n. 8. & 9. Christus est Sacerdos secundum Ordinem Melchisedech. p. 210. n. 11. & seq. Melchisedech offerens panem & vinum erat typus Christi instituentis Eucharistiæ Sacramentum. *ibid.* cur Christus non sit Sacerdos secundum Ordinem Abel, Noë, aut Moysis? p. 210. n. 12. solvuntur objectiones hæreticorum. p. 213. n. 1. tot. cap. VIII. an Christus non sit potius Sacerdos secundum Ordinem Aaron, quam Melchisedech? p. 215. n. 7. 8. 9. & 10. Christus non potest dici Sacerdos Leviticus. p. 217. n. 11. Suidas in hoc fabulam, non historiam narrat. *ibid.* probatur, quod Christus fuerit ex Semine David, & ex tribu Juda. *ibid.* nam quod legerit in Synagoga, & ejecerit e templo ementes, & vendentes, non probat eum fuisse ex tribu Levi. *ibid.* in Davide, qui reprobo Saule constitutus est Rex, præfiguratum est Regnum Christi. p. 218. n. 1. Christus est

est Rex. *ibid.* & seq. an habuerit Regnum Spirituale, & temporale? p. 218. n. 2. & seq. regnum temporale Christo denegant Lutherani. *ibid.* Christus est caput hominum, & Angelorum. p. 220. n. 7. quid requiratur, ut quis sit caput cæterorum? *ibid.* & n. 8. an gratia, gloria, & perseverantia Angelorum sit ex merito Christi? p. 221. n. 9. & 10. Christus est Judex. p. 222. n. 11.

Christus Messias in lege promissus, quod venerit, demonstratur ex vaticinio Jacob. p. 4. n. 1. tot. cap. I. II. & III. usque ad hujus adventum non defecit Dux de femore. p. 7. n. 4. cur Christus non dederit signum manifestum sui adventus. p. 13. n. 20. ex prophetia Danielis probatur jam advenisse Christum. p. 15. n. 1. tot. cap. IV. V. & VI. quot annis ante aëram vulgarem Christi inciperit Regnum Persarum? p. 21. n. 1. & seq. Christus quo anno sit mortuus? p. 23. n. 5. Christus fuit prænuntiatus à Moyse in Deuteronomio. p. 29. n. 1. ante Christum non potest Moyse alius Propheta comparari. p. 30. n. 3. ulterius probatur adventus Christi ex Daniele. p. 31. n. 6. ex Michæa. p. 32. n. 9. ex Aggæo. *ibid.* n. 10.

Christus est verus Messias lege promissus. p. 34. n. 1. tot. cap. VIII. ante cujus templi everisionem venerit Christus Messias? p. 32. n. 10. & seq. error Judæorum de Christo Messia. p. 34. n. 1. quæ signa veri Messiae Christi? p. 35. n. 3. & 4. solvuntur objectiones Judæorum negantium Christum esse verum Messiam. p. 35. n. 5. & seq. propter iniquitates hominum non est dilatus adventus Messiae. p. 37. n. 9. Miracula vera à Christo patrata probantur. *ibid.* n. 10. 11. & 12. Christi, & Moyse Miracula comparantur ad invicem. *ibid.* testimonium flavii Josephi de Christo est verè autographum. p. 37. n. 1. tot. cap. IX. quibus argumentis Gentiles sint pertrahendi, ut credant in Christum? p. 41. n. 1. tot. cap. X. quod Christus advenierit, probatur variis argumentis. *ibid.*

Christus: acta insignia in laudem Christi dedit Pilatus. p. 44. n. 7. hæc acta sunt genuina. *ibid.* & seq. propter hæc acta Tiberius petiit Christi Apotheosin. *ibid.* critici hæc negantes refutantur. *ibid.* solvuntur objectiones contra Christum à Paganis factæ. p. 47. n. 1. tot. cap. XI. Julianus Apostata comparavit Christum Socrati, Lycurgo, Alexandro, Vespasiano, Apollonio, Simoni Samaritæ, & Mahumeti. p. 47. n. 1. & 2. an Christus venisset, si Adam non peccasset? p. 49. n. 1. tot. cap. XII.

Christus: cur tam serò venerit? p. 52. n. 11. in quo sensu S. Joseph sit Pater Christi Domini? p. 59. n. 16. an Christus habuerit fratres, qui essent filii B. Josephi; sed ex alia conjugē, quàm B. Virgine? p. p. 58. n. 15. an S. Jacobus sit frater Christi Domini? *ibid.* de Christi incarnatione in utero intemeratæ Virginis peracta. p. 54. n. 1. tot. cap. I. Helvidius docuit, B. Virginem alios ex femine Joseph post Christum peperisse filios. *ibid.* sed hoc rejicitur. p. 57. n. 14. & seq. in quo sensu Christus sit *Primogenitus*? p. 57. n. 16. & p. 185. n. 18. ac 19. Judæi negant Christum nasciturum ex puella nesciente virum. p. 54. n. 1. refutantur. p. 54. n. 2. & seq. ac p. 58. n. 15.

S. *Chrysostomus*: an Homilia. S. Chrysostomi de Nativitate Christi sit spuria? p. 313. n. 1. & 2.

Civis: vid. *Romanus*.

Clavus: quot Clavis Christus fuerit ligno crucis affixus? p. 363. n. 19.

Clemens XI. dicendò, quod in resurrectione Domini forma Servi sit reverla in formam Dei, non incidit in errorem Eutychetis. p. 159. n. 1. & seq.

Communicatio Idiomatum datur in Christo. p. 169. n. 1. vid. *Idioma*.

Compositus: an Christus possit dici compositus, & unio hypostatica compositio? p. 199. n. 14. & seq.

Concilium: an à Concilio generali possit damnari Papa? p. 98. n. 1. & seq. an concilium sit supra Papam? *ibid.* an concilium possit errare errore facti? *ibid.* quid dicendum de sententia excommunicationis lata in Honorium I. Papam à concilio? p. 98. n. 2. & seq. quid dicendum de concilio Chalcedonenſi? p. 141. n. 1. in hoc damnatus est Nestorius, cum Eutychete, Theodoretus verò denuo in suam sedem institutus. p. 153. n. 1. & 2. Theodosius Imp. urgente Eutychete convocavit concilium prædatorium Ephesinum, in quo S. Flavianus ob accepta vulnera obiit. p. 153. n. 1. & 2.

Concrematio: vid. *Crematio*.

Concupiscentia: an in Christo impotentia peccandi proveniebat à carentia concupiscentiæ? p. 169. n. 10.

Condonatio: reparatio hominis non fuit condonatio, sed actus Judicii, & justitiæ. p. 241. n. 2. & seq.

Condone: an Deus olim condonaret peccata sine ulla satisfactione? p. 257. n. 13. & 14. quomodo Deus peccata condonet? *ibid.* an Deus peccasset contra justitiam, si sine pœna condonasset peccata nostra? p. 225. n. 4. & 5.

Constitutum: vid. *Vigilius*.

Consularis: quando incaperint fasti consulares? p. 312. n. 10.

Continentia: quomodo hæc virtus fuerit in Christo? p. 108. n. 7.

Contritio: an olim hæc sola sine meritis Christi sufficiens fuerit ad delenda peccata? p. 257. n. 13. & 14. sine meritis Christi non potest concipi *ibid.* an per contritionem solam sine satisfactione Christi Deo reddatur omne, quod peccatum abstulit? p. 277. n. 5. & 6. homo per contritionem non meretur remissionem peccatorum merito de condigno. p. 278. n. 6.

Corona: an spinea corona Christi fuerit ex marinis juncis? p. 357. n. 9. vel ex rubo, aut rhamno? *ibid.* coronatio Christi fuit figurata in ariete in vepribus hærente, & ab Abrahamo immolato, *ibid.*

Corpus: plures dicunt corpus Christi esse formatum de Cælo, æthere, syderibus, p. 54. n. 1. Simonis Magi discipuli Menander, & Saturninus tribuunt Christo corpus phantasticum, & umbratile, non solidum de virgine, ac verum. *ibid.* refutatur. p. 59. n. 1. tot. cap. II. quomodo Christus, si verum corpus habuit, sit factus in similitudinem hominum? p. 61. n. 5. quidam docuerunt, Christum assumpsisse corpus incorruptibile. p. 72. n. 1. an assumpserit corpus corruptibile, vel incorruptibile? p. 73. n. 3. & 4. Christi corpus habuit vera membra p. 73. n. 5. de forma, & venustate corporis Christi. p. 74. n. 6. & seq. an Corpus Christi fuerit doloribus subjectum? p. 76. n. 1. & seq. an Adami corpus ex natura sua fuerit doloribus subjectum? p. 78. n. 9. S. Hilarius tribuit Christo verum corpus nostro consubstantiale, & ex Mariæ Carne susceptum. p. 79. n. 1. & seq. passionis capax. p. 80. n. 6. & seq. Eutyches cum Apollinario docuit, carnem Christi fuisse Divinitate ita absorptam, ut non nisi corpus phantasticum haberet, & ipsa Divinitas fuerit crucifixa. p. 153. n. 1. & 2. uterque refutatur. p. 154. n. 3. & seq. an Verbum per substantiæ mutationem factum sit Caro, sicut panis Corpus Christi. p. 155. n. 6. & seq. an Deus habuerit jus, & Dominium absolutum in corpus, & Vitam Christi qua hominis? p. 244. n. 4. an Sponsor possit puniri in pecunia, & corpore pro reo? *ibid.* explicantur verba Christi: *hoc est corpus meum*, quod pro vobis datur. p. 253. n. 7. & 8.

Corruptibilis: an Christus assumpserit corpus corruptibile, vel incorruptibile? p. 73. n. 3. & 4.

Corrupticola denegat Christo scientiam. p. 86. n. 1.

Corruptio duplex datur. p. 73. n. 2.

Corvus: an redierit in arcam? p. 10. n. 7. & 8.

Creatura: an Christus possit dici Creatura? p. 196. n. 10. Christus non dicatur Creatura. p. 197. n. 12. an creatura pura potuisset Deo pro peccatis satisfacere? p. 224. n. 2. ac p. 275. n. 1. & seq. creatura rationalis obstricta peccato nequit vel pro se, vel pro aliis condigne Deo satisfacere. p. 275. n. 2. nulla creatura, etsi gratia, & meritis exornata potest exhibere Deo pro mortali peccato cœqualem satisfactionem p. 276. n. 3. quomodo intelligendum illud? *frater non redimit, redimet homo*, *ibid.* an nec Angelus satisfacere potuisset? *ibid.* an nec homo, si à Deo esset constitutus caput morale hominum? p. 277. n. 5. & 6. an per solam contritionem, aut charitatem perfectam sine satisfactione Christi Deo reddatur à Creatura omnè id, quod peccato oblatum? *ibid.* an Creatura pura possit Deo satisfacere ad juris apices pro peccato veniali? p. 278. n. 6. creaturarum Sanctitas non est nisi creata, & accidentalis. p. 107. n. 2.

Crellius quid senserit de Christo Redemptore? p. 228. n. 13. & tot. cap. II. seq. quos effectus tribuat Divinæ iustitiæ? p. 240. num. 1.

Crematio adipis figurabat dilectionem Christi erga nos. p. 234. n. 6.

Crucifixor: an incolæ calabriæ Brutii dicti fuerint crucifixores Christi? p. 364. n. 21.

Crucifixus est Christus, non Simon Cyrenæus, non Judas, non diabolus. p. 63. n. 8. & 9. ac p. 76. n. 1. & seq. Eutyches cum Apollinario docuit, carnem Christi ita esse Divinitate absorptam, ut non nisi corpus phantasticum haberet, & ipsa Divinitas fuerit crucifixa. p. 153. n. 1. & 2. uterque refutatur. p. 154. n. 3. & seq. idem docuit Petrus fullo. p. 200. n. 2. an idem docuerint Monachi Seythici? *ibid.* ac n. 3. quid dicendum de propositione: *unus de Trinitate crucifixus est*? p. 200. n. 2. & seq. cur trisagium non possit addi? *qui crucifixus est pro nobis*. p. 202. n. 11. vid. *Crux*: vel *lignum*.

Crux: Christus factus est Sacrificium in ligno Crucis Deo sponte oblatum pro peccato. p. 232. n. 5. & p. 234. n. 6. vid. *lignum*.

Culpa: Christus omnium peccatorum poenas, non verò culpas suscepit. p. 241. num. 2.

S. *Cyrillus* ob capitula quædam à Nestorio habetur ut Apollinarista, aut Arianus. p. 115. n. 2. hic summopere se apposuit Nestorio. p. 127. n. 1. Cædes Hypatiæ non potest imputari S. Cyrillo. p. 127. n. 1. & 2.

& 2. nec movit seditionem in Orestem. *ibid.* non fuit Apollinarista. p. 128. n. 3. & seq. nec Arianus. *ibid.* sed in omnibus veritatem Catholicam propugnavit. *ibid.* de Adversariis S. Cyrilli. p. 130. n. 6. & seq. ea, quæ scripsit contra Hunc Theodoretus, damnata sunt à Synodo quinta. p. 130. n. 9. explicantur duodecim anathematismi ab ipso contra Nestorium scripti. p. 131. n. 12. & seq. S. Cyrillus docuit, Christum patrâsse miracula virtute propria non aliena Spiritûs S. p. 134. n. 21. in quo sensu verbum vocaverit Apostolum, & Sacerdotem? p. 134. n. 22. Joannes Antiochenus, & Orientales impugnantes Cyrillum non propugnaverunt hæresim Pelagianam, aut Nestorianam. p. 135. n. 1. & seq. cur Joannes Antiochenus resisteret S. Cyrillo, & hujus capitula reprobarit, ac irritarit depositionem Nestorii. p. 136. n. 3. an Theodoretus se opponens S. Cyrillo adhaerit Nestorio, ac hujus dogmata tradiderit? p. 137. n. 6. & seq. Theodoretus tamen respuit, & adiit partes S. Cyrilli. p. 138. n. 8. capitulum Theodoretici contra S. Cyrilli anathematismos editum & Nestorianum proscriptum est. p. 141. n. 1. & seq.

Cyrinus: an census tempore Nativitatis Christi indictus sit à Cyrino? p. 310. n. 4. & 5. an ab ipso eodem tempore facta descriptio orbis universi? p. 311. n. 6. & 7.

Cyrus: Danielis prophetia loquitur de Messia, & non de Cyro Monarchiæ Persarum fundatore. p. 18. n. 11. & 12. cur dicatur unctus? *ibid.*

Cyrus Alexandrinus fuit Monothelita. p. 92. n. 2. & seq.

D.

Dæmon: quæ notæ, quodd miraculum non sit factum ope Dæmonis? p. 37. n. 12. non hic, sed Christus est Crucifixus. p. 63. n. 8. & 9. ac p. 76. n. 1. & seq. cur Christus non redemit dæmones? p. 168. n. 17. probatur decem propositionibus, quod Christus verè nos redemerit pretio sui sanguinis à captivitate dæmonis. p. 229. n. 2. & seq. idè enim & mortem pertulit. p. 230. n. 4. voluit Christus dæmonem vincere non potentiâ, sed iustitiâ. p. 242. n. 3. solvuntur objectiones contrariæ. p. 249. n. 1. tot. Cap. V. & p. 272. n. 1. tot. Cap. VII. Christus nos liberando è captivitate Dæmonis non debuit manere hujus captivus, sed cum hoc in morte sua captivam duxit captivitatem. p. 253. n. 7. & 8. an Christus redemerit

R. P. Berti Theol. Tom. V.

damnatos, & dæmones? p. 285. n. 12. & seq. origenes putabat, Christum etiam pro Angelis, & astris mortuum, ac pro iis satisfecisse. *ibid.* ac idè negabat, penas inferni esse perpetuas. *ibid.* an idem docuerit S. Hieronymus? aut Tertullianus? *ibid.* sempiterna sunt dæmonum, & damnatorum supplicia. p. 285. n. 13. Christus non assumpsit naturam Angeli, ut dæmones liberaret: nec assumeret. *ibid.* quomodo intelligendum illud? omnia esse à Christo reconciliata, sive quæ in terris, sive quæ in Cælis sunt. p. 286. n. 14. & 15. quando Christus dicitur Redemptor mundi, intelligitur Redemptor hominum, non dæmonum. *ibid.* cur dæmon dicatur Princeps mundi? *ibid.* an Christus descendit ad inferos, ut inde erueret incredulos, & impios? p. 287. n. 17.

Damascus: contra Judæos probatur, Christum accepisse Damasci spolia, & Regum obsequia. p. 321. n. 9.

Damnatus: mors Hominis Dei majori pretio æstimanda est, quàm sempiternum damnatorum supplicium. p. 273. n. 2. vid. *dæmon*.

Daniel ex prophetia Danielis probatur jam venisse Messiam. p. 15. n. 1. tot. cap. IV. V. & VI. quomodo numerandæ Hebdomadæ? *ibid.* in hac prophetia non discrepat textus latinus ab hebraico. p. 16. n. 3. hujus hebdomadæ initium sumunt ab anno septimo Artaxerxis longimani. p. 23. n. 5. probatur ulterius adventus Christi ex Daniele. p. 31. n. 6. & seq. Daniel prædixit occidendum Christum in medio hebdomadæ LXX. p. 345. n. 1. quando hæ incipiant? *ibid.*

David: Dux Synedrii fuit semper ex progenie David. p. 7. n. 6. Christus fuit ex femine David. p. 217. n. 11. an ex eo prodierint duo stipites, Regius scilicet per Salomonem, & Sacerdotalis per Nathan? p. 217. n. 12. an Nathan sit filius David natura, vel adoptione. *ibid.* & n. 13. in Davide, qui reprobato Saule constitutus est Rex, præfiguratum est regnum Christi. p. 218. n. 1.

Decius: Soldurii apud Gallos, Decii apud Romanos se morti tradunt pro aliis: unde vocantur Antipsychi. p. 229. n. 2.

Decretum: ad libertatem sufficit indifferentia mediæ secundum se abstrahendo à decreto, aut præcepto. p. 111. n. 17.

Definitio: an Papa possit errare in definitione facti dogmatici? p. 98. n. 1. & seq.

Defunctus: vid. *mortuus*.

Deifer: in quo sensu Christus dicatur *Deifer*? p. 121. n. 16. & 17. ac p. 132. n. 17. non usurpetur hoc vocabulum. p. 197. n. 11. & seq.

E e e

Deipa-

Deipara: an B. Virgo benè vocetur *Deipara*? p. 100. n. 9. hoc negat Nestorius cum Anastasio. p. 114. n. 1. & seq. impugnatur. p. 123. n. 1. & seq. B. Virgo revera Deum genuit, atque in utero suo formatum edidit. *ibid.*

Deovirilis: an in Christo sit una operatio *theandrica*, id est *Deovirilis*? p. 93. n. 5. & seq.

Descriptio: quid dicendum de descriptione universi orbis facta tempore Nativitatis Christi? p. 311. n. 6. & 7. an facta à Cyrino? *ibid.*

Despero: Christum in cruce desperasse, blasphematur Joannes ferus Moguntinus. p. 90. n. 16.

Deus: an ob visionem Dei Beatificam Christus peccare non potuerit? p. 109. n. 10. an Christus à Deo Patre habuerit præceptum moriendi? p. 111. n. 15. & seq. quomodo Christus stante præcepto liberè sit mortuus? *ibid.* an Christus Deum necessariò diligebat, & tamen mereri potuerit? p. 114. n. 25. & 26. B. Virgo revera Deum genuit, & in utero suo formatum edidit. p. 123. n. 1. & seq. ac p. 179. n. 5. & seq. an S. Anna possit dici avia Dei? p. 126. n. 12. & 13. Deum verbum, & Christum distinctos dixit Theodorus Mopsuestenus damnatus à Synodo quinta. p. 142. n. 5. Capitulum Ibae negans Deum Verbum factum esse hominem ex Virgine ut Nestorianum à Synodo quinta rejicitur. p. 141. n. 1. & seq. quòd in resurrectione forma servi sit reversa in formam Dei, non est dogma Eutychianum. p. 159. n. 1. & seq. ob communicationem Idiomatum Filius Dei dicitur crucifixus, & filius hominis descendisse de Cælo. p. 170. n. 2. ob eandem benè dicitur: Deus acquisivit Ecclesiam sanguine suo, est crucifixus, mortuus. *ibid.* an Christus possit dici filius Dei adoptivus? p. 177. n. 1. & seq. saltem secundum humanitatem? p. 181. n. 11. & seq. an verò naturalis? *ibid.* in quo sensu Christus dicatur prædestinatus Dei filius? p. 188. n. 1. & seq. an Christus possit dici Dei Servus? p. 193. n. 1. & seq. non dicatur Christus Servus Dei. p. 197. n. 11. & seq. non Christum, sed Deum esse crucifixum, docuerunt Arius, Apollinarius, Eutyches, & Petrus fullo. p. 200. n. 2. potuisset Deus nos relinquere in perditione nostra. p. 224. n. 2. vel non petere satisfactionem secundum rigorem Justitiæ. *ibid.* an Deus potuisset omninò culpam condonare sine morte Christi? p. 224. n. 3. an Deus fuisset injustus, si sine pœna nostra condonasset peccata? p. 225. n. 4. & 5. Pagani docent, non dari secundam Personam,

quæ pro nostra salute passa est, sed Deum condonare peccata, quæ Superis non nocent, p. 226. n. 8. Sociniani negant Christum esse Deum, unde asserunt, eum non potuisse condignè satisfacere. *ibid.* Socinus docet, nullam Dei justitiam postulare, ut peccata puniantur, Christum dici Servatorem, quia nobis salutis viam annuntiavit, non tamen satisfacisse pro peccatis, nec functum esse ante mortem munere Sacerdotis, sed Deum condonare peccata, cum Christus sine summainjustitia nequeat pro sceleratis mortis supplicio affici. p. 227. n. 11. refutatur decem propositionibus. p. 228. n. 1. & seq. Christus se ipsum Deo Patri obtulit Sacrificium pro peccato in ara crucis. p. 232. n. 5. & p. 234. n. 6. hoc Sacrificium fuit præsignatum in victimis veteris legis. pag. 234. n. 6. Christus fuit sacerdos per Sacrificium, quod ut homo Deo obtulit in cruce, pag. 234. num. 6. quodnam discrimen inter Christum Sacerdotem, & alios Sacerdotes? *ibid.* Christus in cælo Deo non sacrificatur, ut putant Poloni fratres. *ibid.* hoc probatur ex figura Sacrificii Aaronici. *ibid.* per Sacrificium in cruce peractum reconciliati sumus Deo. p. 237. n. 7. quomodo simus gratis reconciliati Deo, cum Christus dederit pretium magnum? *ibid.* ac p. 255. n. 10. non Deus, sed Christus delevit chirographum peccatorum. p. 238. n. 8. noluit Deus in hominum reparatione peccata dimittere non exhibita Divinæ justitiæ satisfactione. p. 241. n. 2. sed intuitu meritum Christi, & satisfactionis ejus salvi facti sunt. *ibid.* decebat quàm maximè, ut ob peccata nostra Deo fieret condigna satisfactio. p. 242. n. 3. an justitia vindex sit propriè in Deo, ac hujus attributum? *ibid.* ac p. 240. n. 1. Deus necessariò peccatores odio habet, sed non necessariò punit. p. 242. n. 3. an Deus habuerit Dominium, & jus absolutum in corpus, & vitam Christi quàm hominis? p. 244. n. 4. solvuntur sophismata Socini negantis Christum pro nobis satisfacisse pretio sanguinis. p. 249. n. 1. tot. cap. V. & p. 272. n. 1. tot. cap. VII. in quo sensu Deus dicatur vendere iniquos sine pretio? p. 351. n. 3. & 4. an Deo reconciliati simus per solam non imputationem peccati? p. 254. n. 9. & 10. Christus jam ante mortem declaratus est filius Dei à Patre. p. 256. n. 12. an satisfactio Christi obscuret misericordiam Dei? p. 257. n. 13. & 14. an Deus olim condonarit peccata sine ulla satisfactione? p. 257. n. 13. & 14. quomodo Deus peccata condonet? *ibid.* quale emolumentum accereve-

creverit Deo per satisfactionem Christi? *ibid.* an Deus ante adventum Christi iam fuerit nobiscum reconciliatus? pag. 262. n. 17. & 18. quomodo Socinus, & quomodo Christianus explicent illud? *Personarum acceptio non est apud eum.* p. 272. n. 1. mors hominis Dei majori pretio æstimanda est, quam sempiternum damnatorum supplicium. p. 273. n. 2. cur satisfactio Christi sit infinita ex eo, quia facta à Deo, & cur non ex eadem ratione productio mundi, & alia opera Dei sint infinita? p. 274. n. 5. quomodo Christus utpote Deus potuerit sibi ipsi satisfacere? p. 275. n. 6. an creatura pura potuisset Deo satisfacere pro peccato? p. 224. n. 2. ac p. 275. n. 1. & seq. creatura rationalis obstricta peccato nequit vel pro se, vel pro aliis condignè satisfacere Deo. p. 275. n. 2. nulla creatura etsi gratia, & meritis exornata potest exhibere Deo pro mortali peccato cœqualem satisfactionem. p. 276. n. 3. quomodo intelligendum illud? *Frater non redimit, redimet homo.* *ibid.* an nec Angelus satisfacere potuisset pro peccato? p. 276. n. 3. an ne homo, si à Deo constitueretur caput morale hominum? p. 277. n. 5. & 6. an per solam contritionem, aut charitatem perfectam sine satisfactione Christi Deo reddatur omne id, quod peccato ablatum? p. 227. n. 5. & 6. an creatura pura possit Deo satisfacere ad juris apices pro peccato veniali? p. 278. n. 6. tres Magi Christum Deum contestati sunt muneribus suis. p. 322. n. 13. 14. & 15.

Didymus dixit, Melchisedech esse Angelum. p. 206. n. 1. refutatur. *ibid.* & seq.

Didymus: cur S. Thomas vocetur Didymus? p. 340. n. 8.

Dies: an Christus ignoraverit Iudicii diem? p. 90. n. 14. quomodo Abraham viderit diem Christi? p. 256. n. 12.

Diligo: vid. *Charitas*.

Dimitto: pro quibus Christus oraverit verbis illis: *Pater, dimitte illis, non enim sciunt, quod faciunt.* & an sit exauditus? p. 294. n. 11.

Diocletianus: vid. *Æra*.

Dionysius: vid. *Æra*.

Diptycha Ecclesiæ Mopsuestenæ sunt genuina. p. 147. n. 16. & 17.

Divinitas: hæc in Christo non potuit pati, benè verò humanitas ipsius. p. 76. n. 1. & seq. Christus habuit veram animam humanam, ita, ut non hujus vicem gesserit Divinitas. p. 84. n. 1. & seq. an Christus ut viator viderit Divinitatem? p. 87. n. 5. ac p. 90. n. 15. & seq. an in Christo possit simul esse visio Divinitatis, & summa

tristitia? p. 90. n. 15. & seq. quomodo ab humana Christi natura in morte recesserit Divinitas? p. 91. n. 18. qui credit Divinitatem verbi, & negat carnem rationalem Christi, Monothelita est. p. 92. n. 1. & seq. an humanitas Christi sit solum instrumentum Divinitatis? p. 96. n. 16. hanc Christo denegant Arius, & Eunomius. p. 132. n. 16. Eutyches cum Apollinario docet, Christi carnem ita esse Divinitate absorptam, ut non nisi corpus phantasticum haberet, & Divinitas ipsa sit crucifixa. p. 153. n. 1. & 2. uterque refutatur. p. 154. n. 3. & seq. Christi Divinitati an convenient ea per communicationem Idiomatum, quæ dicuntur de humanitate. p. 169. n. 1. vid. *Idioma*. divinitas nequit esse pars suppositi Christi. p. 199. n. 15. cur hæc propositio Joannis Hus, & Wiclefi *Divinitas & humanitas est unus Christus* sit damnata? p. 199. n. 16. Oratio Christi demonstrat ejus Divinitatem, non aliquam subjectionem, ut putant Ariani. p. 293. n. 8. probatur contra Socinianos, adorationem Magorum fuisse religiosam, & indicasse Christi Divinitatem. p. 322. n. 13. 14. & 15.

Doctor: quomodo Doctores Catholici interpretentur vaticinium Jacob? p. 4. n. 1. & seq. tot. cap. I. II. & III.

Dogmaticus: vid. *Definitio*.

Dolor: an Christi corpus fuerit doloribus subjectum? p. 76. n. 1. & seq. an Adami corpus fuerit doloribus subjectum ex natura sua? p. 78. n. 9. quid tenuerit S. Hilarius? p. 80. n. 6. & seq. secundum Philosophos recentiores sola anima rationalis potest sentire. p. 85. n. 5. an in Christo simul fuerit gaudium & dolor? p. 90. n. 15. & seq.

Dominicus homo an Christus dici possit vel debeat? p. 197. n. 11. & seq.

Dominium: an Deus habuerit Dominium absolutum in corpus, & vitam Christi quæ hominis? p. 244. n. 4.

Domus Nazarethana verè fuit è Syria translata Angelorum ministerio tractum, inde in agrum Picentinum, nunc Lauretum. p. 324. n. 16. & seq.

Dormio: cur Christus dixerit de mortuis filia Principis, & Lazaro? *Puella non est mortua, sed dormit. amicus noster dormit.* p. 284. n. 11.

Dorotheus negat B. Virginem dicendam esse *Deiparam*. p. 114. n. 1. & seq.

Dux: quis in vaticinio Jacob fuerit *Dux de femore*? p. 6. n. 5. hic præfuit Synedrio. *ibid.* qualem habuerit auctoritatem? p. 7. n. 6. hic non defecit nisi sub Adventum

Messias. p. 7. n. 7. & seq. usque ad cap. IV.

E.

E *Bion* B. Virgini denegat Virginitatem. p. 54. n. 1. & seq. refutatur p. 54. n. 2. & seq. denegat Christo scientiam Divinam, refutatur. p. 86. n. 1. refutatur ut Monothelita. p. 92. n. 1. ac p. 120. n. 13. contra hunc Christo tribuitur aternitas. p. 197. n. 12. negat peccatum Originale, & Redemptionis necessitatem. p. 226. n. 10. unde Christum passum affirmat, ut nobis exemplum relinqueret, *ibid.* solvuntur objectiones. p. 249. n. 1. tot. cap. V. & p. 272. n. 1. tot. cap. VII.

Ecclesia: an Ecclesia possit mortuum anathemati subicere? p. 148. n. 18. & seq. Arca Noë figurabat Ecclesiam. p. 255. n. 11. & 12. quid dicendum de sententia quam de anno Nativitatis Christi tenet Ecclesia in Martyrologio Romano? p. 312. n. 8. & 9. an Christus, vel Petrus, vel Ecclesia vocetur Petra? p. 339. n. 6.

Ecclesiasticus: de Magistratu Ecclesiastico Judæorum. p. 6 n. 5.

Eclipsis: quid de ea dicendum, quæ evenerat ante mortem Herodis? p. 303. n. 13. & seq. quando evenit eclipsis, quæ facta est in morte Domini? p. 345. n. 2.

Electus: an Christus tantum pro electis mortuus sit? p. 279. n. 1. & seq. Christus pro electis non tantum mortuus est, sed etiam iis applicat mortis suæ fructum. p. 280. n. 3.

Eliakim: an nomina Heli, Joachim, & Eliakim sit solum unum nomen? p. 68. n. 6.

Elias vera fecit miracula. p. 37. n. 12.

Elipandus an dixerit, Christum esse filium Dei adoptivum in sensu Nestorii negando unionem hypostaticam? p. 177. n. 1. & seq. & admittendo duas Personas? *ibid.*

Elisabetta an fuerit, & qualiter cognata B. Virginis? p. 217. n. 13. ex quali tribu fuerit? *ibid.*

Emissarius: vid. *Hircus*.

Emo: pretio sanguinis Christi empti sumus, & ideo non juris nostri, sed Domini. p. 229. n. 3. ac p. 246. n. 1. & seq. solvuntur objectiones. p. 249. n. 1. & seq. ac p. 272. n. 1. & seq. in quo sensu dicamur empti sine argento? p. 251. n. 3. & 4.

Ephefinus: vid. *Concilium*.

Epiphania: dies natalis Christi, & Epiphaniæ distinguuntur. p. 313. n. 1. & seq.

Epistola: an Abagarus scripserit Epistolam

ad Christum, & ab hoc responsum tulerit? p. 343. n. 11. & seq.

Epocha Regni Artaxerxis statuitur. p. 21. n. 1. & seq. Epocha Herodiana. vid. *Herodes*. Epocha Tyberii Cæsaris definitur. p. 327. n. 1. & seq.

Erro: an Papa possit errare in definitione facti dogmatici? p. 98. n. 1. & seq. an concilium possit errare errore facti? *ibid.*

Evangelium non est scriptum sub Regimine Pilati. p. 46. n. 11. primum scripsit S. Mattheus, & quando? *ibid.*

Eucharistia: Melchisedech offerens panem, & vinum erat typus Christi instituentis Eucharistiæ Sacramentum. p. 210. n. 11. & seq. solvuntur objectiones hæreticorum. p. 213. n. 1. tot. cap. VIII.

Eunomianus negat, Christum habuisse animam humanam, sed hujus vicem gessisse putat Divinitatem. p. 84. n. 1. & seq.

Eunomius Christo Divinitatem denegat. p. 132. n. 16.

Eutyches: quo anno hujus hæresis eruperit? p. 153. n. 1. vita illius describitur. p. 153. n. 1. & 2. docuit, in Christo duas naturas post unionem ita confundi, ut in unam transeant, *ibid.* voluit cum Apollinario, carnem Christi fuisse Divinitate absorptam ita, ut habuerit non nisi corpus phantasticum, & ipsa Divinitas fixa cruci, *ibid.* fuit damnatus à S. Leone Papa. *ibid.* ipsius monitu à Theodosio Imp. convocatum est concilium, quod vocatur Synodus Prædatoria, ac Latrocinium. p. 153. n. 2. in eo S. Flavianus vulneribus affectus brevi mortuus est, *ibid.* in Concilio Chalcedonenfi cum Nestorio est damnatus, *ibid.* Theodoretus vero Eutychetem anathematizans in suam sedem est restitutus. *ibid.* probatur, in Christo duas esse naturas etiam post unionem distinctas, non permixtas: non separatim, sed in eadem persona ac hypostasi subsistentes. p. 154. n. 3. & seq. cur verbum *facio* in textu *aquam vinum factam*: uxorem Lot factam columnam salis &c. significet mutationem naturæ: & cur non in textu *verbum caro factum est*. p. 155. n. 6. & seq. an verbum per substantiæ mutationem factum sit caro, sicut panis sit corpus Christi. *ibid.* Homilia Clementis XI. quod in resurrectione Dominica forma Servi sit reversa in formam Dei, non est imbuta hæresi Eutychetis. p. 159. n. 1. & seq. adstruit communicationem idiomatum inter utramque naturam Christi. p. 169. n. 1. refutatur. p. 171. n. 5. & seq. an Petrus fallo, & Monachi Scythici fuerint imbuti hæresi Eutychetis. p. 200. n. 1. & seq.

Eu.

Eutychianus negans in Christo duplicem operationem est annumerandus monothelitis. p. 92. n. 1. Monachi Scythæ non erant Eutychiani. p. 203. n. 12. 13. & 14. cur ergo ex urbe expulsi. *ibid.*

Excommunicatio: quid dicendum de sententia excommunicationis à Synodo VI. lata in Honorium I. Papam. p. 98. n. 2. & seq. an hæc possit ferri in defunctum. p. 148. n. 18. & seq.

Exemplum: Redemptio nostra non est facta prædicatione & exemplo. p. 229. n. 3. ac p. 249. n. 1. & seq. ac p. 274. n. 1. & seq.

F.

F*acio*: cur verbum *facio* in textu *aquam vinum factam*: uxorem Lot factam columnam salis &c. significet mutationem, naturæ, & cur non in textu: *Verbum caro factum est*? p. 155. n. 6. & seq.

Factum: an Papa possit errare in definitione facti dogmatici. p. 98. n. 1. & seq. an Synodus possit errare errore facti. *ibid.*

Femina: an etiam à Christo redempta. p. 281. n. 4. negat Horatius Plata. *ibid.* affirmativa sententia propugnatur. *ibid.* & seq. femina æquè homo est, ac vir: an etiam ad imaginem Dei creata. *ibid.* n. 5. & seq. non est destituta ratione. *ibid.* nec pietate, aut eloquentia, quod exemplis probatur. *ibid.* an Baptismus tantum pro viris à Christo sit institutus? p. 282. n. 7. 8. & 9. cur velare debeat caput? *ibid.* potest peccare. p. 284. n. 9. Christus etiam feminis beneficia contulit. *ibid.* & seq. cur noluerit tangi à femina? *ibid.*

Fastus: quando incœperint Fasti consulares? p. 312. n. 10.

Faustinus Socinus: vid. *Socinianus*.

Felix Episcopus an dixerit Christum filium Dei adoptivum in sensu Nestorii negando unionem hypostaticam? p. 177. n. 1. & seq. hæresis feliciana sæpius damnata est. p. 178. n. 2. admisit duas in Christo Personas. *ibid.*

Femur: quis intelligatur in vaticinio Jacob per ducem de femore? p. 6. n. 5. hic præfuit Synedrio. *ibid.* & non defecit nisi sub adventum Messie. p. 7. n. 7. & seq. usque ad cap. IV.

Ferus Joannes Moguntinus Blasphematur, Christum in cruce desperasse. pag. 90. n. 16.

Fidejussor: Christus ut homo tenebatur quidem obedire Patri cœlesti, sed non tenebatur præcepto mortis. p. 269. n.

R. P. Berti Theol. Tom. V.

9. nisi ut fidejussor, Sponsor, Vas, & Obses. *ibid.*

Fides: quibus argumentis Gentiles ad Christianam fidem sint pertrahendi? p. 41. n. 1. tot. cap. X. probatur diversimodè, quòd fides Catholica sit vera. *ibid.* an hanc receperit Pilatus? p. 45. n. 8. solvuntur Gentilium objectiones contra fidem Catholicam. p. 47. n. 1. tot. cap. XI. an hæc virtus fuerit in Christo? p. 108. n. 7. nil contrarium fidei Incarnationis docuit. S. Cyrillus. p. 127. n. 1. & seq. quid dicendum de professione fidei Zenonis? p. 202. n. 10. & 11. an Christus dicatur Salvator, quia per resurrectionem suam nos in fide confortavit? p. 249. n. 1. & seq. ut Passio Christi consequatur suum effectum, debet applicari per fidem, charitatem, fidei Sacramenta, & bona opera. p. 257. n. 13. & 14. resurrectio Christi fuit necessaria ad fidei confirmationem. p. 262. n. 17. & 18. an Christus, an Petrus, an fides vocetur Petra? p. 339. n. 6.

Filiatio: quot in Christo dentur filiationes? p. 187. n. 27. quid requiratur ad filiationem? p. 191. n. 1. & seq.

Filius: quomodo intelligendum illud: *filius hominis, qui est in celo*? p. 119. n. 11. an etiam Pater, & Spiritus S. eandem potuissent assumere carnem, ut fecit filius, & tamen unus dici homo? p. 166. n. 14. cur filius; & non alia Persona naturam induerit nostram? p. 167. n. 17. per communicationem idiomatum bene dicitur filius Dei est crucifixus, filius hominis descendit de cœlo. p. 170. n. 2. & seq. an Christus possit dici filius Dei adoptivus? p. 177. n. 1. & seq. saltem secundum humanitatem? p. 181. n. 11. & seq. quis sit filius adoptivus? p. 183. n. 14. an Christus sit filius Dei naturalis? *ibid.* in quo sensu Christus dicatur prædestinatus Dei filius? p. 188. n. 1. & seq. cur Christus dicatur natus de Spiritu S. & cur non filius illius? p. 191. n. 1. & seq. quid requiratur, ut quis dicatur filius alterius? *ibid.* Christus jam ante mortem declaratus est à Patre filius Dei. p. 256. n. 12. an Zaleucus Locrensis sit laudandus, quòd, dum filio utrumque oculum erueret deberet, sibi unum, filio alterum efoderit? p. 260. n. 15. & 16.

Finitus: vid. *Infinitus*.

Flagellatio: numerus verberum in flagellatione Christi qualis fuerit? p. 355. n. 5. an flagellatio sit facta ab uno lictore? p. 355. n. 6. an solum fuerint triginta novem verbera? *ibid.* flagellatio fuit poena acerbior, quàm erat fustuarium. p. 356. n. 7. fustuario pledebantur homines li-

FFF

beri,

- beri, & pauperes, non verò Romani ci-
ves: servi autem flagellis. *ibid.* quæ for-
ma flagellorum. *ibid.* in flagellatione ser-
vorum non erat præscriptus certus ver-
berum numerus. *ibid.* Christus flagella-
tus est more Romanorum, non Judæo-
rum. *ibid.*
- S. Flavianus* impugnans Eutychetem in La-
trocinio Ephesino ob vulnere accepto-
rum atrocitatem obiit. p. 153. n. 1. & 2.
- Flavius*: testimonium flavii Josephi de Mes-
sia est autographum. p. 37. n. 1. tot.
cap. IX.
- Fodio*: an benè legatur? *foderunt manus*
meas, & pedes meos. p. 361. n. 15.
- Fædus*: in quo sensu sanguis Christi dica-
tur sanguis fœderis. pag. 249. num. 1.
& seq.
- Fomes*: an in Christo impotentia peccandi
proveniebat à carentia fomitis peccati.
p. 109. n. 10.
- Forma* & venustas corporis Christi qualis
fuerit. p. 74. n. 6. & seq. quod in resur-
rectione Domini forma Servi sit reversa
in formam Dei, non est dogma Eutychia-
num. p. 159. n. 1. & seq. forma habet va-
rias significationes. *ibid.*
- Frater*: quomodo Christus pro nobis ani-
mam suam posuerit, & quomodo nos pro
fratribus debeamus animas ponere. p.
253. n. 7. & 8. quomodo intelligendum
illud? *Frater non redimit, redimet ho-*
mo. p. 276. n. 3. quotupliciter quis dici
possit frater alterius. p. 58. n. 15. an Chri-
stus habuerit fratres, qui essent filii Jose-
phi ex alia uxore, quam B. Virgine gene-
rati. *ibid.* an Jacobus sit frater Christi Do-
mini. *ibid.*
- Fratres Poloni*: Christus in cælo non im-
molatur, ut putant Poloni fratres. p. 234.
n. 6. ac p. 256. n. 12. hoc probatur ex fi-
gura Sacrificii Aaronis. *ibid.* item ex Pa-
tribus. p. 246. n. 1. & seq. solvuntur ob-
jectiones. p. 249. n. 1. & seq. ac p. 272.
n. 1. & seq.
- Fulso Petrus* asseruit Deum esse crucifixum,
unde & trisagio addidit: *qui crucifixus*
est pro nobis. p. 200. n. 2. ejus vita descri-
bitur. *ibid.*
- Fustuarium*: flagellatio fuit pœna acerbior,
quàm erat fustuarium. p. 356. n. 7. fu-
stuario plectebantur homines liberi, &
pauperes, non verò Romani cives: servi
autem flagellis. *ibid.*
- propterea vocatur Antipsychus? p. 229.
num. 2.
- Gaudium*: an in Christo simul fuerit gau-
dium & dolor? p. 90. n. 15. & seq.
- Geminus*: cur S. Thomas vocetur Gemi-
nus? p. 340. n. 8.
- Genealogia* à S. Matthæo de Christo con-
scripta est verum opus illius. p. 61. n. 4.
hanc impugnârunt Manichæi, Porphyrius,
Celsus, Julianus Apostata. p. 65. n. 1. &
seq. quomodo S. Matthæus dicat Josephi
Patrem esse Jacobum, cum S. Lucas ad-
ducatur Heli? p. 66. n. 1. & seq. an B. Vir-
ginis Parentes fuerint Joachim, & Anna?
p. 67. n. 5. & seq. unde ortum traxerit
Joachim? *ibid.* B. Virgo, & S. Joseph
erant sanguine propinqui, ex una tribu.
ibid. an nomina *Heli, Joachim, & Elia-*
kim sit solum unum nomen? p. 68. n. 6.
unde Ortum habeat Anna? p. 68. n. 7. an
in genealogia Christi à D. Luca descripta
nomen Cainan sit superfluum, vel sit
omissum in libro Genesis? p. 69. n. 1. &
seq. nomen Cainan est aliud à nomine
Arphaxad, & sole. p. 72. n. 8. cur Mel-
chisedech dicatur sine Patre, sine Matre,
sine Genealogia? p. 2. 6. n. 3. & seq.
- Gentilis*: quibus argumentis ad credendum
in Christum sit pertrahendus? p. 41. n.
1. tot. cap. X. solvuntur ejus objectio-
nes contra fidem catholicam. p. 47. n. 1.
tot. cap. XI.
- Gethsemani*: Hortus Oliveti cur dicatur
Gethsemani? p. 353. n. 1.
- Gloria*: an gratia, gloria, & perseveran-
tia Angelorum sit ex merito Christi? p.
221. n. 9. & 10.
- Gnome*: duæ voluntates in Christo non est
una dicenda *personalis*, nec una *gnome*,
nec una *habitudine*, sed duæ *naturales*.
p. 93. n. 5. ac p. 95. n. 11.
- Gnosticus* denegabat Christo sapientiam,
& scientiam. p. 86. n. 1. distinxit Chri-
stum à Jesu. p. 120. n. 13.
- Golgotha*: de monte Calvarie, seu Golgo-
tha. p. 360. n. 12.
- Gottheschalcus* docuit, Christum tantum pro
electis ante mundi constitutionem esse
mortuum. p. 279. n. 1. refutatur. *ibid.*
& seq.
- Græcus*: Græci olim diem natalem Christi
& Epiphaniæ non distinguebant. p. 314.
n. 1. & 4.
- Gratia* habitualis Christo non contulit se-
cundarium effectum scilicet adoptionem.
p. 187. n. 27. an gratia, gloria, & perse-
verantia Angelorum sit ex merito Chri-
sti? p. 221. n. 9. & 10. nulla creatura
etiam gratia, & meritis exornata potest ex-
hibere Deo pro mortali peccato coæqua-
lem satisfactionem. p. 276. n. 3. meritum

G.

- Gaius*: vid. *Aphtbartodocita*.
- Gallus*: Soldarii apud Gallos: Decii
apud Romanos se morti tradunt pro aliis:

de condigno provenit ex gratia habitua-
li, & non ab opere in se spectato. p. 278.
num. 6.

Gratis: quomodo gratis simus reconcilia-
ti Deo, cum Christus pretium obtulerit?
p. 237. n. 7. ac p. 255. n. 10. an senten-
tia, quæ negat Deum gratis condonare
peccata, repugnet, & obscurat misericor-
diam Dei? p. 257. n. 13. & 14.

Grotius quid senserit de Christo Redempto-
re? p. 228. n. 13. & tot. cap. II. seq.

H.

Habitualis: vid. *Gratia*.

Habitudo: non est in Christo una vo-
luntas *habitudine*, sed duæ *naturales*. p.
93. n. 5. ac p. 95. n. 11.

Hæreditas: ob hanc non licuit viro uxorem
sumere ex alia tribu, quàm sua. p. 217.
n. 13.

Hæresis: an Papa possit in hæresin incidere,
& damnari à Concilio generali? p. 98. n.
1. & seq.

Hæreticus: Hæretici Melchisedeciani pu-
tant, Melchisedech esse virtutem Christo
superiorem. p. 206. n. 1. & seq. horum
hæreticorum quis sit auctor? *ibid.* refu-
tantur. *ibid.* Christi Redemptionem de-
spiciunt, ac variè impugnant. p. 223. n.
1. vid. *Christi satisfactio*.

Halma significat in Scriptura Virginem. p.
54. n. 2. & seq.

Hasmonæus: an imperium tenentibus Has-
monæis defecerit Sæptum de domo Ju-
da? pag. 4. num. 1. an sint prognati
ex tribu Juda? *ibid.* vel tribu Levi?
ibid.

Hebdomada: quomodo sint numerandæ
hebdomadæ in prophetia Danielis? pag.
15. n. 1. & seq. demonstratur hebdoma-
darum Danielis initium, & finis. p. 21.
n. 1. tot. cap. V. & VI. Daniel prædixit
occidendum Christum in medio hebdo-
madæ LXX. p. 345. n. 1. quando hæ in-
cipiant? *ibid.*

Hebræus: quomodo Hebræi interpretentur
vaticinium Jacob? p. 4. n. 1. an nomen
Judæ possit extendi ad universam gen-
tem hebræorum? *ibid.* habuerunt duos
Magistratus Ecclesiasticum, & politicum.
p. 6. n. 5. in Vaticinio Jacob vox *virga*
non significat Hebræorum afflictationem,
& tyrannorum super eos potestatem, sed
authoritatem regiam. p. 5. n. 3. & p. 9.
n. 1. & 2. hebræorum Commenta sol-
vuntur allata contra vaticinium Jacob. p.
9. n. 1. tot. cap. II. an adhuc daret aliquod
regnum ipsorum? p. 12. n. 17. & 18. con-
tra hos probatur ex Vaticinio Danielis

jam advenisse Messiam. p. 15. n. 1. & seq.
tot. cap. IV. textus hebræorum in pro-
phetia Danielis non discrepat à latino. p.
16. n. 3. sæpius, sed irritò conatu tenta-
runt reedificare templum. p. 18. n. 9.
eorum Chronologia in numerandis heb-
domadis Danielis refutatur. p. 27. n. 1.
tot. cap. VI. contra hebræos probatur
advenisse Christum ex Deuteronomio. p.
29. n. 1. & seq. ex Daniele. p. 31. n. 6.
& seq. ex Michæa. p. 32. n. 9. ex Aggæo.
p. 32. n. 10. & seq. quid dicendum de tem-
plis hebræorum? *ibid.* ante cujus templi
everisionem Messias venerit? *ibid.* error
Judæorum de Messia. p. 34. n. 1. solvun-
tur eorum objectiones, quod Christus
non sit verus Messias. p. 35. n. 5. & seq.
contra hos probatur, adventum Messia
non esse dilatum ob peccata hominum.
p. 37. n. 9. item, Christum vera patrâ
fuisse miracula. p. 37. n. 10. 11. & 12. eo-
rum error de nomine Jesu rejicitur. *ibid.*
testimonium flavii Josephi Hebræi de
Christo est autographum. pag. 37. n. 1.
tot. cap. IX. probatur contra hos, quod
Christus ex Virgine sine virili semine na-
tus sit. p. 54. n. 2. & seq. ac pag. 58. n.
15. contra Hebræos probatur, Christum
accepisse Damasci spolia, & Regum ob-
sequia. pag. 321. n. 9. computus lunaris
Romanorum, & Hebræorum. p. 352. n.
10. 11. & 12. Christus flagellatus est mo-
re Romanorum, non Hebræorum. pag.
356. n. 7.

Heli: an hic, vel Jacob, vel uterque sit
Pater S. Josephi? p. 66. n. 1. & seq. an
nomina *Heli*, *Joachim*, & *Eliakim* sit so-
lùm unum nomen? p. 65. n. 6.

Helvidius docuit, quod B. Virgo post
Christum ex semine Joseph alios pepererit
filios. p. 54. n. 1. refutatur. p. 57. n.
14. & seq.

Heraclius favebat Monothelitis. p. 92. n. 2.
& seq.

Herodes Rex, sub cujus regimine natus est
Jesús, non fuit Judæus, sed alienigena.
p. 298. n. 1. & 2. an fuerit Aſcalonita?
an verò Idumæus? p. 298. n. 1. 2. & seq.
objectiones, quod Herodes fuerit Ju-
dæus, solvuntur. p. 300. n. 7. & 8. Epo-
cha Herodiana duplex est distinguenda:
prima, quo anno sit salutatus Rex: alte-
ra, quo anno Regnum consecutus? p.
301. n. 9. & seq. quo anno ab eo sit ca-
pta Jerosolyma? pag. 302. n. 11. & 12.
quando mortuus? p. 303. n. 13. & seq.
de eclipsi ante mortem ipsius facta. *ibid.*
quot annis Herodes vixerit? p. 307. n.
22. an Sæptum de domo Juda defecerit
tempore Herodis? p. 4. n. 1. tot. cap.
I. II. & III.

Hierarcha: etiam primarii Hierarchæ crederunt, Christum assumpsisse corpus incorruptibile. p. 72. n. 1. vid. *Hierax*.

Hierax aut Hierarcha credidit Melchisedech esse Spiritum S. p. 206. n. 1. refutatur. *ibid.* & seq.

S. Hieronymus: an docuerit cum Origene, Christum etiam pro Angelis, & Astris mortuum? p. 285. n. 12. & seq.

Hilarius Pictaviensis tribuit Christo verum corpus nostro consubstantiale, & ex Mariæ carne susceptum. p. 79. n. 1. & seq. item doloribus, ac passioni subjectum. p. 80. n. 6. & seq.

Hircus Emissarius an fuerit typus Christi? p. 252. n. 5. & 6. qui ritus in ejus ejectione fuerint observati? *ibid.*

Holocaustum: vid. *Sacrificium*.

Homilia: an homilia S. Chrysostomi de nativitate Christi sit spuria? pag. 313. n. 1. & 2.

Homilia Clementis XI. quod in resurrectione Domini forma servi sit reversa in formam Dei, non est Eutychiana. p. 159. n. 1. & seq.

Homo: an reparatio hominum fuerit causa incarnationis. p. 49. n. 1. tot. cap. XII. Christus ut homo habuit scientiam Beatorum. p. 87. n. 5. ac p. 90. n. 15. & seq. non autem comprehensivam. p. 88. n. 6. & seq. quomodo intelligendam sit illud: *filius hominis, qui est in celo*? p. 119. n. 11. in quo sensu Christus assumpsit hominem? p. 121. n. 16. & 17. Capitulum Iba negans Deum Verbum factum esse hominem ex Virgine ut Nestorianum rejicitur. p. 141. n. 1. & seq. an omnes tres Personæ S. S. Trinitatis potuissent assumere naturam unam? p. 166. n. 14. & an in hoc casu adhuc unus homo dici posset? *ibid.* an eadem Persona Divina potuisset assumere naturas duas, & tamen dici unus homo? p. 167. n. 15. per communicationem idiomatum bene dicitur filius hominis descendit de celo. pag. 170. n. 2. & seq. an Christus possit dici homo Dominicus, aut Deifer? p. 197. n. 11. & seq. Christus est caput hominum, & Angelorum. p. 220. n. 7. & 8. Sociniani negant, Christum potuisse condigne satisfacere, quia eum purum hominem putant. p. 226. n. 8. Christus revera hominum genus redemit, pag. 229. num. 2. Christus fuit Sacerdos per Sacrificium, quod ut homo Deo obtulit in ligno crucis. pag. 234. num. 6. ac pag. 256. n. 12. noluit Deus in hominum reparatione peccata dimittere non exhibita Divinæ justitiæ satisfactione. pag. 241. num. 2. sed intuitu meritorum Christi, & sa-

tisfactionis ejus salvi facti sunt. *ibid.* reparatio hominis non fuit condonatio, sed actus Judicii, & justitiæ. *ibid.* quas homo utilitates hauriat ex passione Christi? p. 242. n. 3. voluit Christus hominem à dæmonis tyrannide liberare non potentia, sed justitia. p. 242. n. 3. homo innocens nequit salva justitia puniri pro alio nocente. p. 244. n. 4. an nec Christus salva justitia potuerit mortis supplicio affici pro peccatoribus? *ibid.* & p. 227. n. 11. an Deus habuerit jus, & Dominium absolutum in corpus, & vitam Christi quæ hominis? pag. 244. n. 4. an aliquando licita occisio hominis innocentis? pag. 244. n. 4. vel alia punitio publicæ salutis causâ facta? *ibid.* solvuntur sophismata Socini negantis Christum pro nobis hominibus verè satisfecisse Sanguinis pretiò. p. 249. n. 1. tot. cap. V. & p. 272. n. 1. tot. cap. VII. cur non omnes homines salvi facti sint, cum Christus pro omnibus mortuus sit? p. 249. n. 1. & seq. ac p. 286. n. 2. cur homo adultus non salvetur nisi volens? *ibid.* Christus ut homo tenebatur quidem ad obedientiam Patri cælesti, sed non tenebatur præcepto mortis. pag. 269. n. 9. nisi ut fidejussor, vas, Sponsor, & Obses. *ibid.* mors hominis Dei majori pretio æstimanda est, quam semperiternum damnatorum supplicium. pag. 273. n. 2. Christus quidem ut homo satisfecit, sed natura humana, in qua passus est, erat hypostaticè unita Verbo. p. 274. n. 5. quomodo intelligendum illud: *frater non redimit, redimet homo*. pag. 276. n. 3. an homo potuisset satisfacere Deo pro peccato, si à Deo esset constitutus caput morale hominum? p. 277. n. 5. & 6. Christus pro omnibus hominibus mortuus est. p. 279. n. 1. & seq. quando Christus dicitur Redemptor mundi, intelligitur Redemptor hominum, non dæmonum, etsi dæmon dicatur Princeps mundi. p. 286. n. 14. & 15. Angeli boni erant irati hominibus propter peccatum, sed sunt reconciliati per mortem Christi. p. 286. n. 14. 15. & 16. Christus non est Mediator, prout est homo à Persona Verbi præcisus. pag. 295. num. 14. nihilominus si attenduntur opera, per quæ Christus partes Mediatoris implevit, Mediator est in quantum homo. pag. 295. num. 15.

Homouision: hæc vox pro diversitate potest recipi, & rejici. p. 100. n. 9.

Honorius I. an adhaerit Monothelitismo? p. 98. n. 1. & seq. quid dicendum de sententia excommunicationis in Honorium I. lata à Synodo VI? p. 98. n. 2. & seq.

Horan

Horas: qua hora crucifixus sit Dominus? p. 360. n. 13.

Horatius Plata negat feminam à Christo receptam, p. 281. n. 4.

Hortus oliveti cur dicatur Gethsemani? p. 353. n. 1.

Hostia: vid. *Sacrificium*.

Humanitas: an humanitas Christi sit solum instrumentum Divinitatis? pag. 96. n. 16. in quo sensu hæc comparetur templo, tabernaculo, indumento? p. 121. n. 14. & 15. an Humanitas Christi sine propria subsistentia sit perfecta? p. 122. n. 18. & 19. an Humanitas Christi promereri potuerit unionem Hypostaticam? pag. 164. n. 7. ac p. 190. n. 4. & quomodo promeruerit? *ibid.* & seq. an de humanitate Verbi possint per communicationem idiomatum dici ea, quæ dicuntur de Divinitate illius? p. 169. n. 1. & seq. vid. *idiotima*. humanitas Christi non est ubique, p. 173. n. 8. & seq. nec omnipotens. *ibid.* an Christus possit dici filius Dei adoptivus secundum humanitatem? p. 181. n. 11. & seq. cur hæc propositio: *duæ naturæ, Divinitas, & humanitas est unus Christus*: sit damnata? p. 199. n. 16.

Hus Joannes: cur hæc ipsius propositio: *duæ naturæ Divinitas, & humanitas est unus Christus*: sit damnata? pag. 199. num. 6.

Hyems: si Christus natus est in hyeme, quomodo Pastores sub dio vigilare potuerint? p. 316. n. 7.

Hypatia: hujus cædes non potest imputari. S. Cyrillo. p. 127. n. 1. & 2.

Hypostaticus: vid. *unio*.

I.

S. Jacobus: an sit frater Christi Domini? p. 58. n. 15. B. Virgo non Noverca, sed Matertera erat S. Jacobi. p. 58. n. 15. quid significet nomen S. Jacobi filii Zebedæi? & cur dicatur Boanerges? p. 340. num. 7.

Jacob: ex Vaticinio Jacob demonstratur, venisse Messiam in lege promissum. p. 4. n. 1. tot. cap. I. II. & III.

Jacob: an hic, vel Heli, vel uterque sit Pater Josephi? p. 66. n. 1. & seq.

Jansenianus docet, Christum tantum pro Electis ante mundi constitutionem esse mortuum, pag. 279. n. 1. refutatur. *ibid.* & seq.

Jansenius nititur probare, Papam posse errare in definitionibus facti dogmatici. p. 99. n. 1. & seq.

Japhet: an Sem, vel Japhet sit nata major Noë? p. 208. n. 5.

R. P. Berti Theol. Tom. V.

Ibas: Capitulum illius negans Deum verbum factum esse hominem ex Virgine ut Nestorianum à Synodo quinta rejicitur. p. 141. n. 1. & seq. alia notanda de eo, præcipue an capitulum, seu Epistola sit opus illius. p. 150. n. 25. & seq.

Idiotima: in Christo datur communicatio idiomatum. p. 89. n. 1. quid sit hæc communicatio? *ibid.* qui hæc denegant Christo, sunt Nestoriani, & qui eam adstruunt inter utramque naturam Eutychiani. *ibid.* Ubiquitatis immensitatem, & omnipotentiam Christi humanitati tribuentes conveniunt cum Eutychianis. *ibid.* idem faciunt Lutherani. *ibid.* hæc communicatio in Christo respectu Personæ admitti debet, pag. 170. num. 2. & seq. ob hæc dicitur Christus Deus, mundi conditor, omnipotens, crucifixus, mortuus. *ibid.* per eandem dicitur Baptizatus, & Baptizans: sanctificatus, & sanctificans. *ibid.* per illam filius Dei est crucifixus, & filius hominis descendit de Cælo: item Christus cum Patre unus est, ac minor est Patre. *ibid.* ob eam Christus dicitur Genitus ante Luciferum, antiquior Abrahamo: vicissim Deum acquisivisse Ecclesiam sanguine suo, esse crucifixum, mortuum. *ibid.* communicatio idiomatum in abstracto, seu inter naturam unam & alteram non datur, p. 171. n. 5. 6. & 7. unde non bene dicitur humanitas est immensa. *ibid.* duodecim regulæ observandæ in communicatione idiomatum. p. 171. n. 7. humanitas Christi non est ubique, p. 173. n. 8. & seq.

Iesus: vid. *Ierosolyma*.

Ierosolyma primitus vocabatur Salem, postea Iesus, demum Ierosolyma. p. 208. n. 5. & 6. quantum distet à Nazareth? p. 317. n. 1. quando expugnata? p. 345. n. 2. quo anno ab Herode sit capta? p. 302. n. 11. & 12.

IESUS Nazarenus est verus Messias lege promissus. p. 34. n. 1. tot. cap. VIII. vid. *Christus*. error & fabula de nomine Jesu à Judæis excogitata rejicitur. p. 37. n. 12. est indistinctus à Christo. p. 120. n. 13.

Ignoro: quomodo Christus ignoraverit peccata? p. 89. n. 12. quomodo nesciat peccatores? *ibid.* quomodo ignoravit iudicii diem? p. 90. n. 14.

Immensitas humanitati Christi tribuitur ab Ubiquitariis. p. 169. n. 1. refutatur. p. 173. n. 8. & seq.

Impeccantia in Christo unde proveniebat? p. 109. n. 10. quomodo hæc possit stare cum libertate? p. 111. n. 15. & seq.

Impius: vid. *peccator*.

Imputatio: an à Christo simus reconciliati
G g g Deo

- Dēo per solam non imputationem peccati? p. 254. n. 9. & 10.
- Incarnatio* potest evinci ex rationibus Catholicis, non autem potest demonstrari. p. 47. n. 1. variae objectiones contra Incarnationem allatae solvuntur. p. 48. n. 3. & seq. an Causa incarnationis fuerit peccatum Adā, ac reparatio Generis humani? p. 49. n. 1. tot. cap. XII. incarnatio cur tam sero facta? p. 52. n. 11. de incarnatione in Utero intemeratae virginis peccata, pag. 54. n. 1. tot. cap. I. & II. nil contrarium fidei docuit S. Cyrillus pag. 127. n. 1. & seq. an hanc Sancti Patres potuerint mereri? pag. 164. n. 7. an B. Virgo? an humanitas Christi? *ibid.* & quomodo promeruerint? *ibid.* & seq. an etiam Pater, & Spiritus S. potuissent incarnatione assumere naturam unam? p. 166. n. 14. & tamen adhuc dici unus homo? *ibid.* quid dicendum de ea propositione? *unus ē Trinitate est incarnatus.* p. 200. n. 1. & seq. cur trisagium non possit addi? *qui incarnatus est pro nobis.* p. 202. n. 11. Incarnatio Christi est determinata, ut pro nobis satisfaceret, & nos redimeret. p. 224. n. 1. solvuntur objectiones. p. 249. n. 1. & seq. ac pag. 272. n. 1. & seq. arca Noë Christi incarnationem, mortem, & resurrectionem figurabat. p. 255. n. 11. & 12. quomodo incarnatio verbi sit opus totius Trinitatis. & quomodo Redemptio opus Christi? p. 269. n. 10. vid. *Christus.*
- Incarnatus:* quid dicendum de propositione: *unus de Trinitate est incarnatus?* p. 200. n. 1. & seq.
- Incorruptibilis:* quidam docuerunt, quod Christus de virgine sumperit carnem incorruptibilem. p. 72. n. 1. an assumpserit corpus corruptibile, vel incorruptibile; p. 73. n. 3. & 4.
- Incredulus:* an Christus descenderit ad inferos, ut inde redimeret incredulos, & impios. p. 287. n. 17. quomodo intelligendum illud? *in quo & iis, qui in carcere erant, spiritibus vivens predicavit, qui increduli fuerant aliquando, cum fabricaretur arca.* p. 287. n. 17. & seq. vid. *Carcer.*
- Indifferentia:* ad libertatem sufficit indifferentia mediū secundum se abstrahendo à Decreto, aut præcepto. p. 111. n. 17. ad libertatem requiritur indifferentia arbitrii. p. 114. n. 25. in Christo fuit indifferentia Libertatis, non autem suspensionis. pag. 291. n. 2.
- Indumentum:* in quo sensu humanitas Christi comparetur indumento? pag. 121. n. 14. & 15.
- Infans* cur salvetur per Baptismum sine actu voluntatis propriae susceptum? p. 249. n. 1. & seq.
- Inferi:* an Christus descenderit ad inferos, ut inde redimeret incredulos, & peccatores sine poenitentia defunctos? p. 287. n. 17.
- Infernus:* mors Hominis Dei majori pretio aestimanda est, quam sempiternum damnatorum in inferno supplicium. p. 273. n. 2. Origenes putabat poenas inferni non esse perpetuas. p. 285. n. 12. refutatur. p. 285. n. 13.
- Infinitus:* an satisfactio Christi fuerit finita, vel infinita? p. 264. n. 19. ac p. 265. n. 1. tot. cap. VI. an satisfactio Christi fuerit infinita propter unionem hypostaticam? pag. 267. n. 5. quomodo intelligendum? *adimpleo ea, quae defuncti passioni Christi in carne mea.* p. 268. n. 7. nulla actio Christi siue agat assumpta forma, siue Divina, sejungenda est à Communione Personae, & sic omnis actio Christi erit infinita. p. 269. num. 8. cur satisfactio Christi sit infinita, ex eo, quia facta à Deo, & cur non ex eadem ratione productio mundi, & alia opera Dei sint infinita? pag. 274. n. 5. an malitia peccati sit infinita? p. 276. n. 3. an non sit discrimen inter peccatum mortale, & veniale, aut inter plura peccata mortalia, si malitia desumitur ex infinita dignitate Personae offensae? p. 277. n. 5. & 6. merita Christi sunt pretii infiniti. p. 291. n. 3. 4. & 5.
- Infirmus:* si Christus pro nobis satisfecit, cur patimur mortem, & hujus vitae infirmitates? p. 262. n. 17. & 18.
- Inimicus:* quomodo intelligendum illud: *si enim cum inimici essemus, reconciliati sumus per mortem filii ejus, multo magis reconciliati salvi erimus in vita ipsius.* pag. 254. n. 9. & 10.
- Iniquitas:* vid. *peccatum.*
- Iniquus:* vid. *Peccator.*
- Injuria* realis, & Personalis quid sit? pag. 278. n. 6.
- Injustus:* vid. *Justitia.*
- Innocens:* homo innoceus salva justitia non potest puniri pro alio nocente. p. 244. n. 4. an Christus potuerit mortis supplicio affici pro peccatoribus salva justitia? *ibid.* & p. 227. n. 11. ac p. 260. n. 15. & 16. an aliquando licitum innocentem occidere? p. 244. n. 4. vel punire causā utilitatis publicae? *ibid.* solvuntur objectiones. p. 249. n. 1. & seq.
- Instauro:* quomodo per Christum omnia sint instaurata in Caelo, & in terra? pag. 286. n. 14. & 15.
- Insula:* cur tres Magi dicantur Reges Tharsis, & Insulae? p. 321. n. 10.

Intelle.

Intellectus: Verbum assumpsit mentem, & intellectum. p. 85. n. 6. & seq.

Joachim: an Parentes B. Virginis fuerint Joachim, & Anna? p. 67. n. 5. & seq. unde ortum trahat? *ibid.* an nomina *Heli Joachim*, & *Eliabim* sit solum unum nomen? p. 68. n. 6. an S. Joachim possit dici Avus Dei? p. 126. n. 12. & 13.

S. *Joannes*: quid significet nomen S. Joannis filii Zebedæi? & cur dicatur Boanerges? p. 340. n. 7. quomodo conciliandus S. Marcus cum S. Joanne, quorum prior scribit, Christum crucifixum horâ tertiâ, alter horâ sextâ? p. 360. n. 13.

Joannes Antiochenus an revera hæresin probaverit Nestorianam? p. 115. n. 3. hic cum Orientalibus impugnans S. Cyrillum non defendit hæresin Pelagii, aut Nestorii. p. 135. n. 1. & seq. cur se opposuerit S. Cyrillo? p. 136. n. 3. aliâ notanda de eo. p. 147. n. 14. & seq.

Joannes Ferus: vid. *Ferus*.

Joannes Hus: vid. *Hus*.

S. *Joannes Præcursor* natus est VIII Kal. Julias. p. 313. n. 2. Ejus Pater Zacharias fuit Pontifex p. 315. n. 6. quo anno in cepit ministerium suum? p. 327. n. 1. & seq. quo anno Baptizavit Christum? *ibid.* ac p. 329. n. 6. & seq. Christus à Joanne Baptizatus est 6. die Januarii. p. 334. n. 20. 21. & 22.

S. *Josephus* an coluerit perpetuam Virginitatem? p. 58. n. 15. in quo sensu sit Pater Christi Domini? p. 59. n. 16. an S. Joseph habuerit filios præter Christum? p. 58. n. 15. ac p. 54. n. 2. & seq. an hujus Pater fuerit Jacob: vel Heli: vel uterque? p. 66. n. 1. & seq. B. Virgo, & S. Joseph erant sanguine propinqui ex una tribu. p. 67. n. 5. & seq.

Josephus: testimonium Flavii Josephi de Christo est autographum. p. 37. n. tot. cap. IX.

Irrationalis natura an potuisset à verbo assumi? p. 167. n. 16.

Isaac: Arias pro Isaac ab Abrahamo immolatus figurabat Christum pro peccatoribus oblatum. p. 256. n. 12.

Isaias: ostenditur, quod prophetia Isaïæ *Ecce virgo concipiet* non possit aliter exponi, quam de B. Virgine. p. 54. n. 2. & seq.

Judeus vid. *Hebræus*.

Judaicus. vid. *Nugæ*.

Judas: quando sceptrum de domo Juda defecerit? p. 4. n. 1. & seq. tot. cap. I. II. & III. an Hasmonæi sint ex tribu Juda? *ibid.* tribus Levi, & Juda sunt conjunctæ. p. 4. n. 1. an Machabæi sint ex tribu Juda? p. 4. n. 1. an nomen Judæ possit extendi ad omnes Hebræos? *ibid.* ex

tribu Judæ unus præfuit Synedrio. p. 6. n. 5. an tribus Juda actu defecerit? p. 8. n. 8. & p. 9. n. 3. ac p. 12. n. 17. & 18. an Machabæi sint de tribu Juda? p. 13. n. 1. & seq. probatur, quod Christus fuerit de tribu Juda? p. 217. n. 11. & non ex tribu Levi. *ibid.*

Judas iscariotes non hic, sed Christus est crucifixus. p. 63. n. 8. & 9. ac p. 76. n. 1. & seq. cur vocetur Iscariotes? p. 340. n. 9. quanti pretii erant triginta argentei sili? p. 354. n. 2. 3. & 4.

S. *Judas Thadæus* quid significet hoc nomen? p. 340. n. 8. cur dicatur Lebbæus? *ibid.*

Judex est Christus. p. 222. n. 11.

Judicatum: vid. *Vigilius*.

Judicium: an Christus ignoraverit Judicii diem? p. 90. n. 14. redemptio hominis non fuit condonatio, sed verus actus Judicii? p. 241. n. 2. solvuntur objectiones. p. 249. n. 1. & seq. ac p. 272. n. 1. & seq.

Julia Augusti filia, quo anno in exilium deportata? p. 303. n. 14.

Julianus Apostata comparavit Christum Socrati, Lycurgo, Alexandro, Vespasiano, Apollonio, Simoni Samaritæ, & Machumeti. p. 47. n. 1. & 2. impugnavit Genealogiam Christi. p. 65. n. 1.

Julianus Halicarnassensis. vid. *Apbtbartodocita*.

Jus: an Deus habuerit Dominum, & jus absolutum in corpus, & vitam Christi quâ hominis? p. 244. n. 4. an Satisfactio Christi fuerit rigorosa, & secundum juris apices. p. 265. n. 1. tot. cap. VI. an creatura possit satisfacere Deo pro peccato mortali, aut veniali ad juris apices. p. 224. n. 2. & p. 275. n. 1. tot. cap. VIII.

Justinianus: Imperator credidit, Christum habuisse corpus incorruptibile. p. 72. n. 1. voluit in hanc sententiam omnes compellere Episcopos. *ibid.* edidit edictum contra tria capitula. p. 141. n. 1. alia inter hunc, & Vigilium Papam agitata examinantur. pag. 141. n. 2. & seq.

Justitia: potuisset Deus non petere satisfactionem à nobis ob peccata secundum rigorem justitiæ. p. 224. n. 2. an Deus peccasset contra justitiam, si sine poena condonasset peccata nostra. p. 225. n. 4. & 5. Socinus docet, nullam Dei justitiam postulare, ut peccata puniantur. p. 227. n. 11. decem propositionibus demonstratur, quod non sit contra justitiam, Christum pro nobis esse passum. p. 228. n. 1. seq. an in Deo sit justitia vindex peccatorum, & constans voluntas puniendi peccatores. p. 240. n. 1. ac p. 242. n. 3. quos effectus Divinæ justitiæ tribuat Crellius.

ibid. noluit Deus in hominum reparatione peccata dimittere non exhibita Divinae justitiae satisfactione, sed intuitu meritum Christi, & satisfactionis ejus salvi facti sumus. p. 241. n. 2. Redemptio hominis non fuit condonatio, sed actus verae justitiae. *ibid.* decebat quàm maximè, ut ob peccata nostra Divinae justitiae condigna fieret satisfactio. p. 242. n. 3. in passione Christi eminebant Justitia, & misericordia. *ibid.* ac p. 260. n. 15. & 16. voluit Christus hominem à daemonis tyrannide liberare non potentià, sed justitià. *ibid.* fuit justitiae conveniens, quòd Christus innocens subièrit crucis supplicium, & ei peccata nostra imputentur. p. 244. n. 4. ac p. 227. n. 11. item p. 260. n. 15. & 16. solvuntur sophismata Socini. p. 249. n. 1. tot. cap. V. & p. 272. n. 1. tot. cap. VII. probatur Christum satisfecisse secundum justiciam. *ibid.* an secundum rigorem justitiae, & juris apices. p. 265. n. 1. tot. cap. VI. quid requiratur ad justiciam rigorosam? pag. 265. num. 1. an creatura possit satisfacere Deo pro peccato mortali aut veniali ex justitia rigorosa p. 224. n. 2. & p. 275. n. 1. tot. cap. VIII.

Justus: an justus veteris testamenti salutem sine consecuti sine satisfactione Christi. p. 257. n. 13. & 14.

L.

L *Acryma* quomodo in Christo fuerint. p. 89. n. 11.

Langor: quomodo intelligendum illud? *verè languores nostros* &c. p. 232. n. 5.

Laodiceus negat Christum habuisse animam humanam. p. 84. n. 1. & seq. asserit vicem animae egisse Divinitatem. *ibid.*

Latinus: textus latinus in prophetia Danielis non discrepat ab hebraico. p. 16. n. 3.

Latrocinium Ephesinum: vid. *Eutyches*.

Latus: petra, unde fluxerunt aquae, figurabat latus Christi apertum. p. 255. n. 11. & 12.

Lauretum: Domus Nazarethana verè fuit è Syria translata Angelorum ministerio Tersactum: inde in agrum Picentinum, nunc Lauretum. p. 324. n. 16. & seq.

Lazarus: quomodo intelligendum illud?

Lazarus amicus noster dormit. cum fuerit mortuus. p. 284. n. 11. ejus resuscitatio nequit in dubium vocari. p. 341. n. 10. cur Christus jussit in ejus suscitatione tolli lapidem? *ibid.* prater suscitationem aliud miraculum fecit Dominus, quòd ligatus ambulavit. *ibid.* an Petrus de Apollino ipsemet, vel ipsius statua sit combusta ob negatam Lazari suscitationem? *ibid.*

Lebbaeus: cur S. Judas Thaddaeus vocetur Lebbaeus? p. 340. n. 8.

S. Leo Papa damnavit Eutychetem. p. 153. n. 1. & 2.

Levi: an Hasmonaei sint ex tribu Juda, vel Levi? p. 4. n. 1. tribus Juda, & Levi sunt conjunctae, *ibid.* Princeps Sacerdotum ex tribu Levi praefuit Synagogae p. 6. n. 5. ex eo, quòd Christus legerit in Synagoga, & ejecerit è templo ementes, & vendentes, non probatur, Christum fuisse ex tribu Levi. p. 217. n. 11. an Utrius fuerit ex tribu Levi? p. 217. n. 12. & 13.

Levi: cur S. Matthaeus dicatur etiam Levi? p. 340. n. 8.

Leviticus: Christus non fuit Sacerdos Leviticus. p. 217. n. 11. Suidas contrarium asserens texit fabulam. *ibid.*

Lex: in victimis veteris legis fuit praesignatum Sacrificium, quòd Christus obtulit Deo Patri. p. 234. n. 6. an Sacrificia veteris legis per se debebant peccata? *ibid.* lex vetus nequit intelligi per chirographum. p. 238. n. 8. Sacrificia veteris legis substituebantur pro peccatoribus, ita, ut animalia loco horum mactarentur. p. 256. n. 12. quòd advenerit Messias in lege promissus, demonstratur ex Vaticinio Jacob. p. 4. n. 1. tot. cap. I. II. & III. idem probatur ex prophetia Danielis. p. 15. n. 1. tot. cap. IV. V. & VI. Jesus Nazarenus est verus Messias lege promissus. p. 34. n. 1. tot. cap. VIII. quomodo Christus satisfacere potuerit, cum ipsemet sub lege fuerit? p. 262. n. 17. & 18.

Liber homo non flagellatione, sed fustuario puniebatur. p. 356. n. 7.

Libero: an verbum *redimo* nil aliud significet, quàm aliquem sine pretio è captivitate liberare? p. 251. n. 3. & 4.

Libertas: in quo consistebat libertas humanae voluntatis Christi? p. 110. n. 14. quomodo hæc possit stare cum impeccantia? p. 111. n. 15. & seq. quid requiratur ad libertatem? p. 111. n. 16. ad eandem non spectat posse peccare? *ibid.* ad libertatem sufficit indifferentia medii secundum se abstrahendo à Decreto, aut præcepto. p. 111. n. 17. ad eandem requiritur indifferentia libertatis, non autem suspensio. p. 291. n. 2.

Lignum: quomodo intelligendum illud? *maledictus omnis, qui pendet in ligno*. p. 232. n. 5. quomodo Christus pro nobis sit factus *maledictum*? *ibid.* Christus factus est Sacrificium in ligno Crucis Deo spontè Oblatum pro peccato. *ibid.* & p. 234. n. 6. hoc Sacrificium est praesignatum in hostiis veteris legis. p. 234. n. 6. Christus fuit Sacerdos per Sacrificium, quòd

quod ut homo in ligno crucis obtulit. *ibid.* ac p. 256. n. 12. quodnam discrimen inter Christum Sacerdotem, & alios Sacerdotes? p. 234. n. 6. Christus in Cœlo non sacrificatur: ut putant Poloni fratres, *ibid.* hoc probatur ex figura Sacrificii Aaronis, *ibid.* per Sacrificium in ligno crucis peractum reconciliati sumus Deo. p. 237. n. 7. vid. *mors.* non fuit injustum, Christum innocentem pro peccatoribus subire lignum crucis. p. 244. n. 4. & p. 227. n. 11. ac p. 260. n. 15. & 16. Christus sponte lignum crucis subiit. p. 244. n. 4. solvuntur sophismata Socini. p. 249. n. 1. tot. cap. V & p. 272. n. 1. tot. cap. VII. ostenditur, quod Christus verè pro peccatis satisfecerit Sanguinis pretio. *ibid.* Serpens Æneus figurabat Christum in ligno crucis exaltatum. p. 256. n. 12. quod die, & anno Christus sit affixus ligno crucis? p. 345. n. 1. tot. cap. VII. quomodo conciliandus S. Marcus cum S. Joanne, quorum prior scribit, Christum ligno crucis affixum horâ tertiâ, alter horâ sextâ? p. 360. n. 13. de forma crucis Christi, & tituli. p. 361. n. 14. ex quo ligno fuerit crux Christi? an ex quercu? p. 362. n. 16. an crucis lignum habuerit suppedaneum, cui corpus quasi insidebat? p. 362. n. 17. & 18. quot clavis Christus fuerit ligno crucis affixus? p. 363. n. 19. Christus ligno crucis affixus respiciebat occidentem. p. 364. n. 20.

Lingua: de verbis Christi Domini in Cruce: in qua lingua ea Christus protulerit? p. 365. n. 23.

Lipothymia: vid. *Morbus.*

Locrensis Zaleucus an sit laudandus, quòd, dum filio utrumque oculum eruere deberet, sibi unum, filio alterum effoderit? p. 260. n. 15. & 16.

Loth: an uxor Loth verè sit mutata in substantiam salis, & an adhuc stet illa statua, ac quamdiu stabit? p. 157. n. 9.

S. Lucas: an Genealogia conscripta à Matthæo discrepet ab ea, quam fecit S. Lucas? p. 65. n. 1. & seq. quomodo S. Matthæus dicat Josephi Patrem esse Jacobum, cum S. Lucas adducat Heli? p. 66. n. 1. & seq. an in Genealogia Christi à D. Luca descripta nomen Cainan sit superfluum, vel sit omissum in Libro Genesis? p. 69. n. 1. & seq. textus S. Lucæ dicentis, quòd Christus ab Angelo in Agonia sit confortatus, est genuinus. p. 353. n. 1.

Lunaris Computus Romanorum, & Judæorum. p. 352. n. 10. 11. & 12.

Lutheranus docet, humanitatem Christi fuisse immensam, ac omnipotentem. p. 169. n. 1. refutatur. 173. n. 8. & seq. ne.

R. P. Berti Theol. Tom. V.

gat, Christum habuisse regnum temporale. p. 218. n. 1. & seq.

Lycurgus nequit comparari Christo. p. 47. n. 1. & 2.

Lytrum intervenit in opere Redemptionis nostræ. p. 219. n. 3. solvuntur objectiones. p. 249. n. 1. & seq. & p. 274. n. 1. & seq.

M.

M *Acarius* an fuerit Monothelita? p. 102. n. 12.

Macedonianus negat, Verbum & Spiritum S. scire Judicii diem. p. 90. n. 14.

Machabæus: an hi sint de tribu Juda? p. 4. n. 1. tempore Machabæorum synedrion magnam habuit auctoritatem. p. 6. n. 5. an fuerint de tribu Juda? p. 13. n. 1. & seq.

Machomet: hic nequit comparari Christo. p. 47. n. 1. & 2. ejus errores enarrantur. *ibid.* item p. 49. n. 8. & 9. docuit, non Christum, sed Judam Iscariotem fuisse crucifixum. p. 63. n. 8. & 9. refutatur. p. 76. n. 1. & seq.

Magdeburgensis nititur probare Papam posse in hæresim incidere, & damnari à Concilio Generali. p. 98. n. 1. & seq.

Magi: unde dicantur Magi, qui Christum venerant adorare? p. 319. n. 6. an fuerint Reges? *ibid.* & seq. an fuerint ex Arabia: qualiterque dicantur Æthiopes, Reges Tharsis, & Insulæ: Reges Arabum & Saba? p. 321. n. 10. probatur contra Socinianos, adorationem Magorum fuisse Religiosam, ac indicantem Divinitatem Christi. p. 322. n. 13. tres Magi Christum Deum testati sunt muneribus suis. *ibid.* & seq.

Magistratus: duos habuerunt Judæi Ecclesiasticum, & politicum. p. 6. n. 5.

Magus: vid. *Simon.*

Maledictum: quomodo intelligendum illud? *Maledictus omnis, qui pendet in ligno.* p. 232. n. 5. vid. *nugæ.* quomodo Christus pro nobis sit factus *maledictum.* *ibid.*

Malitia peccati an sit finita, vel infinita? p. 276. n. 3. an malitia peccati venialis sit æquè gravis & infinita, ac est malitia peccati mortalis? p. 277. n. 5. & 6.

Manichæus asseruit, Christum non habuisse corpus verum, sed phantasticum. p. 59. n. 1. & seq. refutatur. p. 76. n. 1. & seq. impugnavit genealogiam Christi. p. 65. n. 1. dixit, Spiritum S. esse passum. p. 202. n. 1.

Manus: an benè legatur? *foderunt manus meas, & pedes meos.* p. 361. n. 15.

H h h

Mar.

Marcellus Ancyranus negat, unionem hypostaticam fore perpetuam. p. 163. n. 5.
Marcio docuit, corpus Christi esse formatum de coelo, æthere, sideribus. p. 54. n. 1. vid. *Corpus*. refutatur. p. 76. n. 1. & seq.
S. Marcus: quomodo conciliandus *S. Marcus* cum *S. Joanne*, quorum prior scribit, Christum Crucifixum horâ tertiâ, alter horâ sexta? p. 360. n. 13.
S. MARIA: vid. *Virgo*.
Marinus tribuit Christo corpus phantasticum. p. 76. n. 1. refutatur. *ibid.* & seq.
Martyr: aëra Martyrum Alexandrinorum incepit annò Christi, 284. p. 309. n. 3. & seq.
Martyrologium: quid dicendum de sententia, quam de tempore Nativitatis Christi tenet Ecclesia in Martyrologio Romano? p. 312. n. 8. & 9.
Mater: cur Melchisedech dicatur sine Patre, sine Matre, sine Genealogia? p. 206. n. 3. & seq.
S. Matthæus primum scripsit Evangelium, & quando? pag. 46. n. 11. Genealogia Christi est ab ipso scripta. p. 61. n. 4. quomodo hujus Genealogia discrepet à Genealogia à Luca conscripta? p. 65. n. 1. & seq. quomodo *S. Matthæus* dicat, Josephi Patrem esse Jacobum, cum *S. Lucas* adducat Heli? p. 66. n. 1. & seq. quid significet hoc nomen? p. 340. n. 8. cur dicatur Levi? *ibid.*
Mediator: Christus Mediator est peculiari quodam titulo ad differentiam Sanctorum. p. 294. n. 12. & 15. an sit Mediator secundum Divinam, vel humanam naturam, aut utramque simul? p. 294. n. 13. Andreas Osiander Lutheranus Divinæ tantum naturæ, Stancarus humanæ solum tribuit Mediatoris officium, Calvinus utrique. *ibid.* Christus non est Mediator, prout est homo à Persona verbi præcisus. p. 295. n. 14. nihilominus si attenduntur opera, per quæ Christus partes Mediatoris implevit, Mediator est in quantum homo. p. 295. n. 15. itaque Mediator est natura humana hypostaticè unita verbo. *ibid.* an Christus à Dextris Dei sedens etiamnum sit Mediator, & oret Patrem pro nobis? p. 296. n. 16. Christus in cruce noster Mediator factus est. pag. 237. num. 7.
Medium: ad libertatem sufficit indifferentia mediæ secundum se abstrahendo à Decreto, aut præcepto. p. 111. n. 17.
Melchisedech: hunc putant hæretici Melchisedeciani esse virtutem Christo superiorem. p. 206. n. 1. an horum hæreticorum fuerit Author Theodorus Argentarius? aut Theodorus, aut Theodotiani? *ibid.*

Hierax, aut Hierarcha putabat Melchisedech esse Spiritum S. *ibid.* Origenes, & Didymus dixerunt Angelum. *ibid.* alii putant Melchisedech non esse nomen proprium, sed appellativum. *ibid.* quis fuerit secundum aliorum opinionem? p. 206. n. 2. non fuit Angelus, nec virtus celestis, nec Spiritus Sanctus. p. 206. n. 3. fuit homo. *ibid.* cur dicatur sine Patre, sine Matre, sine Genealogia? *ibid.* & seq. Melchisedech est nomen proprium, & non appellativum. *ibid.* an fuerit Sem filius Noë? p. 208. n. 5. an Sem, vel Japhet fuerit natu major Noë? *ibid.* vel an fuerit Chanaanæus? *ibid.* & n. 6. an fuerit ipse filius Dei? p. 209. n. 8. & 9. Christus est Sacerdos secundum Ordinem Melchisedech. p. 210. n. 11. & seq. Melchisedech offerens panem & vinum erat typus Christi instituentis Eucharistiæ Sacramentum. *ibid.* solvuntur objectiones hæreticorum. p. 213. n. 1. tot. cap. VIII. cur Christus non sit Sacerdos secundum Ordinem Abel, Noë, aut Moylis? p. 210. n. 12. an Melchisedech fuerit dignior Abrahamo? p. 209. n. 8. & 9. ac p. 212. n. 15. an Christus non sit potius Sacerdos secundum Ordinem Aaron, quam Melchisedech? p. 215. n. 7. 8. 9. & 10.
Melchisedecianus: vid. *Melchisedech*.
Membrum: Christi corpus habuit vera membra. p. 73. n. 5.
Menander tribuit Christo corpus phantasticum, & umbratile. p. 54. n. 1. vid. *Corpus*. refutatur. p. 76. n. 1. & seq.
Mens: Christus habuit animam humanam, non sensitivam mente & ratione carentem. p. 84. n. 1. & seq. ac p. 92. n. 1.
Mensis: vid. *Nativitas*.
Mereor: an Christus Deum necessariò dilexerit, & tamen mereri potuerit? p. 114. n. 25. & 26.
Meritum: an, & quomodo incarnatio cadat sub meritum? p. 164. n. 7. & seq. intuitu meritorum Christi, & satisfactionis ejus salvi facti sumus. p. 241. n. 2. solvuntur objectiones. p. 249. n. 1. & seq. ac p. 272. n. 1. & seq. vid. *satisfactio*. meritum de condigno provenit ex gratia habituali, & non ex opere in se spectato. p. 278. n. 6. Peccator per contritionem non meretur remissionem peccatorum merito de condigno. *ibid.* vid. *gratia*. Christus fuit capax meriti. p. 290. n. 1. meruit à primo suæ conceptionis momento. p. 291. n. 2. in Christo fuit indifferentia libertatis, non autem suspensionis. *ibid.* merita Christi sunt pretii infiniti. p. 291. n. 3. 4. & 5. quæ, & quibus Christus meruit? p. 292. n. 6.

Messias

I N D E X.

Messias in lege promissus quod adveniret, probatur ex vaticinio Jacob. p. 4. n. 1. tot. cap. I. II. & III. usque ad adventum Messiae non defecit Dux de femore. p. 7. n. 7. id ipsum probatur ex prophetia Danielis. p. 15. n. 1. tot. cap. IV. V. & VI. Messias fuit prænuntiatus à Moyse in Deuteronomio. p. 29. n. 1. ante Messiam non potest alius Propheta Moyse comparari. p. 30. n. 3. ulterius probatur advenisse Messiam ex Daniele. p. 31. n. 6. ex Michæa. p. 32. n. 9. ex Aggæo. p. 32. n. 10. Jesus Nazarenus est Verus Messias lege promissus. p. 34. n. 1. tot. cap. VIII. ante cuius templi everisionem venerit Messias? p. 32. num. 10. & seq. error Judæorum de Messia. p. 34. n. 1. quæ signa veri Messiae? p. 35. n. 3. & 4. solvuntur objectiones Judæorum negantium, Christum esse verum Messiam. p. 35. n. 5. & seq. propter peccata populi non est dilatus adventus Messiae. p. 37. n. 9. miracula vera à Christo patrata probantur. *ibid.* n. 10. 11. & 12. miracula Christi, & Moyse ad invicem comparantur. *ibid.* testimonium flavii Josephi de Christo est Autographum. p. 37. n. 1. tot. cap. IX. quibus Argumentis Gentiles sint pertrahendi, ut credant in Messiam? p. 41. n. 1. tot. cap. X. quod Messias adveniret, probatur variis rationibus. *ibid.* solvuntur objectiones contra Messiam à Paganis allatæ. p. 47. n. 1. tot. cap. XI. Julianus Apostata comparavit Messiam Socrati, Lycurgo, Alexandro, Vespasiano, Apollonio, Simoni Samaritanæ, & Machumeti. p. 47. n. 1. & 2. an Messias venisset, si Adam non peccasset? p. 49. n. 1. tot. cap. XII. Messias cur tam serò venerit? p. 52. n. 11. vide. *Verbum.* negant Judæi, Messiam nasciturum ex puella nesciente virum. p. 54. n. 1. refutantur. p. 54. n. 2. & seq. ac p. 58. n. 15.

Michæas: probatur ex Propheta Michæa, jam advenisse Messiam. p. 32. n. 9.

Miraculum: cur redemptio nostra adjudicetur morti Christi, & cur non resurrectioni, aut miraculis ipsius? n. 238. n. 8. à Christo vera esse patrata miracula probatur. p. 37. n. 10. 11. & 12. miracula Christi & Moyse ad invicem comparantur. *ibid.* Moyse, & Elias vera patraverunt miracula. *ibid.* quæ notæ verorum miraculorum? *ibid.* ac p. 43. n. 4. sunt signa veræ Religionis. *ibid.* an Christi passio sit miraculum? p. 76. n. 1. & seq. Christus patrat miracula virtute propria, non aliena Spiritus. S. p. 134. n. 21. cur nostra redemptio non tribuatur miraculis Christi? p. 238. n. 8. & p. 249. n. 1. & seq. Christus suam prædicationem confirmavit miraculis Divina virtute patratis. p. 341. n. 10.

Miseria: vid. *Calamitas*.

Misericordia: Christus in morte sua misericordiam, & justitiam nobis exhibuit. pag. 242. n. 3. ac p. 260. n. 15. & 16. an satisfactio Christi obscurat misericordiam Dei? p. 257. n. 13. & 14.

Mitto: Christus est mittens, & missus. p. 271. n. 14.

Mixtio naturarum in Christo non datur. p. 154. n. 3. & seq.

Moguntinus ferus: vid. *ferus*.

Monachus: plures crediderunt, Christum assumpsisse corpus incorruptibile. p. 72. n. 1. quid senserint Monachi Scythæ de propositione: *unus de Trinitate passus, ac mortuus est?* p. 200. n. 1. & seq. an hi fuerint addicti hæresi Eutychianæ? *ibid.* Monachi Accemetæ negantes Christum esse unum de Trinitate tanquam Nestoriani sunt damnati p. 202. n. 8. cur Monachi Scythæ ex Urbe ejeti? p. 203. n. 12. 13. & 14. an ut Eutychiani? *ibid.* an ut Nestoriani? *ibid.*

Monothelita: quænam horum hæresis? p. 92. n. 1. admittunt duas naturas in Christo, sed solum unam voluntatem, & unam operationem. *ibid.* de horum ortu, & progressu. p. 92. n. 2. & seq. his favebat Heraclius, Sergius Constantinopolitanus, & Cyrus Alexandrinus. *ibid.* quid de Pyrrho dicendum? p. 92. n. 4. quinam adhuc alii fautores? *ibid.* contra hos probatur, Christum habuisse duas voluntates. p. 93. n. 5. & seq. an in Christo sit solum una operatio *Theandrica*, id est, *Deo-virilis*? p. 93. n. 5. duæ voluntates in Christo non est una dicenda *personalis*, non una *gnose*, non una *habitudine*, sed duæ *naturales*. p. 93. n. 5. ac p. 95. n. 11. an humanitas Christi sit dicenda instrumentum Divinitatis? p. 96. n. 16. an Honorius I. adhæserit Monothelitis? p. 98. n. 1. & seq. an Macarius fuerit Monothelita? p. 102. n. 12.

Mons: de monte Calvaria, seu Golgotha. p. 360. n. 12.

Mopsuestena Ecclesia de hujus Diptychis. p. 137. n. 15. & 17.

Mopsuestenus Theodorus: vid. *Theodorus*.

Morbus: Laborantes morbo lipothymia, asphyxia, & Syncopes quanto tempore possint vivere, quin dent signum vitæ? p. 341. n. 10. vid. *infirmitas*.

Morior: quomodo intelligendum illud? *expedit vobis, ut unus moriatur homo pro populo*. p. 230. n. 4.

Mors: an Christus, & Adamus fuerint naturaliter doloribus; & morti subjecti? p. 76. n. 1. & seq. quomodo in morte ab humana Christi natura recefferit Divinitas? p. 91. n. 18. an Christus à Deo Patre habuerit

Hhh 2

buerit præceptum mortem subeundi? p. 111. num. 15. & seq. quomodo Christus stante præcepto liberè mortem acceptaverit? *ibid.* an Deus potuisset condonare culpam omnino sine morte Christi? p. 224. n. 3. an fuerit summa iniustitia, quod Christus innocens pro peccatoribus mortis supplicio fuerit affectus? p. 227. n. 11. ac p. 244. n. 4. item p. 260. n. 15. & 16. Soldurii apud Gallos? Decii apud Romanos se morti tradunt pro aliis, unde vocantur Antipsychi. p. 229. n. 2. Christus eo fine, ut à peccato, & dæmonis captivitate nos redimeret, mortem pertulit. p. 230. n. 4. Christus per mortem suam peccatorum nostrorum poenas luit. p. 232. n. 5. Christus per mortem suam non declaravit solum peccata dimissa, sed verè ipse satisfecit pro illis. p. 238. n. 8. cur reconciliatio tribuatur morti Christi? & cur non ejus miraculis, aut resurrectioni? *ibid.* Christus in morte sua nobis exhibuit misericordiam, & justitiam. p. 242. n. 3. ac p. 260. n. 15. & 16. ac ostendit peccati turpitudinem. *ibid.* quas homo alias hauriat utilitates ex morte Christi? *ibid.* an aliquando licitum, innocentem morte afficere? p. 244. n. 4. an licitum, obidem morte afficere? *ibid.* Christus spontè mortem, & crucem subiit. *ibid.* Christus propter mortem suam gloria, & honore est coronatus. p. 244. n. 4. probatur ex Patribus contra Socinum, quod Christus pro nobis, & peccatis nostris mortem subierit. p. 246. n. 1. & seq. tot. cap. IV. an Christus dicatur Salvator, quia nobis per mortem suam exemplum præbuit? p. 249. n. 1. & seq. solvuntur sophismata Socini negantis Christum pro nobis satisfecisse soluto pretio. p. 249. n. 1. tot. cap. V. & p. 272. n. 1. tot. cap. VII. Christus nos liberando è captivitate dæmonis non debuit manere hujus captivus, sed cum hoc in morte sua captivam duxit captivitatem. p. 253. n. 7. & 8. quomodo intelligendum illud? *Si enim, cum inimici essemus, reconciliati sumus per mortem filii ejus, multo magis reconciliati salvi erimus in vita ipsius.* p. 254. n. 9. & 10. Arca Noë Christi incarnationem, mortem, & resurrectionem figurabat. p. 255. n. 11. & 12. Christus jam ante mortem declaratus est à Patre filius Dei. *ibid.* quomodo mors, & mortis stimulus (id est peccatum) à Christo sit devictum? p. 262. n. 17. & 18. si Christus satisfecit, cur patimur mortem, & calamitates hujus vitæ? *ibid.* cur Christus solum semel mortem subierit? p. 266. n. 3. Christus ut homo tenebatur quidem ad obedientiam Patri cælesti, sed non tenebatur præcepto

mortis, nisi ut fidejussor, Sponsor, & obfes. p. 269. n. 9. mors hominis Dei majori pretio æstimanda est, quàm sempiternum damnatorum supplicium. p. 273. n. 2. quanam mortem Christi reddebant acerbiorē? pag. 273. n. 3. cur Christus mortem acerbissimam perpeſsus sit, cum unica guttula pretiosi sanguinis sufficiens fuisset pro Redemptione nostra? p. 274. n. 4. Christus pro omnibus hominibus mortem pertulit, & non pro electis tantum. pag. 279. n. 1. & seq. etsi Christus omnes redemerit, multi tamen mortis, & Redemptionis beneficium non recipiunt. p. 280. n. 2. Christus pro prædestinatis non solum mortem pertulit, sed etiam iis applicat mortis suæ fructum. p. 280. n. 3. an Christus etiam pro faminis mortem sustinuerit? p. 281. n. 4. vid. *femina* an pro dæmonibus, & damnatis? p. 285. n. 12. & seq. vid. *Dæmon.* Angeli boni erant irati ob peccatum hominum, sunt autem cum hominibus reconciliati per mortem Christi. p. 286. n. 14. 15. ac 16. Origenes putabat, Christum etiam pro Angelis, & astris mortem pertulisse, & ideo poenas inferni non esse perpetuas. p. 285. n. 12. & seq. an idem docuerint S. Hieronymus, & Tertullianus? *ibid.* an mortis tristitia potuerit perturbare mentem Christi? p. 293. n. 10. inter Baptismum Christi, & mortem intercedebant quatuor Paschata. p. 336. n. 1. & 2. quo die & anno mors Christi contigerit? p. 345. n. 1. tot. cap. VII. quando evenit Eclipsis, quæ facta est in morte Domini? p. 345. n. 2. quo anno post Christi mortem Jerusolyma sit expugnata? p. 345. n. 2. in morte Christi tenebræ factæ sunt super universam terram, & non tantum in mundi parte aliqua. p. 365. n. 22.

Mortuus quò anno sit Christus? p. 23. n. 5. cur Christus possit dici mortuus, & cur non peccator? p. 169. n. 9. an ab Ecclesia, vel Papa possit mortuus anathematizari? p. 148. n. 18. & seq. quid dicendum de ea propositione: *unus ex Trinitate mortuus est?* p. 400. n. 1. & seq. cur Trisagium non possit addi? *qui mortuus est pro nobis.* p. 202. n. 11. vid. *mors* cur non omnes salvi fiant, cum Christus pro omnibus mortuus sit? pag. 249. n. 1. & seq. Christus est mortuus pro peccatoribus, id est loco peccatorum. pag. 253. n. 7. & 8.

Moyſes quomodo ordinavit duos Magistratus Hebræorum Ecclesiasticum, & politicum? pag. 6. n. 5. non huic, sed Melchæ competit titulus *Silo.* p. 11. n. 11. & 12. Christus à Moyſe fuit prænuntiatus in Deuteronio. p. 29. n. 1. & seq. ante Christum

non potest alius Propheta Moyſi comparari. p. 30. n. 3. miracula Chriſti, & Moyſis ad invicem comparantur. p. 37. n. 10. Moyſes vera patravit miracula. *ibid.* n. 12. cur Chriſtus non ſit Sacerdos ſecundum ordinem Moyſis. p. 210. n. 12. lex Moyſis nequit intelligi per Chirographum. pag. 238. n. 8.

Mulier: hæc vox in Scriptura eſt indifferens ad ſignificantiam virginem, & non virginem. p. 57. n. 12. & 13. vid. *femina*.

Mundus: cur ſatisfactio Chriſti ſit infinita ex eo, quia facta à Deo, & cur non ex eadem ratione productio mundi, & alia opera Dei ſint infinita? p. 274. n. 5. an Chriſtus tantum pro Electis ante mundi conſtitutionem mortuus ſit? p. 279. n. 1. & ſeq. quando Chriſtus dicitur Redemptor mundi, intelligitur Redemptor hominum, non dæmonum. p. 286. n. 14. & 15. nec obest, quod dæmon dicatur Princeps mundi. *ibid.* in morte Chriſti tenebræ factæ ſunt ſuper univerſam terram, & non tantum in aliqua mundi parte. pag. 365. n. 22.

Mutatio: cur verbum *facio* in textu *aquam vinum factam*: uxorem Loth factam columinam ſalis &c. ſignificet mutationem, & cur non in textu: *Verbum caro factum eſt*? p. 155. n. 6. & ſeq. an verbum per ſubſtantie mutationem factum ſit Caro, ſicut panis ſit corpus Chriſti? *ibid.*

N.

Nathan: an ex Davide prodierint Duo ſtipites, Regius ſcilicet per Salomonem, & Sacerdotalis per Nathan? p. 217. n. 12. an Nathan ſit filius David natus ex Beſabea uxore Uriæ? an ſolum per adoptionem? *ibid.* & n. 13.

Nathanaël: an idem ſit ac S. Bartholomæus? p. 340. n. 8.

Nativitas Chriſti: variæ Doctorem opiniones de tempore, & anno Nativitatis Chriſti, p. 308. n. 1. 2. Chriſtus natus eſt anno V. C. 749. *ibid.* quid dicendum de cenſu acto tempore Nativitatis Chriſti? pag. 310. n. 4. & 5. an indictus ſit à Saturnino vel Cyrino? *ibid.* quid dicendum de deſcriptione univerſi orbis facta tempore Nativitatis Chriſti? p. 311. n. 6. & 7. an facta à Quirino? *ibid.* quid dicendum de ſententia, quam de anno Nativitatis Chriſti tenet Eccleſia in Martyrologio Romano? p. 312. n. 8. & 9. quo die, & Menſe Chriſtus ſit natus? p. 313. n. 1. & ſeq. dies natalis Chriſti, & Epiphaniæ diſtinguntur. *ibid.* an Homilia S. Chryſoſtomi de Nativitate Chriſti ſit ſpuria? *ibid.*

R. P. Berti Theol. Tom. V.

dies natalis S. Joannis Præcurſoris eſt VIII. Kalend. Julias, *ibid.* ſi Chriſtus natus eſt hyberno tempore, quomodo Paſtores vigilare potuerint ſub dio? p. 316. n. 7. Chriſtus natus eſt completis novem menſibus. p. 316. n. 8. quæ acta ſint poſt natiuitatem Chriſti? p. 317. n. 1. & ſeq.

Natura: an natura humana Chriſti Verbo unita naturaliter potuerit pati? p. 76. n. 1. & ſeq. an natura Adami potuerit corruptionem ex ſe, vel ſolum in pœnam peccati? p. 78. n. 9. quomodo ab humana Chriſti natura in morte receſſerit Divinitas? p. 91. n. 18. Monotheliæ admittunt in Chriſto duas naturas, ſed tantum voluntatem, & unam operationem. p. 92. n. 1. & ſeq. Neſtorius negat, duas in Chriſto naturas eſſe conjunctas in unitatem Perſonæ. p. 115. n. 4. & ſeq. quid requiratur ad naturam? p. 122. n. 18. & 19. duas in Chriſto naturas agnovit S. Cyrillus. p. 127. n. 1. & ſeq. Eutyches docuit in Chriſto duas naturas poſt unionem ita confundi, ut in unam tranſeant. p. 153. n. 1. & 2. probatur in Chriſto dari duas naturas diſtinctas, etiam poſt unionem non permixtas. p. 154. n. 3. & ſeq. an unio hypſtatica ſit facta in natura, an in Perſona? pag. 163. n. 6. an omnes Perſonæ S. S. Trinitatis potuiſſent aſſumere naturam unam? p. 166. n. 14. & an in hoc caſu adhuc unus homo dici poſſet? *ibid.* an eadem Perſona Divina potuiſſet duas aſſumere naturas, & tamen dici unus homo? p. 167. n. 15. an Verbum potuiſſet aſſumere naturam irrationali? p. 167. n. 16. cur Filius, & non alia Perſona naturam induerit noſtram? p. 167. n. 17. an de natura Divina Chriſti ob communicationem Idiomatum poſſint dici ea, quæ dicuntur de natura humana? p. 169. n. 1. & ſeq. vid. *Idioma*. natura Divina nequit eſſe pars Perſonæ, quæ eſt Chriſtus. p. 199. n. 15. cur hæc propoſitio: *duæ naturæ Divinitas & humanitas eſt unus Chriſtus*: ſit damnata? p. 199. n. 16. quando dicitur: *Unus de Trinitate*: vox unus non naturam Divinam, ſed Perſonam ſignificat. p. 202. n. 9. Chriſtus quidem ut homo ſatiſfecit, ſed natura humana, in qua paſſus eſt, erat hypſtaticè unita Verbo. pag. 274. n. 5. Chriſtus non aſſumpſit naturam Angeli, ut dæmones liberaret, nec aſſumeret. pag. 285. n. 13. an Chriſtus ſit Mediator ſecundum humanam, aut Divinam Naturam, aut utramque? p. 294. n. 13. Andreas oſiander Lutheranus Divinæ tantum naturæ: Stancarus humanæ ſolum tribuit Mediatoris officium: Calvinus utrique. *ibid.* ſententia Auctoris, p. 295. n. 15.

Naturalis: non est in Christo una voluntas, sed duæ naturales. p. 93. n. 5. ac p. 95. n. 11.
Nazaræus, id est Sanctus cur dictus sit Christus? p. 107. n. 1.
Nazareth: quantum distet à monte Thabor, & quantum ab urbe Ierosolyma? p. 317. n. 1. Domus Nazarethana verè fuit è Syria translata Angelorum ministerio Tersactum: inde in agrum Picentinum, nunc Lauretum. p. 324. n. 16. & seq.
Nepos: an Christus possit dici Nepos Joachimi, & Annæ? p. 126. n. 12. & 13.
Nescio: vid. *Ignoto*.
Nestorianus: quo in sensu dixerint unum de Trinitate passum, ac mortuum? p. 200. n. 1. & seq. Monachi Aecometæ negantes Christum esse unum de Trinitate tanquam Nestoriani sunt damnati. p. 202. n. 8. an Monachi Scythæ fuerint Nestoriani? p. 203. n. 12. 13. & 14.
Nestorius duas in Christo agnovit personas. p. 99. n. 6. hujus vita narratur. p. 114. n. 1. & seq. negat B. Virginem posse dici *Deiparam*. *ibid.* denegat Christo unionem hypostaticam. p. 115. n. 4. & seq. erravit in hoc sicut Paulus Samosatensis. *ibid.* sentit cum Apollinario in materia unionis hypostaticæ. p. 118. n. 9. & 10. in Christo contra Nestorium unica est admittenda Persona. p. 119. n. 11. & seq. contra eum probatur, B. Virginem rectè dici *Deiparam*. p. 123. n. 1. & seq. S. Cyrillus ob capitula quædam à Nestorio habetur ut Apollinarista, & Arianus, pag. 115. n. 2. Nestorio summopere restitit S. Cyrillus. p. 127. n. 1. explicantur duodecim Anathematismi à S. Cyrillo contra Nestorium editi. p. 131. n. 12. & seq. Joannes Antiochenus, & orientales impugnantes S. Cyrillum non propugnarunt hæresim Pelagianam, aut Nestorianam. p. 135. n. 1. & seq. cur Joannes Antiochenus restiterit, S. Cyrillo, ac irritaverit depositionem Nestorii. p. 136. n. 3. an Theodoretus se opponens S. Cyrillo adhaerit Nestorio, ac hujus dogmata tradiderit? p. 137. n. 6. & seq. hujus Magister erat Theodorus Mopsuestenus. pag. 141. n. 1. an tria capitula Theodoretæ contra S. Cyrilli anathematismos, Iba, & Theodori Mopsuesteni rectè ut Nestoriana fuerint proscripita? p. 141. n. 1. & seq. denegat Christo communicationem idomatum. p. 169. n. 1. refutatur. p. 170. n. 2. & seq. an felix Episcopus, & Elipandus dixerint Christum esse filium Dei adoptivum in sensu Nestorii negando unionem hypostaticam? pag. 177. n. 1. & seq. & admittendo duas personas? *ibid.* Nestorius vocavit Christum *Dominicum, Daiferum*? p. 198. n. 13.
Noë: an Melchisedech erat Sem, qui fuit

filius Noë? p. 208. n. 5. an hujus natu Major fuerit Sem vel Japhet? *ibid.* cur Christus non sit Sacerdos secundum Ordinem Noë. p. 210. n. 12. Arca Noë Christi incarnationem, mortem, & resurrectionem figurabat. p. 255. n. 11. & 12. item Ecclesiam, *ibid.* an sit salutem consecutus sine satisfactione Christi? p. 257. n. 13. & 14. quomodo intelligendum illud? *in quo & iis, qui in carcere erant, spiritibus vivens predicavit, qui increduli fuerant aliquando, cum fabricaretur arca.* p. 287. n. 17. & seq. vid. *Carcer*.
Novatores nituntur probare, Papam posse in hæresim incidere, & damnari à Concilio generali. p. 98. n. 1. & seq.
Nugæ Judaicæ ac maledictæ seu tria capitula an fuerint rectè, ut Nestoriana damnata? p. 141. n. 1. & seq.

O.

Obedientia: Christus ut homo tenebatur quidem ad obedientiam Patri Cælesti, sed non tenebatur præcepto mortis. pag. 269. n. 9. nisi ut fidejussor, Sponsor, vas, & obles. *ibid.*
Oblatio: vid. *Sacrificium*.
Obles: an possit occidi ab hoste? p. 244. n. 4. an Christus potuerit occidi, quia fuit obles? p. 269. n. 9.
Occidens: Christus cruci affixus respiciebat occidentem. p. 364. n. 20.
Occisio: an aliquando licita occisio innocentis? p. 244. n. 4. an licita occisio oblis? *ibid.*
Octaeteris Romanorum, & Judæorum Lunarum. p. 352. n. 10. 11. & 12.
Oculus: an Zaleucus Locrensis sit laudandus, quod, dum filio utrumque oculum eruere deberet, sibi unum? filio alterum effoderit? p. 260. n. 15. & 16.
Odor: quid significet Sacrificium in odorem bonæ fragrantie? p. 234. n. 6.
Oleum læuiticæ in quo sensu sit Christus? p. 166. n. 13.
Olivetum: cur hortus oliveti dicatur Gethsemani? p. 353. n. 1.
Omnipotentia ab Ubiquitariis tribuitur humanitati Christi. p. 169. n. 1. refutatur. p. 173. n. 8. & seq.
Onias summus Sacerdos: an in eo tanquam in typo Christi hebdomadæ Danielis sine litteraliter completæ? pag. 20. num. 19. & 20.
Operatio: in Christo duæ dantur operationes Divina, & humana. p. 92. n. 1. & seq. Monothelitæ admittunt duas naturas in Christo, sed solam unam voluntatem, & operationem, *ibid.* in Christo non da-

tur

- tur operatio una *Theandrica*, id est *Deo-virilis*. p. 93. n. 5. & seq. Honorius I. Papa non negavit in Christo duas voluntates, ac operationes: p. 98. n. 1. & seq.
- Opus*: propter satisfactionem Christi non sunt supervacanea nostra bona opera. p. 257. n. 13. & 14. ut Passio Christi consequatur suum effectum, debet applicari per fidem, charitatem, fidei Sacramenta, & bona Opera. *ibid.* meritum de condigno provenit ex gratia habituali, non ex opere in se spectato. p. 278. n. 6.
- Oraculum*: vid. *Vaticinium*.
- Oratio*: Christus oravit ad Patrem, & cur? p. 292. n. 7. Oratio Christi demonstrat ejus Divinitatem, non aliquam subjectionem, ut putant Ariani. p. 293. n. 8. omnis Oratio est exaudita à Patre. p. 293. n. 9. quomodo exaudita sit oratio illa: *Pater mi! si possibile est, transeat à me calix iste?* p. 293. n. 10. an mortis tristitia potuerit perturbare mentem Christi? *ibid.* pro quibus Christus oraverit verbis illis: *Pater: dimitte illis: quia nesciunt, quid faciunt*: & an sit exauditus? p. 294. n. 11. an Christus etiamnum in cœlo oret Patrem pro nobis? p. 296. n. 16.
- Orbis*: quid dicendum de descriptione universi Orbis tempore Nativitatis Christi facta? p. 311. n. 6. & 7. an facta à Cyrino? *ibid.*
- Orestes*: S. Cyrillus non movit seditionem in Orestem. p. 127. n. 1. & 2.
- Orientales* cum Joanne Antiocheno impugnantes S. Cyrillum non propugnaverunt hæresin Pelagii, aut Nestorii. p. 135. n. 1. & seq.
- Origenista*: horum instinctu contra tria capitula Justinianus Imp. edictum fecit. p. 141. n. 1. negant unionem hypostaticam perpetuò duraturam. p. 163. n. 5. putant, Melchisedech esse Angelum. p. 206. n. 1. refutantur. *ibid.* & seq. docuerunt, Christum etiam pro Angelis, & astris mortuum p. 285. n. 12. refutantur. *ibid.* & seq. an idem docuerint S. Hieronymus, & Tertullianus? p. 285. n. 12. & seq.
- Originale* peccatum, & Redemptionis necessitatem negant Pagani, Ebionitæ, & Pelagiani. p. 226. n. 10. unde Christum passum affirmant, ut nobis exemplum relinqueret. *ibid.* idem docent Abaelardus & Socinus. *ibid.* refutantur. p. 249. n. 1. & seq. ac p. 272. n. 1. & seq.
- Osiander Andreas* Lutheranus Divinæ tantum naturæ tribuit Mediatoris officium. p. 294. n. 13. sententia auctoris. p. 295. num. 15.
- Pacifico*: quomodo per Christum omnia sint pacificata in cœlo, & in terra? p. 286. n. 14. & 15. vid. *reconciliatio*.
- Paganus* quibus argumentis sit pertrahendus, ut credat in Christum? p. 41. n. 1. tot. cap. X. solvuntur ejus objectiones contra fidem catholicam. p. 47. n. 1. tot. cap. XI. Pagani docent, non dari secundam Personam, quæ passa esset pro salute nostra, sed peccata à Deo condonari, quia hæc Deo non nocent. p. 226. n. 8. negant peccatum Originale, & Redemptionis necessitatem. p. 226. n. 10. unde Christum passum affirmant, ut nobis relinqueret exemplum. *ibid.* solvuntur objectiones. p. 249. n. 1. tot. cap. V. & p. 272. n. 1. tot. cap. VII.
- Panis*: vid. *Mutatio*. aut *Eucharistia*.
- Papa*: an possit in hæresin incidere, & damnari à Concilio Generali? p. 98. n. 1. & seq. an Concilium sit supra Papam? p. 98. n. 1. & seq. an possit Papa errare in definitione *facti dogmatici*? *ibid.* quid dicendum de sententia excommunicationis à Synodo VI. lata in Honorium Papam? p. 98. n. 2. & seq. an à Papa possit anathematizari defunctus? p. 148. n. 18. & seq. an Papa possit sententiam mutare? p. 145. n. 10.
- Parens*: an B. Virginis Parentes fuerint Joachim & Anna? p. 67. n. 5. & seq.
- Pascha*: inter Baptismum Christi, & mortem intercedebant quatuor Paschata. p. 336. n. 1. & 2.
- Passio*: an Christi corpus fuerit passioni obnoxium? p. 76. n. 1. & seq. an Christi passio sit opus miraculosum? *ibid.* quomodo passio distinguatur à propensione? p. 76. n. 4. Christi passio potest dupliciter considerari. p. 76. n. 4. quod Christus habuerit corpus passionis capax, docet S. Hilarius. p. 80. n. 6. & seq. secundum Philosophos recentiores sola anima rationalis potest pati. p. 85. n. 5. an Deus sine injustitia posset condonare peccatum, ita, ut passio non fuisset necessaria? p. 225. n. 4 & 5. vid. *Christi satisfactio*. victimæ veteris legis præfigurabant effectum Passionis Christi. p. 234. n. 6. in passione Christi eminebat justitia, & misericordia p. 242. n. 3. ac p. 260. n. 15. & 16. ac apparuit peccati turpitudine. *ibid.* quas homo alias utilitates hauriat ex passione Christi? *ibid.* Christus propter passionem suam gloria, & honore est Coronatus. p. 244. n. 4. probatur contra Socinum, quod Christus per passionem suam pro peccatis satisfecerit. p. 246. n. 1. & seq. tot. cap.

IV. solvuntur Socini sophismata. p. 249. n. 1. tot. cap. V. & p. 272. n. 1. tot. cap. VII. cur non omnes salvi fiant homines, cum Christus pro omnibus passionem subiicit? p. 249. n. 1. & seq. Christus non vocatur Salvator ex eo, quod per passionem suam nobis exemplum præbuerit. p. 249. n. 1. & seq. ac p. 272. n. 1. & seq. ut passio Christi consequatur suum effectum, debet applicari per fidem, charitatem, fidei Sacramenta, & bona opera. p. 257. n. 13. & 14. quomodo intelligendum illud? *adimpleo ea, quæ defunt Passioni Christi, in carne mea.* p. 268. n. 7. quænam adaugeant Passionem Christi? p. 273. n. 3. vid. *mors.* quo die, & anno Passio Christi sit peracta? p. 345. n. 1. tot. cap. VII.

Passus: an benè dicatur: *unus est à Trinitate passus est*? p. 200. n. 1. & seq. cur trislagio non possit addi? *qui passus est pro nobis*? p. 202. n. 11. vid. *Christi Satisfactio*: vel *Passio*: aut *mors*.

Pastor: si Christus natus est hyberno tempore, quomodo Pastores sub dio vigilare potuerint? p. 316. n. 7.

Pater: an Christus à Deo Patre habuerit præceptum moriendi? p. 111. n. 15. & seq. quomodo stantè præcepto Christus liberè sit mortuus? *ibid.* an etiam Pater potuisset eandem assumere carnem, ut fecit filius, & tamen unus dici homo? p. 166. n. 14. cur filius, & non Pater factus sit homo? p. 167. n. 17. ob communicationem Idiomatum dicitur, *ego & Pater unum sumus, Pater major me est.* p. 170. n. 2. & seq. quomodo Christus fedeat ad dexteram Patris? *ibid.* cur Melchisedech dicatur sine Patre, sine Matre, sine Genealogia? p. 206. n. 3. & seq. vid. *Deus.* an Pater Zaleucus Locrensis sit laudandus, qui, dum filio utrumque oculum eruere deberet, sibi unum, alterum filio effudit? p. 260. n. 15. & 16. Christus quidem tenebatur ad obedientiam Patri, ut homo erat, non tamen tenebatur præcepto mortis, nisi ut vas. p. 269. n. 9. Christus oravit ad Patrem, & cur? p. 292. n. 7. Oratio Christi demonstrat ejus Divinitatem, non aliquam subjectionem, ut putant Ariani. p. 293. n. 8. omnis oratio Christi est exaudita à Patre. p. 293. n. 9. quomodo exaudita sit oratio illa: *Pater mi, si possibile est, transeat à me calix iste*? p. 293. n. 10. an mortis tristitia ita perturbare potuerit mentem Christi, ut oraret ad Patrem? *ibid.* pro quibus Christus oraverit verbis illis: *Pater dimitte illis: non enim sciunt, quid faciunt.* & an sit exauditus? p. 294. n. 11. an Christus etiamnum in cælo sit Mediator, & oret pro nobis Patrem, p. 296. n. 16.

Patres an mereri potuerint incarnationem. p. 164. n. 7. & quomodo promeruerint, *ibid.* & seq. an sint salutem consecuti sine satisfactione Christi. p. 257. n. 13. & 14.

S. Paulus: quid significet hoc nomen. p. 340. n. 7.

Paulus Samosatenensis impugnatur cum Nestorio incarnationem Dominicam. p. 115. n. 4. & seq.

Peccator: cur Christus dicatur mortuus, & non possit dici peccator. p. 109. n. 9. an fuerit summa injustitia, quod Christus innocens pro peccatoribus mortis supplicio sit affectus. p. 227. n. 11. ac p. 244. n. 4. item p. 260. n. 15. & 16. Christus pro impiis, & peccatoribus mortuus est. p. 230. n. 4. an in Deo sit iustitia vindex peccatorum, & constans voluntas puniendi peccatores. p. 240. n. 1. ac p. 242. n. 3. Deus necessariò peccatores odio habet, sed non necessariò punit. p. 242. n. 3. solvuntur sophismata Socini negantis Christum pro nobis satisfecisse. p. 249. n. 1. tot. cap. V & p. 272. n. 1. tot. cap. VII. in quo sensu Christus dicatur peccatores vendere sine pretio. p. 251. n. 3. & 4. Christus est mortuus pro peccatoribus, id est loco peccatorum. p. 253. n. 7. & 8. Sacrificia veteris legis sublituebantur pro peccatoribus ita, ut animalia loco horum mactarentur. p. 256. n. 12. Aries pro Isaac ab Abrahamo immolatus figurabat Christum pro peccatoribus oblatum. *ibid.* an Deus olim condonarit peccata sine ulla satisfactione Christi, dumodo peccator doluerit de iis. p. 257. n. 13. & 14. Peccator per contritionem non meretur remissionem peccatorum merito de condigno. p. 278. n. 6. an Christus descenderit ad inferos, ut inde redimeret incredulos, & peccatores sine poenitentia defunctos. p. 287. n. 17.

Peccatum: propter peccata hominum non est dilatus adventus Messiae. p. 37. n. 9. an peccatum Adæ sit causa incarnationis. p. 49. n. 1. tot. cap. XII. quomodo Christus ignorarit peccata? p. 89. n. 12. quomodo nesciat peccatores? *ibid.* Christus nullum commisit peccatum. p. 109. n. 8. & seq. an committere potuisset? *ibid.* cur repugnet, Christum dici peccatorem, cum non repugnet dici pauperem, mortuum? p. 109. n. 9. unde proveniebat in Christo impotentia peccatum committendi? p. 109. n. 10. quomodo hæc impotentia possit stare cum libertate? p. 111. n. 15. ad libertatem non requiritur, posse peccatum committere? p. 111. n. 16. Christus nequit dici Servus peccati. p. 193. n. 2. de satisfactione à Christo pro nobis persoluta. p. 224. n. 2. vid. *Christi satisfactio*. Ori-

Originale peccatum, & Redemptionis necessitate negant Pagani, Ebionitæ, & Pelagiani. p. 226. n. 10. unde Christum passum affirmant, ut nobis exemplum relinqueret. *ibid.* idem docent Abaelardus, & Socinus. *ibid.* Christus eo fine, ut nos à peccato, & dæmonis captivitate redimeret, mortem pertulit. p. 230. n. 4. Christus per mortem suam peccatorum nostrorum pœnas luit. p. 232. n. 5. quomodo intelligendum illud? eum qui non noverat peccatum, pro nobis peccatum fecit. p. 232. n. 5. per peccatum Scriptura subintelligit Sacrificium, quod pro peccato offertur. *ibid.* quomodo Christus abstulerit, & deleverit, atque exhausserit peccata? p. 232. n. 5. Christus factus est Sacrificium in ligno crucis Deo sponte oblatum pro peccato. *ibid.* & p. 234. n. 6. hoc Sacrificium est præsignatum in victimis veteris legis. p. 234. n. 6. an Sacrificia veteris legis debebant per se peccata? *ibid.* Christus fuit Sacerdos per Sacrificium, quod ut homo Deo obtulit pro peccato in ligno crucis. *ibid.* quodnam discrimen inter Christum Sacerdotem, & alios Sacerdotes? p. 234. n. 6. Christus in cœlo non immolatur, ut putant Poloni fratres. *ibid.* hoc probatur ex figura Sacrificii Aaronici. *ibid.* in reconciliatione à Christo facta à peccatis sumus expiati, deleti per passionem Christi peccatorum nostrorum chirographo. p. 238. n. 8. ut adeò Christus per mortem suam non declararit tantum peccata dimissa, sed ipse verè pro illis satisfecerit. *ibid.* an in Deo sit iustitia vindex peccatorum, & constans voluntas puniendi peccatores? p. 240. n. 1. ac p. 242. n. 3. noluit Deus in hominum reparatione peccata dimittere, non exhibita Divinæ iustitiæ satisfactione. p. 241. n. 2. sed intuitu meritum Christi, & satisfactionis ejus salvi facti sunt. *ibid.* Christus omnium peccatorum pœnas, non verò culpas suscepit. *ibid.* decebat quàm maxime, ut ob peccata nostra Divinæ iustitiæ fieret satisfactio condigna. p. 242. n. 3. in morte Christi apparuit turpitudine peccati. *ibid.* non fuit injustum, Christo peccata nostra imputari. p. 244. n. 4. & p. 227. n. 11. ac p. 260. n. 15. & 16. probatur ex Patribus contra Socinum, quòd Christus pro peccatis satisfecerit. p. 246. n. 1. & seq. tot. cap. IV. solvuntur Socini sophismata. p. 249. n. 1. tot. cap. V. ac p. 272. n. 1. tot. cap. VII. Christus est propriè Redemptor, qui pro peccatis nostris satisfecit oblato sanguinis pretio. *ibid.* & p. 251. n. 3. & 4. Christus peccata nostra portavit, ea per satisfactionem delendo. p. 252. n. 5. & 6. an Deo unus

reconciliati à Christo per solam non imputationem peccati? p. 254. n. 9. & 10. an Deus olim condonarit peccata sine ulla satisfactione, dumodo peccator doluerit de iis? p. 257. n. 13. & 14. sine meritis Christi non possumus poenitentiam agere de peccatis. *ibid.* quomodo mors, & mortis aculeus (id est) peccatum sit à Christo devictum? p. 262. n. 17. & 18. an malitia peccati sit finita, vel infinita? p. 276. n. 3. an creatura pura potuisset Deo satisfacere pro peccato? p. 214. n. 2. ac p. 275. n. 1. & seq. creatura rationalis obstricta peccato nequit vel pro se, vel pro aliis condigne satisfacere Deo. p. 275. n. 2. nulla creatura, etsi gratia, & meritis exornata potest exhibere Deo pro mortali peccato cœqualem satisfactionem. p. 276. n. 3. quomodo intelligendum illud? frater non redimit, redimet homo. *ibid.* an nec Angelus satisfacere potuisset pro peccato? p. 276. n. 3. an nec homo, si à Deo esset constitutus caput morale hominum? p. 277. n. 5. & 6. an per solam contritionem, aut charitatem perfectam sine satisfactione Christi Deo reddatur omne id, quod peccato oblatum? *ibid.* an non sit discrimen inter peccatum veniale, & mortale, aut inter peccata plura mortalia, si gravitas peccati à dignitate Personæ offensæ desumatur? p. 277. n. 5. & 6. quænam in peccato mortali sint attendenda? p. 278. n. 6. peccator per contritionem remissionem peccatorum non meretur merito de condigno. *ibid.* an creatura pura possit Deo ad juris apices satisfacere pro peccato veniali? p. 278. n. 6. Angeli boni propter peccatum irati nobis sunt reconciliati per mortem Christi. p. 286. n. 14. 15. & 16.

Pecunia: an Sponsor possit puniri pro reo in pecunia, & corpore? p. 244. n. 4.

Pelagius: Joannes Antiochenus, & Orientales impugnantes S. Cyrillum non probaverunt hæresim Pelagii aut Nestorii. p. 135. n. 1. & seq. negat Originale peccatum, & Redemptionis necessitatem. p. 226. n. 10. unde Christum passum esse ait, ut nobis relinqueret exemplum. *ibid.* refutatur. p. 242. n. 1. & seq. ac p. 272. n. 1. & seq.

Perfa: quot annis ante aëram vulgarem Christi inceperit Regnum Persarum? p. 21. n. 1. & seq.

Persecutio: est signum veræ fidei, quòd in persecutionibus augmentum sumpserit. p. 41. n. 3.

Perseverantia: an gratia, gloria, & perseverantia Angelorum sit ex merito Christi? p. 221. n. 9. & 10.

Persona: duas in Christo Personas admittit Nestorius. p. 115. n. 4. & seq. oppugnatur. p. 119. n. 11. & seq. ac p. 127. n. 1. & seq. Eutyches solum unam admittit naturam ex duabus per unionem hypostaticam commixtam. p. 153. n. 1. & 2. refutatur demonstrando, duas naturas in eadem Persona etiam post unionem manere distinctas. p. 154. n. 3. & seq. an unio hypostatica sit facta in natura, vel in Persona? p. 163. n. 6. an omnes tres Personae S. S. S. Trinitatis potuissent assumere naturam unam? p. 166. n. 14. & an in hoc casu adhuc unus homo dici posset? p. 166. n. 14. an eadem Persona Divina potuisset assumere naturas duas, & tamen dici unus homo? p. 167. n. 15. cur filius, & non alia Persona naturam induerit nostram? p. 167. n. 15. cur filius, & non alia Persona naturam induerit nostram? p. 167. n. 17. communicatio Idiomatum in Christo respectu Personae admitti debet. p. 170. n. 2. & seq. Felix, & Elipandus dixerunt Christum esse filium Dei adoptivum in sensu Nestorii negando unionem hypostaticam, & admittendo duas Personas. p. 177. n. 1. & seq. natura Divina nequit esse pars personae, quae est Christus. p. 199. n. 15. quando dicitur: *unus de Trinitate*: vox *unus* non naturam, sed Personam significat. p. 202. n. 9. Pagani docent, non dari secundam Personam, quae passa esset pro salute nostra, sed peccata, utpote quae Deo non nocent, condonari à Deo. p. 216. n. 8. nulla actio Christi, siue agat assumpta forma, siue Divina, sejungenda est à communione Personae, & sic omnis actio Christi erit infinita. p. 269. n. 8. quomodo Socinus, & quomodo Christianus explicant illud? *Personarum acceptio non est apud eum*. p. 272. n. 1. Christus non est Mediator, prout est homo à Persona verbi præcisus. p. 295. n. 14.

Personalis: vid. *Voluntas*.

Pes: an bene legatur? *foderunt manus meas, & pedes meos*. p. 361. n. 15.

Petra: an Christus, vel Petrus, vel fides vocetur Petra? p. 339. n. 6. unde fluxerunt aquae, figurabat latus Christi apertum. p. 255. n. 11. & 12.

S. Petrus: quomodo intelligendus in priori Epistola cap. III. vid. 18. 19. & 20. in quo & iis, qui in carcere erant, spiritibus vivens prædicavit &c. vid. *S. Augustinus*. quid significant hæc nomina *Simon Petrus*? p. 339. n. 6. cur idem dicatur *Cephas*? *ibid.* an Petrus, vel Christus, vel Ecclesia sit Petra? *ibid.* quando fuerit occisus? p. 350. n. 6.

Petrus de Apono: an ipse vel ipsius statua sit

combusta ob negatam Lazari suscitacionem? p. 341. n. 10.

Petrus Fullo: vid. *Fullo*.

Phantasticus: corpus Christi non fuit phantasticum. p. 59. n. 1. & seq. ac p. 76. n. 1. & seq. item p. 153. n. 1. & seq.

S. Philippus: quid significet hoc nomen? & unde ortum traxerit? p. 340. n. 7.

Philosophus: secundum recentiores sola anima rationalis potest pati. p. 85. n. 5.

Pilatus: hujus acta de Christo sunt argumentum efficax Religionis nostrae. p. 44. n. 7. probatur hæc acta esse genuina. *ibid.* & seq. propter hæc acta Tiberius petiit Christi apotheosin. Critici hæc negantes refutantur. *ibid.* an susceperit fidem catholicam? *ibid.* n. 8. fuit privatus administratione Judææ. p. 46. n. 11. sub ipso nulum est scriptum Evangelium. *ibid.*

Plata Horatius negat faminam à Christo Redemptam. p. 281. n. 4.

Pena: Christus per mortem suam peccatorum nostrorum poenas luit. p. 232. n. 5. an in Deo sit justitia vindex peccatorum, & horum poenas exposcens? p. 240. n. 1. Christus omnium peccatorum poenas, non verò culpas suscepit. p. 241. n. 2. solvuntur sophismata Socini. p. 249. n. 1. & seq. ac p. 272. n. 1. & seq. ostenditur Christum verè satisfecisse pro nobis pretio sanguinis. *ibid.* vid. *Infernus*.

Penitentia: sine meritis Christi non possumus poenitentiam agere. p. 257. n. 13. & 14.

Politicus: de regno politico Judæorum, p. 6. n. 5.

Poloni Fratres: vid. *Fratres*.

Populus: quomodo intelligendum illud? *expedit vobis, ut unus moriatur homo pro populo*. p. 30. n. 4.

Porphyrus impugnavit genealogiam Christi. p. 65. n. 1.

Præceptum: an Christus à Deo Patre habuerit præceptum moriendi? p. 111. n. 15. & seq. quomodo Christus stante præcepto liberè sit mortuus? *ibid.* ad libertatem sufficit indifferentia mediæ secundum se abstrahendo à Decreto, aut præcepto. p. 111. n. 17.

Prædestinatus docet, Christum tantum pro Electis ante mundi constitutionem esse mortuum. p. 279. n. 1. refutatur. *ibid.* & seq.

Prædestinatus: in quo sensu Christus dicitur prædestinatus Dei filius? p. 188. n. 1. & seq. ad quæ munera Christus sit prædestinatus? p. 190. n. 4. Christus pro prædestinatis non tantum mortuus est, sed etiam iis applicat mortis suæ fructum. p. 280. n. 3.

Prædi-

Prædicatio: Redemptio nostra non est facta prædicatione & exemplo. p. 229. n. 3. ac p. 249. n. 1. & seq. ac p. 272. n. 1. & seq. Christus reconciliationis est auctor soluto pretio, Apostoli autem per officium prædicationis. p. 254. n. 9. & 10. quo ætatis anno Christus Prædicationis Officium suscepit? p. 329. n. 6. & seq. Christus Prædicationis officium gessit tribus annis, & totidem mensibus. p. 336. n. 1. & seq. Christus suam prædicationem confirmavit miraculis Divina virtute patris. p. 341. n. 10.

Prædico: quomodo intelligendum illud? *in quo & iis, qui in carcere erant, spiritibus vivens prædicavit, qui increduli fuerant aliquando, cum fabricaretur arca.* p. 287. n. 17. & seq. vid. *Carcer*.

Præsepe: ex qua materia fuerit? & an ibi verè fuerint bos & asinus? p. 318. n. 2. 3. 4. & 5.

Pretium: decem propositionibus demonstratur, Christum verè dedisse salutis nostræ pretium. p. 228. n. 1. & seq. & ideò Christi sumus. *ibid.* ac p. 230. n. 4. si Christus pretium obtulit, cur dicimur gratis redempti? p. 237. n. 7. ac p. 246. n. 1. & seq. solvuntur Socini negantis, Christum solvisse pretium pro nobis, sophismata. p. 249. n. 1. tot. cap. V. ac p. 272. n. 1. tot. cap. VII. an verbum *Redimo* nil aliud significet, quàm sine soluto pretio à captivitate liberare? p. 251. n. 3. & 4. in quo sensu Deus dicatur vendere peccatores sine pretio? p. 251. n. 3. & 4. Christus est reconciliationis Author soluto pretio, Apostoli autem per officium prædicationis. p. 254. n. 9. & 10. mors hominis Dei majori pretio æstimanda est, quàm sempiternum damnatorum supplicium. pag. 273. n. 2. merita Christi sunt pretii infiniti. p. 291. n. 3. 4. & 5.

Primogenitus in quo sensu sit Christus, pag. 57. n. 16. ac p. 185. n. 18. & 19.

Princeps: vid. *Dux*. in quo sensu dæmon dicatur Princeps mundi? p. 286. num. 14. & 15.

Professio: quid dicendum de professione fidei Zenonis? p. 202. n. 10. & 11.

Propassio quomodo distinguatur à passione? p. 76. n. 4. & seq.

Prophetia: vid. *Vaticinium*.

Propitiatio nostra in cruce Christus factus est. p. 237. n. 7.

Pyrrhus fuit Monothelita. p. 92. num. 2. & seq.

Q.

Quercus: an lignum crucis Christi fuerit ex quercu? p. 362. n. 16.

Quirinus: vip. *Cyrinus*.

R.

Rapio: quomodo intelligendum illud? *quæ non rapui, tunc exsolvebam.* pag. 241. num. 2.

Ratio: Christus habuit animam humanam, & non sensitivam mente, & ratione carentem. p. 84. n. 1. & seq. refutatur. p. 85. n. 6 & seq. ac p. 92. n. 1.

Rationalis: vid. *anima*.

Reconcilio: per Sacrificium crucis reconciliati sumus Deo. p. 237. n. 7. quomodo gratis reconciliati sumus, cum Christus pretium obtulerit? p. 237. n. 7. & pag. 255. n. 10. in reconciliatione à Christo facta à peccatis sumus expiati, deleti per passionem Christi peccatorum nostrorum chirographo. p. 238. n. 8. ut adeò Christus per mortem suam non declararit solum peccata dimissa, sed verè ipsè pro illis satisfecerit. pag. 238. n. 8. cur reconciliatio tribuatur morti Christi? & cur non ejus miraculis, aut resurrectioni? *ibid.* satisficit objectionibus. pag. 249. num. 1. & seq. ac pag. 272. num. 1. & seq. reconciliatio nostra principaliter Sanguini, & non vitæ Christi tribuenda est. p. 254. n. 9. & 10. quomodo intelligendum illud? *si enim, cum inimici essemus, reconciliati sumus per mortem filii ejus, multò magis reconciliati salvi erimus in vita ipsius.* *ibid.* an Deo reconciliati sumus à Christo per solam non imputationem peccati? *ibid.* Christus reconciliationis est Author soluto pretio, Apostoli autem per officium prædicationis. *ibid.* an Deus jam ante adventum Christi fuerit nobiscum reconciliatus? p. 262. n. 17. & 18. quomodo per Christum omnia sint reconciliata, quæ in Cælo, & in terra sunt? p. 286. n. 14. & 15. Angeli boni per peccatum hominum irati reconciliati sunt per mortem Christi? p. 286. n. 14. 15. & 16.

Redemptor: Christus est propriè Redemptor, qui nos sanguine suo redemit, & pro peccatis nostris satisfecit. p. 251. n. 3. & 4. Moyses in sensu improprio dicitur Redemptor. *ibid.* vid. *Christi satisfactio*. vel *Servator*. quando Christus dicitur Redemptor mundi, intelligitur Redemptor hominum, non dæmonum. p. 286. n. 14. & 15. nec obest, quòd dæmon dicatur Princeps mundi, *ibid.*

Redimo: an hoc verbum nil aliud dicat, quàm liberare à captivitate sinè soluto pretio? p. 251. n. 3. & 4. in quo sensu dicamur redempti sine argento? *ibid.* quomodo dicamur gratis Redempti? pag. 237. n. 7. ac p. 155. n. 10. quomodo intelligendum illud? *frater non redimit, redimet homo.* p. 276. n. 3. etsi Christus omnes homines

K k k 2

rede-

- redemerit, multi tamen mortis, & Redemptionis beneficium non recipiunt. p. 280. n. 2. an Christus etiam faminas redemerit? pag. 281. n. 4. vid. *femina*, an daemones, & damnatos? p. 285. n. 12. & seq. vid. *dæmon*. vel *reparatio*, an Christus descenderit ad inferos, ut inde redimeret incredulos, & peccatores sine poenitentia mortuos? p. 287. n. 17.
- Regnum*: in Davide, qui reprobato Saule constitutus est Rex, præfiguratum est Regnum Christo. p. 218. n. 1. an Christus habuerit Regnum spirituale, & temporale? *ibid.* & seq. Regnum temporale Christo denegant Lutherani. *ibid.*
- Religio*: quibus argumentis ad Religionem Catholicam sint pertrahendi gentiles? p. 41. n. 1. tot. cap. X. probatur diversimodè, quod Religio Catholica sit vera. *ibid.* an hanc susceperit Pilatus? p. 45. n. 8. solvuntur Gentilium objectiones contra Religionem Catholicam. p. 47. n. 1. & seq. tot. cap. XI.
- Remissio*: peccator per contritionem non meretur remissionem peccatorum merito de condigno. p. 278. n. 6.
- Reparatio* generis humani an sit causa incarnationis? p. 49. n. 1. tot. cap. XII. vid. *Christi satisfactio*. noluit Deus in hominum reparatione peccata dimittere non exhibita Divinae justitiæ satisfactione. p. 241. n. 1. sed intuitu meritorum Christi, & satisfactionis ejus salvi facti sunt. *ibid.* reparatio hominis non fuit condonatio, sed actus Judicii, ac justitiæ. *ibid.* solvuntur objectiones. p. 249. n. 1. & seq. ac p. 272. n. 1. & seq. quomodo Incarnatio sit opus Trinitatis, & Redemptio opus Christi? p. 269. n. 10. cur Christus mortem acerbissimam perpeffus sit, cum unica guttula pretiosi sanguinis sufficiens pro nostra Redemptione fuisset? p. 274. n. 4.
- Resurrectio* Christi est firmissimum argumentum fidei Catholicae. p. 43. n. 5. eadem non potest negari. *ibid.* Periodus Clementis XI. quod in resurrectione forma Servi sit reversa in formam Dei, non est Eutychniana. p. 59. n. 1. & seq. cur reconciliatio nostra tribuatur morti, & cur non Resurrectioni, aut miraculis Christi? p. 238. n. 8. an Christus dicatur Salvator, quia per resurrectionem suam nos in fide confortavit? p. 249. n. 1. & seq. ac pag. 272. n. 1. & seq. arca Noë Christi incarnationem, mortem, & resurrectionem figurabat. p. 255. n. 11. & 12. fuit necessaria ad fidei confirmationem. p. 262. n. 17. & 18.
- Resuscitatio* Lazari nequit in dubium vocari p. 341. n. 10. cur Christus jusserit in ejus suscitatione tolli lapidem? *ibid.* præter suscitationem miraculum fuit, quod Lazarus ligatus ambularet. p. 341. n. 10. an Petrus de Apono ipsemet, vel ejus statua sit combusta ob negatam Lazari resuscitationem? p. 341. n. 10.
- Reus*: an Sponsor possit puniri pro reo in pecunia, & corpore? p. 244. n. 4.
- Rex*: an tres Magi, qui venerunt adorare Dominum, fuerint Reges? p. 319. n. 6. & seq. contra Judæos probatur, Christum accepisse Damasci spolia, & Regum obsequia. pag. 321. n. 9. vid. *Magi*. Potestas Regis significatur in vaticinio Jacob per nomen *Virga*. pag. 5. n. 3. & p. 9. n. 1. & 2. vid. *Dux*, in Davide, qui reprobato Saulo constitutus est Rex, præfiguratum est Regnum Christi. pag. 218. n. 1. Christus est Rex. *ibid.* & seq. an habuerit Regnum spirituale, & temporale? *ibid.* Regnum temporale Christo denegant Lutherani. *ibid.*
- Roma*: quo anno à Roma condita Christus natus sit? p. 308. n. 1. & seq. aera vulgaris Dionysiana incepit anno Romæ 754. *ibid.*
- Romanus*: Soldarii apud Gellos, Decii apud Romanos se morti tradunt pro aliis; propterea vocantur Antipychi. p. 229. n. 2. octeteris Romanorum, & Judæorum lunaris. p. 352. n. 10. 11. & 12. Romani cives non puniebantur flagellis, aut fustuario. p. 356. n. 7. Christus flagellatus est more Romanorum, non Judæorum, p. 356. n. 7.

S.

Saba: cur tres Magi dicantur Reges Arabum, & Saba? p. 321. n. 10.

Sacerdos: in quo sensu verbum dici possit Apostolus, & Sacerdos? p. 134. n. 22. Christus est Sacerdos secundum ordinem Melchisedech. p. 210. n. 1. & seq. Melchisedech offerens panem, & vinum erat typus Christi instituentis Eucharistiæ Sacramentum. *ibid.* cur Christus non sit Sacerdos secundum ordinem Abel, Noë, aut Moysis? p. 210. n. 12. solvuntur objectiones Hæreticorum. p. 213. n. 1. tot. cap. VIII. an Christus non sit potius Sacerdos secundum Ordinem Aaron, quam Melchisedech? p. 215. n. 7. 8. 9. & 10. Christus non potest dici Sacerdos Leviticus. pag. 217. n. 11. historia Suidæ circa hoc est fabula. *ibid.* Socinus negat, Christum esse functum munere Sacerdotis. p. 227. n. 11. Christus fuit simul victima, & Sacerdos. p. 234. n. 6. Christus fuit Sacerdos per Sacrificium, quod ut homo obtulit in ligno crucis. p. 234. n. 6. ac p. 256.

256. n. 12. quodnam discrimen inter Christum Sacerdotem, & alios Sacerdotes? p. 234. n. 6. Christus in caelo non sacrificatur, ut putant Poloni fratres. *ibid.* hoc probatur ex figura Sacrificii Aaronici. *ibid.* quod Christus fuerit Sacerdos, probatur ex Patribus. p. 246. n. 1. & seq. tot. cap. IV. solvuntur sophismata Socini. p. 249. n. 1. tot. cap. V. & p. 272. n. 1. tot. cap. VII. ostenditur, Christum verè pro nobis satisfecisse soluto pretio. *ibid.* quomodo intelligendum illud? *si ergo* (Christus) *esset super terram, non esset Sacerdos.* p. 256. n. 12.
- Sacramentum:** ut Passio Christi consequatur suum effectum, debet applicari per fidem, charitatem, fidei Sacramenta, & opera bona. p. 257. n. 13. & 14.
- Sacrificium:** Scripura S. per peccatum subintelligit Sacrificium, quod pro peccato offertur, p. 232. n. 5. Christus factus est Sacrificium in ligno Crucis Deo spontè oblatum pro peccato. *ibid.* & p. 234. n. 6. hoc Sacrificium est præsignatum in victimis veteris legis. p. 234. n. 6. an hæc per se debebant peccata? *ibid.* Christus fuit simul Sacrificium & Sacerdos. p. 234. n. 6. quid significet Sacrificium *in odorem bonæ fragrantie*? *ibid.* Christus fuit Sacerdos per Sacrificium, quod ut homo obtulit in ligno crucis. p. 234. n. 6. ac p. 256. n. 12. quodnam discrimen inter Christum Sacerdotem, & alios Sacerdotes? p. 234. n. 6. Christus in Caelo non sacrificatur, ut putant Poloni fratres. *ibid.* hoc probatur ex figura Sacrificii Aaronici. *ibid.* per Sacrificium in cruce peractum reconciliati sumus Deo. pag. 237. num. 7. ac pag. 246. num. 1. & seq. tot. cap. IV. solvuntur sophismata Socini. p. 249. n. 1. tot. cap. V. & p. 272. n. 1. tot. cap. VII. ostenditur Christum verè pro peccatis satisfecisse soluto pro nobis pretio. *ibid.* Sacrificia Veteris legis substituebantur pro peccatoribus ita, ut animalia loco horum mactarentur. p. 256. n. 12. cur Christus solum semel se in Sacrificium obtulerit? p. 266. n. 3.
- Sale:** nomen Cainan est aliud à nomine Arphaxad, & Sale. p. 72. n. 8.
- Salem** primitus vocabatur Jerosolyma. pag. 208. n. 5. & 6.
- Salomon:** an ex Davide prodierint duo stipites, Regius scilicet per Salomonem, & Sacerdotalis per Nathan? p. 217. n. 12.
- Salvator:** vid. *Servator*
- Salus:** Pagani docent, non dari secundam Personam, quæ pro salute nostra passa esset, sed peccata, utpote quæ Deo non nocent condonari à Deo. p. 226. n. 8. an Christus dicatur Salvator, quia nobis salutis viam annuntiavit? p. 217. n. 11. ac p. 249. n. 1. & seq. an Abel, Noë, & cæteri iusti salutem sint consecuti sine satisfactione Christi? p. 257. n. 13. & 14.
- Samosatenfis Paulus:** vid. *Paulus*.
- Sanctifico:** ob communicationem Idiomatum Christus dicitur sanctificatus, & sanctificans. p. 170. n. 2.
- Sanctitas:** hæc in qualibet creatura est creata, & accidentalis. p. 107. n. 2. quid præstet Sanctitas? *ibid.* an hæc in Christo fuerit creata, & accidentalis, vel increata, & substantialis? p. 107. n. 2. & seq. vel utraque simul? *ibid.*
- Sanctus:** an Christus ut viator habuerit scientiam Sanctorum? p. 87. n. 5. ac p. 90. n. 15. & seq. an cum hac in eodem stare possit summa tristitia? pag. 90. n. 15. & seq. cur Christus vocetur Nazareus, id est, Sanctus? p. 107. n. 1. Christus est Mediator peculiari quodam titulo ad differentiationem Sanctorum. p. 294. n. 12. & 15.
- Sanguis:** probatur decem propositionibus: Christum nos verè redemisse Sanguinis sui pretio. pag. 229. n. 2. & seq. & idèò Christi sumus. *ibid.* ac p. 230. n. 4. ac p. 246. n. 1. & seq. an Christus vocetur Salvator, quia Sanguine suo veritatem confirmavit? p. 245. n. 1. & seq. solvuntur sophismata Socini negantis Christum pro nobis satisfecisse soluto pretio. p. 249. n. 1. tot. cap. V. & pag. 272. n. 1. tot. cap. VII. in quo sensu sanguis Christi dicatur sanguis fœderis? p. 249. n. 1. & seq. Christus est propriè Redemptor, qui nos sanguine suo redemit, ac pro peccatis nostris satisfecit. p. 251. n. 3. & 4. ac p. 254. n. 9. & 10. cur Christus mortem acerbissimam elegerit, cum unica guttula pretiosi sanguinis sufficiens fuisset pro Redemptione nostra? p. 274. n. 4. Sudor Christi fuit sanguine permixtus. p. 353. n. 1.
- Satisfactio** Christi variè impugnatur ab hæreticis. p. 223. n. 1. vid. *Christi satisfactio* noluit Deus in hominum reparatione peccata dimittere non exhibita Divinæ iustitiæ satisfactione, sed intuitu meritorum Christi, & satisfactionis ejus salvi facti sumus. p. 241. n. 2. decebat quàm maxime, ut ob peccata nostra divinæ iustitiæ condigna fieret satisfactio. p. 242. n. 3. in Satisfactione Christi videmus Dei iustitiam ac misericordiam, & peccati turpitudinem. *ibid.* quas homo alias ex satisfactione Christi hauriat utilitates? *ibid.* hanc à Christo esse datam, probatur ex Patribus contra Socinum. p. 246. n. 1. & seq. tot. cap. IV. solvuntur sophismata Socini negantis Christum pro nobis satisfecisse soluto pretio. p. 249. n. 1. tot. cap. V. & p. 272. n. 1. tot. cap. VII. cur non

omnes homines salventur, cum Christus pro omnibus satisfactionem præstiterit? p. 249. n. 1. & seq. Christus est propriè Redemptor, quia pro satisfactione peccatorum sanguinem dedit. p. 251. n. 3. & 4. Christus peccata nostra portavit, ea per satisfactionem delendo. p. 252. n. 5. & 6. an Satisfactio Christi hæcenus explicata repugnet, & obscuret misericordiam Dei? p. 257. n. 13. & 14. an Abel, Noë, & reliqui iusti veteres salutem sint consecuti sine satisfactione Christi? *ibid.* an Deus olim condonarit peccata sine ulla satisfactione, dumodo peccator doluerit de iis? *ibid.* sine meritis Christi non possemus poenitentiam agere. pag. 257. n. 13. & 14. quomodo Deus peccata condonet? *ibid.* quale emolumentum accreverit Deo per satisfactionem Christi? *ibid.* propter satisfactionem Christi non sunt supervacanea bona opera nostra. *ibid.* ut Satisfactio Christi consequatur suum effectum, debet applicari per bona opera nostra. *ibid.* si Christus satisfecit, cur patimur mortem, & hujus vitæ miseras? p. 262. n. 17. & 18. quomodo Christus satisfacere potuerit, cum ipsemet sub lege fuerit? *ibid.* an satisfactio Christi fuerit finita, vel infinita? p. 264. n. 19. ac p. 265. n. 1. tot. cap. VI. an fuerit rigorosa secundum iustitiam rigorosam, & juris apices? p. 265. n. 1. tot. cap. VI. quid requiratur ad satisfactionem rigorosam? *ibid.* Satisfactio Christi nedum æquivalens est, verum etiam superabundans. p. 266. n. 3. & seq. an satisfactio Christi fuerit infinita propter unionem hypostaticam? pag. 267. n. 5. quomodo intelligendum illud? *adimpleo ea, quæ defunt passioni Christi in carne mea.* p. 268. n. 7. cur Christus mortem acerbissimam pertulerit, cum unica guttula pretiosi Sanguinis sufficiens pro satisfactione fuisset? p. 274. n. 4. Christus quidem ut homo satisfecit, sed natura humana, in qua Christus passus est, erat hypostaticè unita verbo. p. 274. n. 5. cur satisfactio Christi sit infinita ex eo, quia facta à Deo, & cur non ex eadem ratione productio mundi, & alia opera Dei sint infinita? p. 274. n. 5. quomodo Christus utpote Deus potuerit sibi ipsi satisfacere pro peccato? p. 224. n. 2. ac p. 275. n. 1. & seq. creatura rationalis obstricta peccato nequit vel pro se, vel pro aliis condignè satisfacere Deo. p. 275. n. 2. nulla creatura etsi gratia, & meritis ornata potest exhibere Deo pro mortali peccato coæqualem satisfactionem. p. 276. n. 3. quomodo intelligendum illud? *frater non redimit, redimet homo.* *ibid.* an nec Angelus satisfacere potuisset pro peccato?

p. 276. n. 3. an nec homo, si à Deo constitueretur caput morale hominum? p. 277. n. 5. & 6. an per solam contritionem, aut charitatem perfectam sine satisfactione Christi Deo reddatur omne id, quod peccato ablatum? p. 277. n. 5. & 6. an creatura pura possit Deo satisfacere ad juris apices pro peccato veniali? p. 278. n. 6. Christus pro omnibus satisfecit. p. 279. n. 1. Calviniani, Janfeniani, Prædestinatiani, & Gotheschalci docuerunt, Christum tantum pro Electis ante mundi constitutionem esse mortuum. *ibid.* refutatur. *ibid.* & seq. etsi Christus pro omnibus satisfecerit, multi tamen mortis ejus beneficium non recipiunt. p. 280. n. 2. Christus pro prædestinatis non solum satisfecit, sed etiam iis applicat mortis suæ fructum. p. 280. n. 3. an Christus etiam pro fœminis satisfecerit? p. 281. n. 4. & seq. vid. *Fœmina.* an pro damnatis, & dæmonibus? p. 285. n. 12. & seq. vid. *Dæmon.* Origenes docuit, Christum satisfecisse pro Angelis & Astris, & ideo pœnas inferni non esse perpetuas. p. 285. n. 12. & seq. an idem docuerint S. Hieronymus, & Tertullianus? *ibid.*

Saturninus tribuit Christo corpus phantasticum, & umbratile. p. 54. n. 1. vid. *Corpus.* refutatur. p. 76. n. 1. & seq. an census tempore Nativitatis Christi sit indictus à Saturnino. p. 310. n. 4. & 5.

Saul: in Davide, quæ reprobato Saule constitutus est Rex, præfiguratum est Regnum Christi. p. 218. n. 1. an vocetur Silo, aut Messias? p. 11. n. 11. & 12.

Scelestus: vid. *Peccator.*

Sceptrum: quando Sceptrum de domo Juda defecerit. p. 4. n. 1. tot. cap. I. II. & III.

Scharioth: an Judas proditor sit natus in vico Scharioth. p. 340. n. 9.

Scythæ: Monachi Scythæ, quid senserint de propositione: *unus de Trinitate passus, & mortuus est?* p. 200. n. 1. & seq. an fuerint Eutychiani, *ibid.* defenduntur. p. 203. n. 12. 13. & 14. cur sint ex urbe ejeci. *ibid.* an fuerint Nestoriani. *ibid.*

Scientia: Christus præter scientiam Divinam habuit creatam, & infusam. p. 86. n. 1. & seq. quid sit scientia Divina, quid humana? quid acquisita? quid infusa? quid Beatifica? habuit Christum scientiam experimentalem, & acquisitam. p. 87. n. 4. Beatificam. p. 87. n. 5. ac p. 90. n. 15. & seq. non autem comprehensivam. p. 88. num. 6. & seq. quomodo Christus profecerit scientia? pag. 88. num. 8. & seq. quomodo salva hac scientia Christus ignoravit peccatores, peccata, Judicii diem? pag. 89. n. 12. ac pag. 90. n. 14.

an

I N D E X.

- an eum scientia Beatifica in Christo stare possit summa tristitia? p. 90. n. 15. & seq.
- Scriptura S.* per peccatum subintelligit Sacrificium, quod pro peccato offertur. p. 232. n. 5.
- Sebasie* quo anno condita? p. 306. n. 20. & 21.
- Seditio* in Orestem non est mota à S. Cyrillo. p. 127. n. 1. & 2.
- Sejanus* quo anno sit interfectus? p. 350. n. 6.
- Sem*: an Melchisedech erat Sem, qui fuit filius Noë? p. 208. n. 5. an Sem fuerit natu major, an Japhet? *ibid.*
- Semen*: Helvidius docuit, B. Virginem post Christum ex semine S. Josephi alios peperisse filios. p. 54. n. 1. refutatur. p. 57. n. 14. & seq. Judæi negant Messiam nasciturum sine semine virili. p. 54. n. 1. refutatur. p. 54. n. 2. & seq. ac pag. 58. n. 15.
- Sepultus*: vid. *Passus*.
- Sergius* favebat Monothelitis. p. 92. n. 2. & seq. an Honorius iisdem favebat in Epistola ad Sergium data? p. 98. n. 1. & seq.
- Serpens* aeneus erat figura Christi in cruce exaltati. p. 255. n. 11. & 12.
- Servator*: an Christo hic titulus conveniat, quia nobis salutis viam annuntiavit? p. 227. n. 11. ac p. 249. n. 1. aut quia sanguine suo confirmavit veritatem? aut quia per mortem suam nobis exemplum præbuit? aut quia per resurrectionem nos in fide firmavit, aut quia vitam æternam nobis præbet? aut quia pro nobis satisfecit, & pretium solvit? pag. 249. num. 1. & seq. ac pag. 227. num. 11. solvuntur sophismata Socini. p. 249. n. 1. tot. cap. V. ac p. 272. n. 1. tot. cap. VII. vid. *Redemptor*.
- Servus*: quod in resurrectione Dominica forma Servi sit reversa in formam Dei, non est Eutychianum. p. 159. n. 1. & seq. an Christus possit dici Dei servus? p. 193. n. 1. & seq. quid sit servus naturalis, & legalis? *ibid.* unde hoc nomen proveniat? p. 193. n. 2. quid sit *servus peccati*? p. 193. n. 2. Christus non vocetur Dei servus. p. 197. n. 11. Servi soli, non autem liberi, aut Romani cives puniebantur flagellatione. p. 356. n. 7. in flagellatione Servorum non erat præscriptus certus verberum numerus. *ibid.*
- Severitas*: hi hæretici progressi sunt à Juliano Halicarnasseo, & Gaino. p. 72. n. 1. docuerunt, Christum assumpsisse corpus incorruptibile. *ibid.* in suum errorem perduxerunt plures etiam Hierarchas primarios, & Monachos. *ibid.* imò & ipsum Imperatorem Justinianum, qui postea omnes Episcopos vi ad suam sententiam trahere voluit. *ibid.*
- Siclus*: quanti pretii erant triginta argentei Sicli, quibus venditus est Christus? p. 354. n. 2. 3. & 4.
- Sidus*: plures docuerunt, corpus Christi esse formatum de coelo, æthere, sideribus. p. 54. n. 1. vid. *Corpus*. refutatur. p. 76. n. 1. & seq.
- Silo*: quid hoc verbum significet in vaticinio Jacob? p. 8. n. 9. ac p. 10. n. 5. & 6. item p. 11. n. 11. & 12. non alii hic titulus competit, quam Messiae. *ibid.*
- S. Simon Chananæus*: quid significet hoc nomen? p. 340. n. 8.
- Simon Cyrenæus*: non hic, sed Christus est crucifixus. p. 63. n. 8. & 9. ac p. 76. n. 1. & seq.
- Simon Magus*: hujus discipuli tribuunt Christo corpus phantasticum non solidum de Virgine, umbratile non verum. p. 54. n. 1. vid. *Corpus*. refutatur. p. 76. n. 1. & seq.
- S. Simon Petrus*: vid. *S. Petrus*.
- Simon Samarita* nequit comparari Christo. p. 47. n. 1. & 2. de statua ei Romæ erecta. *ibid.*
- Socinianus*: hi hæretici denegant Christo scientiam Divinam. p. 86. n. 1. contra eosdem Christo tribuitur æternitas. p. 197. n. 12. negant Christum potuisse satisfacere pro peccatis, quia eum purum hominem putant. p. 226. n. 8. negant Originale peccatum, & Redemptionis necessitatem. p. 226. n. 10. unde Christum passum affirmant, ut nobis exemplum daret. *ibid.* docent nullam Dei justitiam postulare, ut peccata puniantur, Christum dici Servatorem, quia nobis nostræ salutis viam annuntiavit, non tamen satisfecisse pro peccatis, nec functum esse ante mortem munere Sacerdotis: sed Deum condonare peccata, cum non potuerit Christus innocens mortis supplicio affici pro sceleratis sine summa injustitia. p. 227. n. 11. Sociniani refutantur decem propositionibus, in quibus demonstratur, Christum verè esse Redemptorem nostrum. p. 228. n. 1. & seq. quomodo Sociniani, & quomodo catholici explicent illud? *expedit vobis, ut unus moriatur homo pro populo*. p. 230. n. 4. & quomodo illud? *verè languores nostros &c.* p. 232. n. 5. quid per chirographum intelligant Sociniani? p. 238. n. 8. contra hos ex l'atribus probatur, Christum esse Redemptorem nostrum, ac pro nobis passum, & mortuum, fuisse Sacerdotem: & pro peccatis satisfecisse. p. 246. n. 1. & seq. tot. cap. IV. solvuntur sophismata Socinianorum. p. 249. n. 1. tot. cap. V. & p. 272. n. 1. tot. cap.

- cap. VII. & ostenditur, Christum verè satisfecisse, & pro peccatis sanguinem fuisse. *ibid.* quomodo Socinianus, & quomodo Christianus explicent illud? *Personarum acceptio non est apud eum.* p. 272. n. 1. probatur contra Socinianos, adorationem Magorum fuisse religiosam, & indicantem Christi Divinitatem. p. 322. n. 13. 14. & 15. tres Magi Christum Deum contestati sunt muneribus suis. *ibid.*
- Socrates*: huic malè comparatur Christus. p. 47. n. 1. & 2.
- Soldurius* apud Gallos: Decius apud Romanos se morti tradit pro alio: unde vocantur Antipsychi. p. 229. n. 2.
- Spes*: an hæc virtus in Christo fuerit? p. 108. n. 7.
- Spineus*: an corona spinea Christi fuerit ex marinis juncis? p. 357. n. 9. vel ex rubo, aut Rhamno? *ibid.* coronatio Christi fuit figurata in ariete hærente vepribus, & ab Abrahamo immolato. *ibid.*
- Spiritus S.* an sciat iudicii diem? p. 90. n. 14. Christus dictus est Sanctus, id est, Nazareus ob Spiritum S. inhabitantem. p. 107. n. 1. Christus patravit miracula virtute propriâ non alienâ Spiritus S. p. 134. n. 21. an etiam Spiritus S. potuisset eandem assumere carnem, ut fecit Filius? p. 166. n. 14. & tamen unus dici homo? *ibid.* cur filius, & non Spiritus S. factus sit homo? p. 167. n. 17. cur Christus dicatur natus de Spiritu S. & cur non filius illius? p. 191. n. 1. & seq. Manichæus dixit, Spiritum S. esse passum. p. 202. n. 11. Hierax creditur, Melchisedech esse Spiritum S. p. 206. n. 1. refutatur. *ibid.* & seq.
- Spiritus*: quomodo intelligendum illud? *in quo & iis, qui in carcere erant, spiritibus vivens prædicavit, qui increduli fuerant aliquando, cum fabricaretur arca.* p. 287. n. 17. & seq. vid. *Carcer*.
- Sponsor*: & vas est Christus, cui volenti peccata nostra sunt imputata. p. 244. n. 4. an Sponsor possit puniri pro reo, tam in pecunia, quam corpore? *ibid.* ac p. 269. num. 9.
- Stancarus* humanæ solùm naturæ tribuit Mediatoris officium. p. 294. n. 13. sententia Auctoris. p. 295. n. 15.
- Stipes*: vid. *Salomon*.
- Subsistentia*: duas in Christo admisit Nestorius. p. 115. n. 4. & seq. an sine propria subsistentia Humanitas Christi sit perfecta? p. 122. n. 18. & 19.
- Substantia* quid importet? p. 122. n. 19. cur verbum *facto* in textu: *aquam vinum factam*: significet mutationem substantiæ, & cur non in textu: *verbum caro factum est*? p. 155. n. 6. & seq. an verbum per substantiæ mutationem factum sit caro, sicut panis corpus Christi? p. 155. n. 6. & seq.
- Sudarium*: quid dicendum de Sudario Veronice? p. 358. n. 10. & 11.
- Sudor* Christi fuit sanguineus. p. 353. n. 1.
- Suidas* quando narrat Christum fuisse Sacerdotem Leviticum, producit fabulam. p. 217. n. 11.
- Suppedaneum*: an crux Christi habuerit suppedaneum, cui corpus Christi quasi insidebat? p. 361. n. 17. & 18.
- Suspenso*: in Christo fuit indifferentia libertatis, non autem suspensionis. pag. 291. num. 2.
- Synagoga* quid? p. 6. n. 5. quis ei præfuerit? *ibid.* ex eo, quod Christus legerit in Synagoga, non probatur, eum fuisse Ordinis Levitici. p. 217. n. 11.
- Syncope*: vid. *Morbus*.
- Synedrion* quid? p. 6. n. 5. quis ei præfuerit? *ibid.* tempore Machabæorum habuit magnam auctoritatem. *ibid.* & seq. quando defecerit? p. 7. n. 7. & seq. usque ad cap. IV.
- Synodus*: quid dicendum de sententia excommunicationis in Honorium I. lata à Synodo sexta? p. 98. n. 2. & seq. an Synodus possit errare errore facti? *ibid.* vid. *Concilium*. Synodus quinta damnavit ea, quæ contra S. Cyrillum scripsit Theodoretus. p. 130. n. 9. eadem damnavit Theodorum Mopsuestenum dicentem; Deum verbum, & Christum esse distinctos. p. 142. n. 5. item Ibam negantem Deum verbum factum esse hominem ex Virgine: *ibid.* hanc Synodum approbavit Vigilius Papa. *ibid.* alia notanda de hac quinta Synodo expenduntur. p. 142. n. 5. & seq.

T.

- Tabernaculum*: in quo sensu Christi humanitas comparetur tabernaculo? p. 121. n. 14. & 15.
- Tango*: cur Christus noluerit tangi à scæmina. p. 284. n. 9. & seq.
- Temperantia*: quomodo hæc virtus fuerit in Christo. p. 108. n. 7.
- Templum* irritò conatu Judæi sæpius reedificare tentarunt. p. 18. n. 9. quid dicendum de templo secundo, & tertio Judæorum. p. 32. n. 10. & seq. ante cujus templi eversionem venerit Messias. *ibid.* in quo sensu humanitas Christi comparetur templo. p. 121. n. 14. & 15. ex eo, quod è templo ejecerit vendentes, & ementes, non probatur, eum fuisse Levitici Ordinis. p. 217. n. 11.

Tenebræ

I N D E X.

Tenebrae factae sunt in morte Christi super universam terram, & non solum in aliqua parte mundi. p. 365. n. 22.

Terra: quomodo à Christo omnia sint inflaurata, quae in terris, & in coelis sunt? p. 286. n. 14. & 15. *Tenebrae* factae in morte Christi super universam terram, & non solum in aliqua parte mundi. p. 365. n. 22.

Tertullianus: an cum Origene docuerit, Christum etiam pro Angelis, & Astris mortuum? p. 285. n. 12. & seq.

Testamentum: vid. *Lex*.

Thabor quantum distet à Nazareth? p. 317. num. 1.

S. Judas Thadæus: quid significet hoc nomen? p. 340. n. 8. cur dicatur Lebbaeus? *ibid.*

Tharxis: cur tres Magi dicantur Reges Tharxis, & Insulae? p. 321. n. 10.

Theandricus: an in Christo sit una operatio *Theandrica*, id est Deovirilis? p. 93. n. 5. & seq.

Theodoretus: Synodus quinta damnavit ea, quae contra S. Cyrillum scriptis Theodoretus. p. 130. n. 9. an Theodoretus se opponens S. Cyrillo adhæserit Nestorio, ac hujus dogmata tradiderit? p. 137. n. 6. & seq. Theodoretus tandem resipuit, & adiit partes S. Cyrilli. p. 138. n. 8. hujus Capitulum rejiciens S. Cyrilli anathematismos ut nestorianum reprobat. p. 141. n. 1. & seq. alia notanda de eo. p. 149. n. 22. & seq. Theodoretus anathematizans Eutychetem in suam sedem restitutus est à Concilio Chalcedonenſi. p. 153. n. 2.

Theodorus Mopsuestenus fuit Magister Nestorii. p. 141. n. 1. docuit in capitulo à Synodo quinta damnato alium esse Deum verbum, & alium Christum. p. 142. n. 5. alia notanda de eo. p. 147. n. 14. & seq.

Theodorus cappadox Author Origenistarum fecit, ut Justinianus Imp. edictum ederet adversus tria capitula. p. 141. n. 1. & seq.

Theodorus Argentarius an hic sit Author Melchisedecianorum? an verò Theodotus? aut Theodotiani? p. 206. n. 1. vid. *Melchisedech*.

Theodosius Imp. urgente Eutychete convocavit concilium prædatorium Ephesinum, in quo S. Flavianus vulnerum atrocitate obiit. p. 153. n. 1. & 2.

Theodotianus: vid. *Theodorus Argentarius*.

Theodotus: vid. *Theodorus argentarius*.

S. Thomas: quid significet hoc nomen? p. 340. n. 8. cur dicatur Didymus? & geminus? *ibid.*

Tiberius ob acta à Pilato in laudem Christi data voluit Christum inter Deos referre. p. 44. n. 7. Critici hocnegantes refutant. *R. P. Berti Theol. Tom. V.*

tur. *ibid.* & seq. quo anno Imperii Tiberii mortuus sit Christus? p. 345. n. 2. quo anno interfecerit Sejanum? p. 350. n. 6. quando adeptus sit imperium? p. 327. n. 1. & seq. quo anno imperii Tiberii Baptizatus sit Christus? *ibid.* & p. 329. n. 6. & seq.

Titulus: de forma Crucis Christi, & tituli. p. 361. n. 14.

Tribus: an Hasmonæi sint de tribu Juda, vel Levi? p. 4. n. 1. tribus Levi, & Juda fuere conjunctæ, *ibid.* an Machabæi sint de tribu Juda? p. 4. n. 1. ex tribu Levi unus præfuit Synagogæ. p. 6. n. 5. ex tribu Juda unus præfuit Synedrio, *ibid.* an tribus Juda defecerit? p. 8. n. 8. & 9. n. 3. ac p. 12. n. 17. & 18. an Machabæi sint de tribu Juda? p. 13. n. 1. & seq. B. Virgo, & S. Joseph sunt ex una tribu. p. 67. n. 5. & seq. Christus fuit ex tribu Juda, & non ex tribu Levi? p. 217. n. 11. Urias fuit ex tribu Juda, non Levi, habuitque uxorem Bersabeam. p. 217. n. 13. ex quali tribu fuerit S. Elisabeth? *ibid.* an nulla filia potuerit accipere virum ex alia tribu, quàm sua? p. 217. n. 13. etsi nullam ipsi attulerit hæreditatem? *ibid.*

Trinitas: an omnes Personæ S. S. Trinitatis potuissent assumere naturam unam? p. 166. n. 14. & an in hoc casu adhuc unus homo dici posset? *ibid.* quid dicendum de propositione: *unus de Trinitate passus, ac mortuus est*? p. 200. n. 1. & seq. quid dicendum de propositione: *unus de Trinitate est incarnatus*? *ibid.* Monachi Accemetæ negantes Christum esse unum de Trinitate tanquam Nestoriani sunt damnati. p. 202. n. 8. quando dicitur *unus de Trinitate*: vox *unus* non naturam Divinam, sed Personam denotat. p. 202. n. 9. quomodo Incarnatio verbi sit opus totius Trinitatis & quomodo Redemptio opus Christi? p. 269. n. 10.

Trisagium: cur huic non possit addi: *qui passus est pro nobis*? p. 202. n. 11.

Tristitia: an in Christo simul possit esse visio Beatifica, & summa tristitia? p. 90. n. 15. & seq. an mortis tristitia potuerit perturbare mentem Christi? p. 293. n. 10.

U.

Valentinianus docuit: corpus Christi non de Virgine: sed de coelo, æthere, sideribus formatum. p. 54. n. 1. vid. *Corpus*. refutatur. p. 76. n. 1. & seq. ac p. 120. n. 13.

Vas & Sponsor est Christus, qui volens peccata nostra suscepit. p. 244. n. 4. an
M m m vas

vas possit puniri pro reo in corpore, & pecunia? *ibid.* ac p. 227. n. 11. item p. 260. n. 15. & 16.

Vaticinium: quod venerit Messias in lege promissus, demonstratur ex Vaticinio Jacob. p. 4. n. 1. tot. cap. I. quomodo illud interpretentur Judæi? p. 4. n. 1. & seq. quomodo Catholici? *ibid.* assertur, & explicatur. p. 5. n. 2. & seq. tot. cap. I. II. & III. probatur ex Vaticinio Danielis, iam advenisse Messiam, p. 15. n. 1. tot. cap. IV. V. & VI. quomodo numerandæ sint hebdomadæ? *ibid.* in hoc vaticinio vulgata nostra non discrepat à textu hebraico. p. 16. n. 3. ex silentio falsa vaticinia edentium Oraculorum probatur adventus Messiae. p. 44. n. 6. ostenditur, quod vaticinium Isaiae non possit aliter exponi, quàm de B. Virgine: *Ecce Virgo concipiet.* p. 54. n. 2. & seq.

Ubiquitarius docet, humanitatem Christi fuisse immensam, ac omnipotentem. p. 169. n. 1. refutatur. p. 173. n. 8. & seq.

Velamen: cur fæminæ adhibeant velamen capitis? p. 282. n. 7. 8. & 9.

Vendo: in quo sensu Deus dicatur peccatores vendere sine pretio? p. 251. n. 3. & 4.

Venustus & forma corporis Christi qualis fuerit? p. 74. n. 6. & seq.

Verbum: vid. *Christus*: quod assumpserit carnem, evincunt rationes catholicorum, non autem potest demonstrari. p. 47. n. 1. variae objectiones contra verbum caro factum allatae solvuntur. p. 48. n. 3. & seq. an verbum assumpserit naturam humanam ob peccatum Adæ, & reparationem generis humani? p. 49. n. 1. tot. cap. XII. cur verbi incarnatio tam serò facta? p. 52. n. 11. verbum prodit sine virili semine. p. 54. n. 2. & seq. an natura humana verbo unita potuerit naturaliter pati. p. 76. n. 1. & seq. verbum & unigenitus est una tantum Persona, p. 120. n. 13. in quo sensu verbum dici possit Apostolus, & Sacerdos. p. 134. n. 22. Deum verbum, & Christum distinctos dixit Theodorus Mopsuestenus damnatus à Synodo quinta. p. 142. n. 5. Capitulum Ibæ negans Deum verbum factum esse Hominem ut Nestorianum rejicitur à Synodo quinta. p. 141. n. 1. & seq. cur verbum *facio* in textu *aquam vinum faciam*: uxorem Lot factam columnam salis &c. significet mutationem, & cur non in textu *Verbum caro factum est*? pag. 155. num. 6. & seq. an Verbum per substantiæ mutationem factum sit caro, sicut panis sit corpus Christi? *ibid.* an verbum potuisset assumere naturam irrationalem? p. 167. n.

16. an de Divinitate Verbi ob communicationem Idiomatum possint dici ea, quæ dicuntur de humanitate illius? p. 169. n. 1. vid. *Idioma*. per eandem communicationem bene dicitur: Verbum acquisivit Ecclesiam sanguine suo, est crucifixum, mortuum. p. 170. n. 2. & seq. quomodo Incarnatio Verbi sit opus totius Trinitatis, & quomodo Redemptio opus Christi? p. 269. n. 10. Christus quidem ut homo satisfecit, sed natura humana, in qua passus erat, fuit hypostaticè unita Verbo. p. 274. n. 5. Christus non est Mediator, ut est homo à Persona verbi præcisus. p. 295. n. 14. Christus est Mediator in natura humana hypostaticè unita Verbo. p. 295. n. 15.

Verbum: de verbis Christi: in qua lingua ea Christus protulerit? p. 365. n. 23.

Veritas: an Christus vocetur Salvator, quia sanguine suo confirmavit veritatem? p. 227. n. 11. & p. 249. n. 1. & seq.

S. Veronica: quid dicendum de Sudario S. Veronicæ? p. 358. n. 10. & 11.

Vespasianus nequit comparari Christo. pag. 47. n. 1. & 2.

Vestimentum: de vestimentis Domini. pag. 364. n. 21.

Viator: an Christus ut viator viderit Divinitatem? p. 87. n. 5. ac p. 90. n. 15. & seq. Christus ut viator non habuit scientiam comprehensivam. p. 88. n. 6. & seq.

Victima: vid. *Sacrificium*.

Vigilius Papa: quid dicendum de hujus *Judicato* contra tria capitula edito? p. 141. n. 2. & seq. approbavit Synodum quintam, *ibid.* alia de hoc Papa, præcipue de ejus exilio examinantur. p. 141. n. 2. & seq. quid sentiendum de hujus constituto? *ibid.*

Vindex: an in Deo sit justitia vindex peccatorum, & constans voluntas puniendi peccatores? pag. 240. n. 1. ac pag. 242. num. 3.

Vinum: vid. *mutatio*: aut *Eucharistia*.

Vir: vid. *Uxor*.

Virga: per hanc in vaticinio Jacob intelligitur regia auctoritas, non castigatio, & tribulatio. p. 5. n. 3. ac p. 9. n. 1. & 2.

Virginitas: an B. Virgo coluerit cum S. Josepho perpetuam Virginitatem? p. 58. n. 15. an non habuerit S. Josephus aliam conjugem ante B. Virginem, *ibid.* vid. *Virgo*.

Virgo: de Christi Incarnatione in utero intemeratæ Virginis peracta. pag. 54. n. 1. tot. cap. I. eidem integritatem denegant Ebion, Cerinthus, Carpocrates p. 54. n. 1. & seq. item Judæi negant nasciturum Messiam ex puella nesciente virum. *ibid.* Helvidius docuit, Beatissimam Virginem alios

I N D E X.

alios ex semine Joseph post Christum peperisse filios. *ibid.* Valentiniani, Basilides, Marcio, Bardesani, Apellejani putarunt, Corpus Verbi non de Virgine, sed de Cælo, æthere, sideribus formatum. *ibid.* Simonis Magi discipuli Menander, & Saturninus tribuunt Verbo Corpus phantasticum, & umbratile, non solidum de Virgine, ac verum. *ibid.* Verbum de Virgine absque virili semine prodit. pag. 54. n. 2. & seq. cur Virgo in Scriptura dicatur *abscondita*? *ibid.* per verbum *Halma* demonstratur in Scriptura Mariæ Virginitas. *ibid.* ostenditur, quod prophetia Isaïæ *Ecce Virgo concipiet &c.* non possit aliter exponi, quam de Beatissima Virgine. *ibid.* etiam nomine *Mulieris* potest intelligi B. Virgo. p. 57. n. 12. & 13. propugnatur perpetua Virginitas B. V. Mariæ, ita ut non habuerit alios filios præter Christum. p. 57. n. 14. & seq. in quo sensu Christus dicatur *Primogenitus* B. Virginis? p. 57. n. 16. B. Virgo non Noverca, sed matertera erat Jacobi p. 58. n. 15. Christus sumpsit veram Carnem non de Cælo prolapsam, sed ex Virgine procreatam. p. 59. n. 1. tot. II. an Christus negarit, Beatissimam Virginem esse Matrem suam? p. 64. n. 10. & 11. an Beatissimæ Virginis Parentes fuerint Joachim & Anna? p. 67. n. 5. & seq. B. Virgo, & S. Joseph erant sanguine propinqui, & ex una tribu. *ibid.* quidam docuerunt, Christum assumpsisse corpus incorruptibile de Virgine. pag. 72. n. 1. & seq. S. Hilarius tribuit Christo verum corpus nostro consubstantiale, & ex Virginis carne susceptum. p. 79. n. 1. & seq. ac passionis capax. p. 80. n. 6. & seq. an B. Virgo bene vocetur *Deipara*? p. 100. n. 9. hoc negat cum Anastasio Nestorius. p. 114. n. 1. & seq. impugnatur. p. 123. n. 1. & seq. B. Virgo revera Deum genuit, & in utero suo formatum edidit. *ibid.* ac p. 179. n. 5. & seq. Capiculus Ibræ negans Deum verbum factum esse hominem ex Virgine ut nestorianum rejicitur à Synodo quinta. p. 141. n. 1. & seq. an promereri potuerit Incarnationem? p. 164. n. 7. & quomodo promeruerit? *ibid.* & seq. quomodo fuerit cognata Sanctæ Elisabeth? pag. 217. num. 13. annuntiatio B. Virginis contigit 25. Martii. pag. 313. n. 2. B. Virgo peperit Christum completis novem mensibus. p. 316. n. 8. Domus B. Virginis verè fuit è Syria translata Angelorum ministerio Tersactum: inde in agrum Picentinum, nunc Lauretum. p. 324. n. 16. & seq.

Virtus: quæ virtutes fuerint in Christo? an temperantia, continentia, Charitas,

fides, spes? p. 108. n. 7. Christus patrauit miracula virtute propriâ, non alienâ Spiritus S. pag. 134. n. 21. Melchisedech non est virtus Christo Superior. p. 206. n. 1. & seq.

Viso: an Christus ut homo fruebatur visione Divinitatis? p. 87. n. 5. ac p. 90. n. 15. & seq. an cum hac visione in Christo stare potuerit summa tristitia? *ibid.* an ob hanc visionem Christus peccare non potuerit? p. 109. n. 10.

Vita: an Deus habuerit Dominium & jus absolutum in corpus, & vitam Christi qua hominis? p. 244. n. 4. an Christus dicatur Salvator, quia nobis præbet vitam æternam? p. 249. n. 1. & seq. reconciliatio nostra principaliter Sanguini, & non vitæ Christi tribuenda est. pag. 254. n. 9. & 10. quomodo intelligendum illud? *si enim, cum inimici essemus, reconciliati sumus per mortem filii ejus, multò magis reconciliati salvi erimus in vita ipsius. ibid.* si Christus satisfecit, cur patimur mortem, & hujus vitæ miseras? pag. 262. n. 17. & 18.

Unigenitus & verbum est eadem Persona. p. 120. n. 13.

Unio: an ob unionem hypostaticam Christus peccare non potuerit? p. 109. n. 10. unionem hypostaticam negat Nestorius. p. 115. n. 4. & seq. an unionem hypostaticam S. Cyrillus bene dixerit *naturalem*? p. 127. n. 1. & seq. ac p. 131. n. 14. Eutyches docuit in Christo duas naturas, post unionem ita confundi, ut in unam transeant. p. 153. n. 1. & 2. refutatur demonstrando duas naturas etiam post unionem in eadem persona manere distinctas. p. 154. n. 3. & seq. an unio hypostatica sit modus ab extremis distinctus? p. 161. n. 1. & 2. quanam sint hujus proprietates? p. 163. n. 5. an sit substantialis, ac naturalis? *ibid.* an perpetua, ac indissolubilis? *ibid.* ultimum negant origenes, ac Marcellus Ancyranus. p. 163. n. 5. an unio sit facta in natura, an in Persona? p. 163. n. 6. an S. S. Patres, aut B. Virgo, aut Humanitas Christi promereri potuerit unionem hypostaticam? p. 164. n. 7. ac p. 190. n. 4. & quomodo promeruerint? *ibid.* & seq. Christo ob unionem hypostaticam convenit communicatio idiomatum. p. 169. n. 1. vid. *Idioma* an felix Episcopus, & Elipandus dixerint, Christum esse filium Dei adoptivum in sensu Nestorii negando unionem hypostaticam? p. 177. n. 1. & seq. & admittendo duas Personas? *ibid.* an per unionem hypostaticam Christus sit filius Dei naturalis? p. 187. n. 27. an unio hypostatica possit

INDEX.

possit dici compositio? p. 199. num. 14.
 an satisfactio Christi fuerit infinita propter unionem hypostaticam? p. 267. n. 5.
 Christus quidem ut homo satisfecit, sed inter naturam humanam, in qua passus est, & Divinam intercessit unio hypostatica. p. 274. n. 5. Christus est Mediator in natura humana Verbo per unionem hypostaticam unita. p. 295. n. 15.
Unus? quando dicitur *unus de Trinitate*: vox *unus* non naturam Divinam, sed Personam significat. p. 202. n. 9.
Voluntas: in Christo duæ dantur voluntates Divina, & humana, pag. 92. n. 1. & seq. Monothelitæ admissis duabus naturis unam tantum concedunt voluntatem, & unam operationem. *ibid.* duæ voluntates in Christo sunt duæ *naturales*, & non una *personalis*, nec una *Gnome*, nec una *habitudine*. p. 93. n. 5. ac p. 95. n. 11. Honorius Papa non negavit duas in Christo voluntates, aut operationes. p. 98. n. 1. & seq. in quo consistebat libertas humanæ voluntatis Christi? p. 110. n. 14. quomodo hæc libertas possit stare cum impeccantia? p. 111. n. 15. & seq.
Vossius quid senserit de Christo Redemptore? p. 228. n. 13.
Urias: an Nathan sit filius Davidis per adoptionem, vel per Generationem ex Bersabee uxore Uriæ? p. 217. n. 12. non fuit ex tribu Levi, p. 217. n. 13.

Utilitas: quas homo ex satisfactione Christi hauriat utilitates? p. 242. n. 3.
Vulgaris: vid. *Aera*.
Vulgata nostra in vaticinio Danielis non discrepat à textu hebraico. p. 16. n. 3.
Uxor: an nulla uxor potuerit habere virum ex alia tribu, quam sua? pag. 217. n. 13. an neque, si illa nullam habuit hæreditatem? p. 217. n. 13.
Uxor Loth: vid. *Loth*.

W.

Witlefus: cur hæc ipsius propositio: *duæ naturæ Divinitas & humanitas est unus Christus*: sit damnata, p. 199. n. 16.

Z.

Zacharias fuit Pontifex. p. 315. n. 6. & Pater S. Joannis. *ibid.*
Zaleucus Locrensis an sit laudandus, quod, dum filio utrumque oculum eruere deberet, sibi unum, filio alterum effoderit? p. 260. n. 15. & 16.
Zebedæus: cur filii Zebedæi Jacobus & Joannes vocati Boanerges? p. 340. n. 7.
Zeno Imp. quid dicendum de Professione fidei Zenonis? p. 202. n. 10. & 11. an fuerit patrocinatus Eutychianis? *ibid.*

FINIS HUIUS TOMI QUINTI.

